രസികരഞ്ജിനി

൧൦൭൯.

പുസ്തകം ൨. ചിങ്ങമാസം. ലക്കം ൧.

മംഗളം.

—— :o: ——

നിന്ദിക്കുന്നില്ലേ നിഗമതരുവിൽപ്പൂത്തപൂന്തേൻകുഴമ്പേ!
വന്ദിക്കില്ലേ വലയുമടിയൻ നിന്പദം കമ്പമെന്യേ
ക്കന്നിക്കില്ലേ കരുണകരുണാപാംഗ മൊന്നേററുപോയാൽ
ഖന്നേല്ക്കില്ലേ വലരിപുപദം വിശ്രുതം വിശ്വനാഥേ!

നടുവത്ത് മഹൻനമ്പൂരി

പ്രസ്താവന.

—— :o: ——

രസികരഞ്ജിനിയുടെ ഒന്നാമത്തെ ജന്മനക്ഷത്രം ഒരുവി
ലോകിച്ച് രണ്ടാമത്തെ സംവത്സരമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ
വരത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ ഞങ്ങളുടെ അനുഭവത്തെ അടി
ഥമാക്കി മാസികയെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ വിസ്തരിച്ചു യാ
ം പറവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. അല്ലെങ്കി വല്ലതും പ
മൗനംദീക്ഷിക്കുവാനും മനസ്സുവരുന്നില്ല. മാസികയുടെ
അതിസ്നേഹംനിമിത്തമുള്ള അപായശങ്കയും അതിനോ

നിൎവ്യാജം സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ പേരിൽ കൃതജ്ഞത
ടിയ വിശ്വാസവും ഒരുപോലെ നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ
സ്സിൽ സന്താപമോ സന്തോഷമോ തള്ളിനിൽക്കുന്നത്
വാസ്തവത്തിൽ അറിഞ്ഞുകൂട.

അതിവിനയം നടിച്ച് "രഞ്ജിനിയെക്കൊണ്ട യാതൊ
യോജനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല" എന്ന് പറയുന്നതായാൽ അത്ര
ക്കുറവും ധൃതഗതിയും ഉള്ള ചില വായനക്കാർ ഞങ്ങളുടെ
അങ്ങിനെതന്നെ വിശ്വസിച്ചുപോയേക്കാം. "ഒരൊറ്റ
കൊണ്ട് സൎവ്വജ്ഞത്വം സമ്പാദിക്കണമെങ്കിൽ രസികര
വാങ്ങിവായിപ്പിൻ" എന്നോ മറ്റോ പുസ്തകവ്യാപാരികളുടേ
ലെ ഉൽഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് ആത്മപ്രശംസ പരസ്യം ചെയ്യുന്ന
തായാൽ രഞ്ജിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന
രസികന്മാർ മുഖം ചുളിച്ച് പിന്തിരിഞ്ഞാൽ ആവലാതി പറവാ
നും തരമില്ല. ഇവയുടെ മദ്ധ്യം നിൎണ്ണയിക്കുന്നത് അത്ര എളുപ്പ
ത്തിൽ സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാൎയ്യവുമല്ല. ഈ സ്ഥിതിക്ക് സൂക്ഷ്മാ
ൎത്ഥം മനസ്സിലാവാത്ത വിധത്തിൽ കെട്ടിവളച്ചോ തൊട്ടുതൊ
ച്ചോ വല്ലതും പറഞ്ഞുകൂട്ടി പ്രസ്താവനയുടെ ഭാരം നിൎവ്വഹിച്ചുകൂ
ടേ എന്നാണെങ്കിൽ അതിന്നും ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമില്ല. ശ്രദ്ധയോ
ടുകൂടി രഞ്ജിനി ക്രമത്തിന വായിച്ചിട്ടുള്ള സഹൃദയന്മാരുടെ
ൽ ഭൂരിപക്ഷം രഞ്ജിനിക്ക് അധോഗതിയല്ലെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന
തായാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഉത്സാഹക്കുറവിന്നവകാശമില്ല. ഞങ്ങളുടെ
ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്ക് അനേകായിരം പതനങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഒരു കൊ
ല്ലംകൊണ്ട് ഒരു പതനമെങ്കിലും കയറുവാൻ സാധിച്ചു [illegible]ിൽ
വർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ [illegible] ാട്ടത്ത
ന്മാരുമായി.

മലയാള ഭാഷയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നില ത്രിശങ്കുസ്വൎഗ്ഗ [illegible]
ണെന്നോ പരിഷ്ക്കാരകാലത്തിൻെറ പടിവാതുക്കൽ [illegible]രുടെ
ങ്ങിനെ [illegible]ും പറഞ്ഞാൽ ഏകദേശമൊക്കെ ശരിയാകുമെന്നുവരു
ള്ളതുന്നിന്ന് പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു [illegible]ത്തൊട്ടെത്തിന്നും [illegible]

ആദിത്യവൎമ്മമഹാരാജാവ്, ശേഖരൻ സാമൂതിരിപ്പാട് മെഡി
ട്ടാരക്കരെത്തമ്പുരാൻ, കടത്തനാട്ടുതമ്പുരാൻ, കോയിൽ [illegible]

ർ, മുതലായ വിദ്വച്ഛിരോമണികളും കവിസാർവ്വഭൌമന്മാരു
മായിരുന്ന തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി മലയാ
ളത്തിന്റെ സാക്ഷരലക്ഷ്യകാവ്യം അസ്തമിച്ചു. ഇനി മാതൃഭാഷ
യെപ്പോഷിപ്പിക്കേണ്ടഭാരം ഐകമത്യത്തോടുകൂടി നാട്ടുകാരാ
വഹിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ചുമതല ഉള്ളതായിട്ട് ധരിച്ചി
ട്ടുള്ള നാട്ടുകാർ ഇപ്പോൾ എത്രപേരുണ്ടെന്ന് വിരലുമടക്കുന്നതായ
ൽ വളരെനേരം ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥ
കർത്താക്കന്മാരും പത്രപ്രവർത്തകന്മാരും കേവലം യാചകന്മാരെ
ന്നു വിചാരിക്കുന്നവരല്ലേ അധികമെന്നുകൂടി സംശയിക്കുന്നു. ആ
ദായത്തിനുവേണ്ടി മലയാള ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്നത് നികൃഷ്ട
മെന്നുകൂടി ചിലർ ഉറച്ചിട്ടുണ്ട്. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും വ
ക്കീലന്മാർക്കും വൈദ്യന്മാർക്കും അവരവരുടെ അറിവിനെ ഉപയോ
ഗിച്ച് ഉപജീവനം കഴിക്കാമെങ്കിൽ ലേഖകന്മാരും വിദ്യകൊണ്ട്
വയറുനിറക്കുന്നതിൽ എന്തനൌചിത്യമാണുള്ളതെന്ന് ഞങ്ങൾ
ക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികസ്ഥിതി
യെപ്പററി ഒരു ഉപന്യാസം മാത്രമെ ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടീട്ടുള്ളു.
ഇരിക്കുമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ ഉപന്യാസമെഴുതി സമ്മാനം
വാങ്ങുന്നതിൽ അപമാനമോ അദൃഷ്ടമോ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നു
കൂടി ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതെങ്ങിനെയിരുന്നാലും ഉപ
ന്യാസകനായ സി. ഡി. ഡേവിഡ് അവർകളുടെ പേരിൽ ഞങ്ങ
ൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞതക്ക് ഹാനിവരുന്നതല്ല. മിഥുനത്തിലെ പുസ്ത
കത്തിൽ സംഭാവനോപന്യാസത്തിന്നു വേറെ ഒരു വിഷയംകൂടി
കൊടുത്തിട്ടുള്ളത പ്രഥമവിഷയത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തീരാ
തിരുന്നാൽ അല്പമെങ്കിലും സമാധാനമുണ്ട.

അപരിചിതനായ ഒരുവൻ ഒരു ജനസംഘത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്
അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾക്ക് പാത്രമായിത്തീരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തർ
അവരവരുടെ സരസ്വതീവിലാസംപോലെ അവനെ സ്തുതിക്കുവാ
നും ദുഷിക്കുവാനും തുടങ്ങുന്നത് ലോകസ്വഭാവമാണ്. ഇങ്ങിനെ
ത് ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നിടക്ക് കേട്ടുകേൾപ്പിച്ച് ഈ ആ
ൾ ഒരു പ്രസിദ്ധ പുരുഷനാണെന്ന് പരക്കെ അറിവാൻ സംഗതി

വരുമ്പോൾ ആദ്യംദോഷങ്ങളെന്നു തോന്നിയതൊക്കെ ഗുണങ്ങളാ യിട്ടു പരിണമിക്കും. പേരുവെച്ചെഴുതാത്തവരോ. അപരിചിതന്മാ രോ ആയ ലേഖകന്മാരെയും ഈ വിദ്വാനേയും തമ്മിൽ സാമ്യ പ്പെടുത്തുന്നതിൽ വല്യതായ അബന്ധമൊന്നും വരുവാൻ വഴിയില്ല പരുവക്കാത്തവൻ പ്രശസ്തനാണെന്നറികയോ അപരിചിതൻ വാസ്തവത്തിൽ പരിചിതനാണെന്ന് വരികയൊ ചെയ്യുമ്പോൾ വാചകന്തോറും വരിതോറും സാരോപദേശങ്ങളും അത്ഥഗർഭിത ങ്ങളായ പദങ്ങളുംനിരന്തരമായി ഉദിച്ചുതുടങ്ങും. സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഇതിന്നുള്ള കാരണം ലേഖനങ്ങൾ ആദ്യന്തം ക്ഷമയോടുകൂടി ശ്ര ദ്ധവെച്ചു വായിക്കുന്നതിൽ വായനക്കാക്കുള്ള വൈമനസ്യമാണെ ല്ലം ലോകസ്വഭാവമിങ്ങിനെയിരിക്കെ സവ്വസമ്മതന്മാരായ കേ ളോപന്യാസകന്മാരിൽ പലരും രഞ്ജിനിയുടെ പേരിൽ ദയ ണിക്കാത്തത് ഞങ്ങൾക്ക് അതിയായ കുണ്ഠിതത്തിന്നും നൂതനലേ ഖകന്മാക്ക് അധൈയ്യത്തിന്നും മാഗ്ഗമായിത്തീരുന്നതാണ്. അതു കൊണ്ട് മേലിലെങ്കിലും ഈ മഹാന്മാർ ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ കൈക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇക്കൊല്ലം മുതൽ രഞ്ജിനിക്ക് ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരു ത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹമുണ്ട്. ഉദ്ദേശം നാല്പത്തെട്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത ഈ പുസ്തകം മുതൽ അമ്പത്താറാക്കു വാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തണമെന്നുള്ള മോ ഹം സാധിക്കാമെന്ന വാഗ്ദത്തംചെയ്യുവാൻധൈയ്യം വരുന്നില്ല. അത്തരസികരഞ്ജിനിയുടെ ഭാഗ്യം പോലെയിരിക്കട്ടേ! മനു രുടെ അധീനത്തിൽപെട്ട താൻപാതിയിലുള്ള ഭാരത്തിൽ ങ്ങളുടെ ഓഹരി ഏല്ക്കുകയല്ലേ ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചാൽ നിവൃ ത്തിയുള്ളൂ.

ര. ര. പ.

1- ആൎയ്യപുരാതനസ്ഥാനം.

2- പേൎഷ്യാരാജ്യസ്ഥാനം.

3- യവനരാജ്യസ്ഥാനം.

4- ഇററലിരാജ്യസ്ഥാനം.

5- ജൎമ്മനിരാജ്യസ്ഥാനം.

6- ഇംഗ്ലണ്ടദ്വീപ്.

ഹി- ഹിമവാൻ പൎവ്വതം.
വി- വിന്ധ്യൻ പൎവ്വതം.
സി- സിന്ധുനദി
ഗ- ഗംഗാനദി.
ഭാ- ഭാരതവൎഷം.
ബ്ര- ബ്രഹ്മവൎത്തം.
ഉ- ഉത്തരാബ്ധി.
പൂ- പൂൎവ്വാബ്ധി.
ദ- ദക്ഷിണാബ്ധി.

ആൎയ്യപുരാതനന്മാർ.

—————:o:—————

ആൎയ്യന്മാർ എന്ന ശബ്ദം കൊണ്ട വായനക്കാർ മുമ്പിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നത ഹിന്തുക്കളിൽ ഉയൎന്ന ജാതിക്കാരെയാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ശബ്ദം ഹിന്തുക്കളെയും ഇൻഡ്യയേയും ഇപ്പോൾ ഭരിക്കുന്നവരും ഹിന്തുക്കളാൽ മ്ലേഛന്മാർ എന്ന പറയപ്പെടുന്നവരും ആയ ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തും എന്ന പറഞ്ഞാൽ അത വല്ലവരെ ആളുകൾക്കും ഒരു പുതുമയായി തോന്നുകയില്ലയോ എന്ന ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ച ഇംഗ്ലീഷുകാർ മാത്രമല്ല ഏഷ്യയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള പേർഷ്യൻ ജാതിക്കാർ, യൂറോപ്പിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ജൎമ്മൻജാതിക്കാർ, ഗ്രീക്ക എന്ന പറയുന്ന യവനജാതിക്കാർ ലാററിൻ ജാതിക്കാർ, ചില്ലറയായി വേറെയും ചിലജാതിക്കാർ ഇവർ എല്ലാവരും ആൎയ്യപുരാതന വൎഗ്ഗത്തിൻെറ ഓരോ ശാഖകളാകുന്നു എന്നും ഇവരും ഹിന്തുക്കളും എല്ലാം പുരാതനമായ ഒരു കാലത്ത് ഒരുദിക്കിൽ ഒരു യോഗമായി താമസിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നും ഒരേപ്രകാരമുള്ള സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളോടും മതവിശ്വാസങ്ങളോടും അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും കൂടി കാലം കഴിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ നിസ്സംശയമായി തീൎച്ചവന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ തീൎച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇവർ ഒരുമിച്ച താമസിച്ചുവന്നിരുന്ന കാലത്തെ വല്ല ശിലാരേഖകളോ വല്ല ഗ്രന്ഥവരികളോ മററു വല്ലറിക്കാട്ടുകളോ വല്ലവരുടെയും കൈവശം കിട്ടീട്ടുണ്ടായിരിക്കുമോ? അങ്ങിനെയൊന്നുമല്ല. ആകാലം മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായം എഴുത്തുമൂലം അറിയിപ്പാനുള്ള ലിപികൾ തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലമായിട്ടാണ വിചാരിപ്പാൻ ന്യായം ഉള്ളത. എന്നാൽ, പിന്നീട ഈ വൎഗ്ഗക്കാർ ഓരോ ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം ലിപികൾ കണ്ടുപിടിച്ച എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ പുരാതന ഗ്രന്ഥപരമ്പരകളിൽനിന്നും ഏതൽകാലങ്ങളിൽ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷകളിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന പല അഭിപ്രായങ്ങളും വാക്കുകളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള ഊഹമാണ ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്ന അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നത.

ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ വടക്കെ അറ്റത്തിക്ക് ഒരു മാനദണ്ഡമായി ഉടൽ നീളം കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായി കിടക്കുന്ന ഹിമവാൻ പൎവ്വതത്തിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറ മദ്ധ്യ ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിൽ ഒരു ഉയൎന്ന പ്രദേശമുള്ളതാണ ആൎയ്യപുരാതനന്മാരുടെ മൂലസങ്കേതസ്ഥാനം എന്ന ഇപ്പോൾ ഊഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത. അവിടെ ജനങ്ങൾ വൎദ്ധിച്ചപ്പോൾ ആൎയ്യവൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഓരോരോ ശാഖകൾ പലവഴിക്കും പിരിഞ്ഞുപോയിത്തുടങ്ങി. തെക്കുപടിഞ്ഞാട്ടുപോയ ഒരു ശാഖ പേർഷ്യാരാജ്യത്തെ കുടിയേറിപാൎത്ത് അദ്രാജ്യത്തിന് അധികൃതന്മാരായിരിന്നു. അവിടെ വെച്ച് അവർ എഴുതിവെച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഭാഷക്കു സെൻഡ് എന്നാണ പേര. ഈ സെൻഡ് ഭാഷയിൽ നിന്ന പരിണമിച്ചുണ്ടായതാകുന്നു ഇപ്പോഴുള്ള പേർഷ്യൻജാതിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേർഷ്യൻ ഭാഷ. ആൎയ്യമൂലവൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നൊ, അല്ലെങ്കിൽ പേർഷ്യക്കുപോയ ശാഖയിൽ നിന്നൊ ഓരോകാലങ്ങളിൽ പിരിഞ്ഞുപോയ മൂന്നു ശാഖകളിൽ ഒരോന്നായി വിചാരിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. (1) ഗ്രീക്കുരാജ്യത്തെ കുടിയേറി പാൎത്ത് അവിടെ അധികൃതന്മാരായി ഗ്രീക്കുഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതും, (2) ഇററലി രാജ്യത്തചെന്ന റോമസാമ്രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിച്ച ലാററിൻഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതും, (3) ജൎമ്മനിരാജ്യത്തചെന്നഗാത്തിക്ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതും, ആൎയ്യജാതിക്കാർ. മദ്ധ്യഏഷ്യയിൽനിന്ന തെക്കുകിഴക്കായി പിരിഞ്ഞുപോന്ന ഒരു ശാഖയാകുന്നു ഹിമവാന്റെ പശ്ചിമോത്തരഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഇടവഴികളിൽകൂടി കടന്ന ‘ബ്രഹ്മവൎത്ത’മെന്ന അവർ പേർവിളിച്ചുവന്നിരുന്ന സിന്ധുനദീതീരപ്രദേശങ്ങളിൽ കുറെകാലം താമസിച്ച ജനിങ്ങൾ അവിടെയും വൎദ്ധിച്ചപ്പോൾ ഹിമവാന്റെ താഴ്വരപിടിച്ചു കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങി ഭാരതവൎഷം എന്നപറയുന്നതും ഹിമവാന്റെയും വിന്ധ്യന്റെയും മദ്ധ്യേകിടക്കുന്നതും ആയ ഗംഗാതീര പ്രദേശങ്ങളിലും മററും പാൎത്ത് പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതന്മാൎക്കുകൂടി അത്യാശ്ചൎയ്യ ബഹുമാനാദികളെ ജനിപ്പിക്കുന്ന അനേക ഗ്രന്ഥപരമ്പരകളെ സൎവ്വപ്രകാരേണയും സംസ്കൃതം എന്ന പേരിന്ന യോഗ്യമായ ഒരു ഭാഷയിൽ നിൎമ്മിച്ച് ഐഹിക പാരത്രിക വ്യവഹാരങ്ങളെ പററിയുള്ള അനേക സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങളേയും കണ്ടുപിടിച്ച ചതുൎവ്വ

ണ്ണങ്ങളായ ജാതി വ്യവസ്ഥകളോടു കൂടി സർവ്വഥാ ആര്യന്മാർ എന്നശബ്ദത്തിന്ന അർഹത സമ്പാദിച്ചവരായ ഹിന്തുക്കൾ.

ആര്യപുരാതന വർഗ്ഗത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ശാഖകൾ എല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോയത്ത ഹിന്തുക്കൾ അനാദി എന്ന പറയുന്ന അവരുടെ വേദങ്ങൾ താനെ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നും എത്രയോ മുമ്പായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ വേദങ്ങളിൽ ഏററവും പുരാതനമായ 'ഋഗ്വേദം' തന്നെ അവർ ബ്രഹ്മവൎത്തത്തിൽ പാൎത്തിരുന്ന കാലത്ത ഉണ്ടായതായി വിചാരിപ്പാൻ ആ വേദത്തിൽ തന്നെ തെളിവുകൾ ഉള്ളതാകുന്നു. 'ഋഗ്വേദം' ഉണ്ടാക്കിയത കലിവൎഷാരംഭത്തിന്നും മുമ്പായ (5000 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ) ഒരു കാലത്തായിരിക്കും എന്നപറഞ്ഞാൽ അധികം തെററിപ്പോകുവാനെളുപ്പമുള്ളതല്ല.

വളരെക്കാലം മുമ്പ മുതൽക്കു തന്നെ, ഈ അഞ്ചുശാഖകളും ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്ന 'സെൽ്ട്' ഗ്രീക്ക്, ലാററിൻ, ഗാതിക്ക്, സംസ്കൃതം എന്നഭാഷകൾ മൃതഭാഷകളായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. അതായത, യാതൊരു ജനസമൂഹവും വളരെ കാലം മുമ്പതൊട്ട ഈ ഭാഷകളെ നിത്യത സംസാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. എന്നാൽ മേല്പടി ഭാഷകൾ ഇപ്പോൾ മൃതഭാഷകളാണെങ്കിലും, സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന ജനിച്ചതായ 'ഗുജറാട്ടി' 'മറാത്തി' പാലി, മുതലായ ചില താണതരം ഭാഷകൾ ഇൻഡ്യയിൽ ഓരോ ജനസമൂഹങ്ങൾ അവിടവിടെ സംസാരഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു പോലെ തന്നെ യൂറോപ്പിലും മററു ഭാഷകളിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച അവാന്തര ഭാഷകൾ ഉപയോഗിച്ചുവരാറുണ്ട.

മുൻപറഞ്ഞ ആൎയ്യശാഖകളിൽ ഒന്നായിപറയപ്പെട്ടുന്ന ജൎമ്മൻ അല്ലെങ്കിൽ 'ട്യൂട്ടൺ' എന്ന ജാതിക്കാരാകുന്നു പിന്നീട വളരെ ബലവീൎയ്യ പരാക്രമികളായിതീൎന്ന ക്രിസ്താബ്ദത്തിൻെറ ആദികാലമായ ഏകദേശം 2000 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ റോമസാമ്രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ച അതിൻെറ യൂറോപ്പിലുള്ള സാമാന്യം ഭാഗങ്ങൾക്കും അധികൃതന്മാരായി തീൎന്നു എന്നും, ഈ ജൎമ്മൻ ശാഖയിൽനിന്ന പിരിഞ്ഞു പോയി ഇംഗ്ലാണ്ടിൽചെന്ന കുടിയേറിപ്പാൎത്തവരുടെ സന്തതികളാകുന്ന ഇപ്പോൾ നമ്മെ ഭരിക്കുന്ന ഇം

ക്രീഷ്യകാർ എന്നുമുള്ള സംഗതികൾ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലൊ.

മേൽവിവരിച്ചതിൽ സാരമായി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മേൽപറഞ്ഞ പലവൎഗ്ഗക്കാരും പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതും അതാത ഭാഷകളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഊഹമാണ എന്ന മാത്രം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. എന്നാൽ അതു കേവലം ഒരു ഊഹമെന്നുമാത്രം വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ലാതെയും, ആ ഭാഷകളിലെ അനേകവാക്കുകൾക്കുള്ള ശബ്ദാൎത്ഥ സാമ്യങ്ങൾ കേവലം ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ചതാണെന്ന വിചാരിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ളതായും കാണുന്നതിനാൽ ആ വക ജാതിക്കാരെല്ലാം മദ്ധ്യ ഏഷ്യയിലാകട്ടെ അല്ലെങ്കിൽ വേറൊരു ദിക്കിലാകട്ടെ എതെങ്കിലും ഒരു കാലത്ത ഒരുമിച്ച താമസിച്ച ഒരേ ഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്ന നിസ്സംശയമായും പറയാവുന്നതാകുന്നു. ഇവർ സംസാരിച്ചിരുന്ന ഭാഷകൾ റിക്കാൎട്ടിലായിത്തുടങ്ങിയതിന്ന മുമ്പ മുതല്ക്കു തന്നെ ഒരുമിച്ച താമസിച്ചുവന്ന കാലങ്ങളിൽ ഓരൊ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണിപ്പാൻ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന വളരെ വാക്കുകളും കാലക്രമംകൊണ്ടു അല്പമല്പമായി ഭേദപ്പെട്ടു പരസ്പരം സംബന്ധം അറിവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ആകുകയും, ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണിപ്പാനായി തന്നെ മറുവാക്കുകൾ ഉണ്ടാകുകയും ഇതരഭാഷകൾ സംസാരിച്ചുവന്നിരുന്ന ജാതിക്കാരോടുകൂടി യോഗം ഉണ്ടായതുമൂലം ആ ഭാ ഭാഷകളിലുള്ള വാക്കുകൾ കൂടി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങുകയും കാലക്രമെണ രണ്ടാമത പറഞ്ഞക്കൂട്ടത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ സാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചു വന്ന ആദികാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന വാക്കുകൾ ചിലപ്പോൾ വെറും പൎയ്യായ ശബ്ദങ്ങൾ മാത്രമായി കലാശിക്കുകയും, അവയിൽ തന്നെ ചിലത ഉപയോഗിക്കാതെ നശിച്ചുപോകയും എല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നത നിശ്ചയം തന്നെ. എന്നാൽ ഈ വകയിൽ നിത്യത അധികം സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വളരെ വാക്കുകൾ അല്പമാത്രമായ ശബ്ദവ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയെങ്കിലും ഈ വൎഗ്ഗക്കാരുടെ ഭാഷകളിൽ ഇന്നും കാണപ്പെടുന്നതാണെന്നുള്ളതും നിശ്ച

യംതന്നെ. ആൎയ്യമൂലഭാഷയിൽ നിന്ന ജനിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന എല്ലാഭാഷകളിലും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി സംബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളെ ചൂണ്ടികാണിക്കുകയോ ഉള്ള വാക്കുകളെ മുഴുവൻ എടുത്തുകാണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സമഷ്ടിയായ ഒരു ബോധം അതില്ലാത്ത വായനക്കാൎക്ക ഉണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒരു പട്ടികയായി കാണിക്കാം.

	ഇംഗ്ലീഷ്-	ലാററിൻ-	ഗ്രീക്ക്.	ഗാത്തിക്ക് (ജൎമ്മൻ)	സെൻഡ് (പേർഷ്യൻ)	സംസ്കൃതം.
അച്ഛൻ-	ഫാദർ.-	പേറർ-	പേറേർ-	ഫാഡർ-	പിടർ-	പിതൃ
അമ്മ-	മദർ-	മേറർ-	മേറേർ-	മടർ-	മാടർ-	മാതൃ
സഹോദരൻ-	ബ്രദർ-	ഫ്രേറർ-	ഫ്രേറേർ-	ബ്രൊതർ-	ബ്രാതർ-	ഭ്രാതൃ
സഹോദരി-	സിസ്റ്റർ-	സോസർ, (സോറർ)	...	സ്വിസ്റ്റർ-	...	സ്വസൃ
മകൻ-	സൺ-	...	...	സൂനുസ്-	...	സൂനു
മകൾ-	ഡാട്ടർ-	...	തുഗാതർ-	ദൌഹതർ, താക്തർ	...	ദുഹിതൃ
മൂക്ക-	നോസ-	നാസസ്-	...	നാസി-	...	നസ
കണ്ണ-	ഐ-	ഒക്കുസ്-	...	ഔഗാസ്-	...	അക്ഷ
പുരികം-	ബ്രൌ-	...	...	...	അബ്രു	ഭ്രൂ
പല്ല-	ടൂത്ത്-	ഡെൻഡ്-	...	...	ദന്ത-	ദന്ത
കയ്യ-	ഹാൻഡ്-	...	...	ഹിന്താൻ-	..., (ബാസു)	ഹസ്ത: (ബാഹു)
കാല-	ഫൂട്ട്-	പെഡിസ്-	പൌസ്-	ഫൊട്സ്-	...	പാദ
ഭൂമി-	ടെറാ	ടെറി-	...	...	..., (ബൂമി)	ധരാ, (ഭൂമി)
ചൂട-	...	...	തർമാസ്	...	ഗരമാ-	ഘൎമ്മ
ഒന്ന-	(വൺ,) ഏ	...	...	...	...	ഏക
രണ്ട-	ടൂ, (ടെയിൻ)	ദ്വാ-	ഡ്വാ	സെയി-	...	ദ്വ
മൂന്ന-	ത്രീ-	ട്രെസ്	ട്രയസ-	...	...	ത്രി
നാല-	(ഫോർ,) ക്വാട്ടർ	ക്വാട്വർ	ടെസ്സറിസ്	...	...	ചതുര
അഞ്ച-	(ഫൈവ്) പെൻററ.	...	പെൻററി-	...	...	പഞ്ച
ആറ-	സിക്സ്	സെക്സ്	ഹെക്സ്	സെച്സ-	ക്ഷ്വഷ്-	ഷഷ
ഏഴ-	സെവൻ-	സെപ്ടം-	ഹെപ്ട-	സിബൺ-	...	സപ്തം
എട്ട-	എയ്ത്ത-	ഓക്ടോ-	ഓക്ടോ-	അക്ടൌ-	...	അഷ്ട
ഒമ്പത-	നൈൻ-	നവെം-	എന്നിയ	...	...	നവ
പത്ത-	ടെൻ-	ഡെശെം-	ഡെകാ	ടെഹൻ-	...	ദശ

	ഇംഗ്ലീഷ്	ലാററിൻ	ഗ്രീക്ക്	ഗാത്തിക്ക് (ജമ്മൻ)	സെൻഡ് (പേർഷ്യൻ)	സംസ്കൃതം
പശു	കൌ	...	...	കൂ	...	ഗോ
അകിട	അഡ്ഡർ	യൂബർ	ഔടർ	ഇയൂടർ	...	ഊധ
കരി	പ്ലൌ	...	...	പ്ലൂഗ്	...	ഹല
നുകം	യോക്ക്	ഇയൂഗം	യൂഗാൺ	ജൂക്ക്	...	യുഗം
ആട	യൂ	ഔയിസ്സ്	ഓയിസ്സ്	ഔവി	...	ആവി
കാള	ആക്സ്	...	...	...	...	ഉക്ഷ
കുതിര	ഹോഴ്സ	...	ഇക്കാസ്സ, (ഹ്രാസ്സ)	...	...	അശ്വ: (ഹെങ്ങ്ഷിൻ)
തീ	...	ഇഗ്നിയസ്സ്	...	...	...	അഗ്നി
വെള്ളം	വാട്ടർ	ഉദ	...	...	...	ഉദകം
പകൽ	ഡെ	...	...	...	...	ദിവ
രാത്രി	നൈററ്	നക്സ്	...	നക്ത	...	നക്ത
കിഴക്ക	ഈസ്റ്റ്	...	ഔസ്സ്	ആസ്റ്റ്	...	ഉഷ
വലത്ത്	...	ഡെക്സ്റ്റർ	ഡെക്സിആസ്സ	...	...	ദക്ഷിണ
അച്ചുതണ്ട	ആക്സിസ്സ	ആക്സിസ്സ	ആക്സാസ്സ	ആഹ്സ	...	അക്ഷ
ഇരുമ്പ	അയറൺ	...	...	എയിസൻ	...	അയസ്സ
പൊന്ന	...	...	...	...	സരണ	സ്വർണ്ണ
വീട	ഹൌസ്സ	...	...	ഹൌസ്സ	...	കോശ
വാതൽ	ഡോർ	ഫോർ	തുര	താർ	...	ദ്വാര
വണ്ടി	വാഗൺ	...	വാജൻ	...	...	വാഹന
ചുവന്ന	റെഡ്	...	...	റോത്ത്	...	രക്ത
കുറുക്കൻ	ജാക്കാൾ	...	...	...	ഷഗാൾ	സൃഗാല
എലി	മൌസ്സ	മസ്സ	മൂസ്സ	മാവൂസ്സ	മൂഷ്	മൂഷ
ഒട്ടകം	കാമെൽ	കമലാസ്സ	കാമിലാസ്സ	...	...	ക്രമേള

	ഇംഗ്ലീഷ്	ലാററിൻ	ഗ്രീക്ക്	ഗാത്തിക്ക് (ജൎമ്മൻ)	സെൻഡ (പേർഷ്യൻ)	സംസ്കൃതം
കൊതു	മസ്കിറൈറാ	മസ്കാ	...	...	...	മശക
ചക്കര	ഷുഗർ	ശക്കരാൺ	ശക്കരാൺ	...	ശക്കർ	ശക്കര
മധുരം	സ്വീററ്	...	...	...	...	സ്വാദു
പുതിയ	ന്യൂ	നൊവസ്സ്	...	ന്യൂ	...	നവ
എടുക്കുക	ബെയർ	ഫെറി	ബെറെയിൻ	ബെറെയിൻ	...	ഭൃ
തിന്നുക	ഈററ്	എദെറി	എദെയിർ	ഇടാൻ	...	അദ്
ഞാൻ	ഐ	ഈഗൊ	ഇഗൊ	ഇച്ച	...	അഹം
എന്നെ	മി	മി	ഇമി	മിച്ച	...	മെ
നീ	ദൌ, (യൂ)	തു	തു, (യുമെയി)	ഥു, (ജൂസ്സ)	...	ത്വം, (യൂയം)
ഇല്ല	നൊ	നി	...	നി	...	ന
ആകുന്നു — ഉത്തമപുരുഷൻ	ആം	സം	എമ്മി	ഇം	...	അസ്മി
ആകുന്നു — പ്രഥമപുരുഷൻ	ഇസ്സ	എസ്സ	എസ്സി	ഇസ്സ	...	അസ്തി

ഈ പട്ടികയിൽ ഓരോ വാക്കുകൾക്കു ഓരൊ ഭാഷകളിൽ സാമ്യമുള്ള വാക്കുകൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു എന്റെ അറിവിൽ വന്നേടത്തോളം മാത്രമുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചില ദിക്കുകളിൽ സമാനശബ്ദങ്ങൾ കൊടുക്കാത്തതിനാൽ ആ ശബ്ദങ്ങൾ ആ ഭാഷയിൽ ഇല്ലെന്നു എന്റെ വായനക്കാർ തീർച്ചയായി വിശ്വസിച്ചു പോകയും അരുതു. വേറെയും അനേകവാക്കുകളെടുത്തു പട്ടിക ഇ

നിയും ദീക്ഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ. അത എങ്ങിനെയെങ്കിലുമാവട്ടെ. മേൽ കാണിച്ച പട്ടിക നോക്കുന്നവൎക്ക അതിൽ പറയുന്ന ഭാഷക്കാൎക്കെല്ലാററിന്നും പൊതുവായ ഒരു മാതൃഭാഷയുണ്ടായിരുന്നു എന്ന ബലമായ ഒരു അഭിപ്രായം എങ്ങിനെ ജനിക്കാതിരിക്കും? അപ്പോൾ ആ മാതൃഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നവർ മററു ഭാഷക്കാരുടെ പൂൎവ്വികന്മാരായിരിക്കണമെന്നും അവർ എല്ലാവരും ഒരു കാലത്ത ഒരു ദിക്കിൽ ഒരുമിച്ചുവസിച്ചിരിക്കണമെന്നും എല്ലാം സാധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന പ്രത്യേകിച്ച പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. അവരെയാകുന്നു ഈ ലേഖനത്തിൻെറ തലവാചകത്തിൽ ആൎയ്യപുരാതനന്മാർ എന്ന പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത. അവരുടെ അന്നത്തെ സാമുഹ്യാചാരങ്ങളെയും മതവിശ്വാസങ്ങളെയും മററും കുറിച്ച ഇനി ഒരു ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാകുന്നു.

സി. എസ്. ഗോപാലപണിക്കർ.

കുജൻ.

———: o :———

സൂൎയ്യവ്യൂഹത്തിൽ ചേൎന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽ എററവും പ്രകാശമുള്ളവ ശുക്രനും, കുജനും, ബൃഹസ്പതിയുമാണെന്ന മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഈ മൂന്നിലും വെച്ച് ശോഭകുറഞ്ഞതും, ചെറിയതും കുജനാണ. കുജങ്കൽ നിന്ന സൂൎയ്യനിലേക്കുള്ള ദൂരം ശുക്രനിൽ നിന്നുള്ളതിലും ഇരട്ടിയോളം അധികമാണ. അതുകൊണ്ട അവിടെ സൂൎയ്യപ്രകാശം ശുക്രനിൽ ഉള്ളതിലും നന്നെ കുറച്ചേയുള്ളു. ചന്ദ്രനെ ഒഴിവാക്കിയാൽ, സൂൎയ്യവ്യൂഹത്തിൽ കുജനെപ്പോലെ സൂക്ഷ്മദൎശനത്തിന തരമുള്ളതായി മറെറാരു ഗ്രഹമില്ല. ബുധനും, ശുക്രനും, ഭൂമിയുടെ നടവഴിക്കകത്തും, കുജനും ബൃഹസ്പതിയും പുറത്തും ആയി സൂൎയ്യനെ ചുററി ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ഇവയിൽ കുജൻെറ ഉപരിഭാഗത്തെ കുറിച്ച നമുക്ക അറിവുള്ളതുപോലെ മറെറാന്നിൻെറതിനെയും പററി അറിവില്ല. എന്തെന്നാൽ, ബുധൻ സൂൎയ്യന വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, സൂൎയ്യപ്രകാശാധിക്യം നിമിത്തം ദുൎന്നിരീക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു. ശുക്രനോ കന

ത്ത മേഘപടലത്താൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉപഗ്രഹങ്ങൾ വളരെ ചെറിയവയാകകൊണ്ട് അവയേ കണ്ടറിവാനും പ്രയാസം. എന്നാൽ, വലിയഗ്രഹങ്ങൾ കുജനെക്കാൾ അതിദൂരത്തും, മേഘപടലങ്ങളാൽ മൂടപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവയും ശുക്രവൎണ്ണാദിയുള്ള കുജനെപ്പോലെ സൂക്ഷ്മദർശനത്തിന സൌകൎയ്യപ്രദങ്ങളായിത്തീരുന്നില്ല.

ശുക്രനും, കുജനും കൂടക്കൂടെ ഭൂമിയെ സമീപിക്കുന്നുണ്ട. എന്നാൽ ഭൂമിയിൽനിന്ന ആ ഗ്രഹങ്ങളിലേക്കുള്ള അകലം എപ്പോഴും വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശുക്രൻ സൂൎയ്യന്റെ ഒരു ഭാഗത്തും, ഭൂമി സൂൎയ്യന്റെ മറേറഭാഗത്തായി കുജനെ സമീപിച്ചും വരുന്നു. കുജൻ സൂൎയ്യന്റെ ഒരുഭാഗത്തും നേരെമറുഭാഗത്ത ശുക്രനും ഭൂമിയും ആയും, ചിലസമയങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട. എന്നാൽ മററു ചില സമയങ്ങളിൽ ഭൂമിയും കുജനും സൂൎയ്യന്റെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ശുക്രൻ മദ്ധ്യത്തിലായിട്ടും, അല്ലെങ്കിൽ കുജനും ശുക്രനും സൂൎയ്യന്റെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ഭൂമി അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിട്ടും വരാറുണ്ട. ഈ മൂന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗതിയിൽ വരുന്നതായ മുൻപറഞ്ഞ സ്ഥാനഭേദങ്ങളെ വായനക്കാൎക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരു വൃക്ഷത്തിന്നുചിററും വൃത്താകാരത്തിലായി മൂന്നുവഴികൾ ഉണ്ടെന്ന വിചാരിക്കുക. വൃക്ഷത്തിന്നടുത്ത ഒന്നാമത്തെ വഴി രണ്ടാമത്തേതിലും, രണ്ടാമത്തേത മൂന്നാമത്തേതിലും ചുററളവിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുമെന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വഴികളിൽ കൂടി മൂന്നുകുട്ടികൾ വട്ടത്തിൽഓടുന്നതായാൽ അവർ മൂന്നു പേരും സദാപി അടുത്തിരിക്കയില്ല. ചിലപ്പോൾ അവർ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഒരേഭാഗത്തും, മററുചിലപ്പോൾ രണ്ടുപേർ ഇരുഭാഗത്തും ഒരാൾ മദ്ധ്യത്തിലും, വേറെ ചിലസമയങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ ഒരു ഭാഗത്തും മൂന്നാമൻ മറുഭാഗത്തും ഇങ്ങിനെ പലപ്രകാരത്തിലുമായി വരാവുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും സ്ഥാനഭേദങ്ങൾ വരുന്നത്.

സൂൎയ്യന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വശത്ത് ശുക്രനും, ഭൂമിയും, കുജനും ഒരുവരിയായി വരുമ്പോളാകുന്നു അവരന്യോന്യം ഏററവും

സമീപിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ തന്നെ ശുക്രനും ഭൂമിയുമായി ഏകദേശം രണ്ടുകോടി അറുപത്‌ലക്ഷം നാഴികയും, ഭൂമിയും കുജനും തമ്മിൽ ഏകദേശം മൂന്നുകോടി അമ്പതലക്ഷം നാഴികയും അകലം ഉണ്ടായിരിക്കും. നല്ല അടുപ്പം തന്നെ! എന്നാൽ ശുക്രനും ഭൂമിയുമോ, കുജനും ഭൂമിയുമൊ ആയി പലപ്പോഴും അടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളും സമീപിച്ച് ഒരുനിരയായി ദുൎല്ലഭമായിട്ടെ വരുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ശുക്രനെക്കാൾ കുജനെ അധികം സ്പഷ്ടമായി നോക്കി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ. എന്തെന്നാൽ ശുക്രൻ നമുക്കും സൂൎയ്യനും മദ്ധ്യേയായി വരുന്നതുകൊണ്ട, നമുക്ക് അടിമുഖമായി വരുന്ന അതിന്റെ അൎദ്ധാംശത്തിൽ ഒട്ടും പ്രകാശമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനെ ആൎക്കും കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ കുജൻ ഭൂമിയുടെ പദ്ധതിക്കു പുറമെയായി ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സൂൎയ്യപ്രകാശത്താൽ അരുണനിറമായി ശോഭിക്കുന്ന അതിന്റെ അംശം നമുക്ക് നേരെയായി വരുകയും, അപ്പോൾ അതിനെ നമുക്കു സ്പഷ്ടമായി കാണ്മാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൂരത്തിന്റെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചു സ്പഷ്ടമെന്നു പറഞ്ഞുപോയതാണ.

ഇതുകൊണ്ട് വളരെ ശക്തിയുള്ള ഒരു ദൂരദൎശനിയിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ കുജനിൽ വയലുകൾ, വീടുകൾ, ജീവികൾ തുടങ്ങിയുള്ളവയെ നമുക്കു കാണ്മാൻ കഴിയുമെന്നു വിചാരിച്ചുപോകരുത. ഭൂഖണ്ഡങ്ങളെയും, സമുദ്രങ്ങളെയും കൂടി വ്യക്തമായി കാണ്മാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സാധാരണയായി നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്കു ഗോചരമായി വരുന്നത് പച്ചനിറത്തിലും, ചുമപ്പുനിറത്തിലും ഉള്ള അവ്യക്ത കളങ്കങ്ങളാകുന്നു. ഇതിൽ പച്ചനിറത്തിൽ കാണുന്നത് സമുദ്രവും, ചുമപ്പ കരയുമാണെന്നാണ് വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. ഇതു കൂടാതെ ഈ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദക്ഷിണോത്തര ധ്രുവങ്ങളോടടുത്ത ചില ധാവള്യ ശകലങ്ങൾ കാണുന്നത് മഞ്ഞ്‌സഞ്ചയിച്ചുള്ള കുന്നുകളാണെന്നു ഊഹിച്ചു വരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ അവ്യക്ത കളങ്കങ്ങൾ എല്ലാക്കാലത്തിലും യാതൊരുമാററവും കൂടാതെ ഒരേസ്ഥലത്തായിത്തന്നെ കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ, ഭൂഖണ്ഡങ്ങളും സമുദ്ര

ങ്ങളും ആയിരിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ച അതുകൾക്ക പ്രത്യേകപ്പേരുകൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട. നിശ്ചയമില്ലാതെ അവിടവിടെയായി കാണുന്ന ചില കളങ്കങ്ങളെ മേഘങ്ങളായിട്ടാണ ഗണിച്ചു വരുന്നത്. കുജനിൽ വ്യക്തമായികാണാവുന്ന ഒരു കളങ്കത്തെ ഈ ഗ്രഹത്തിൻെറ "കണ്ണ" എന്ന വിളിച്ചു വരുന്നു. അധികം ശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു ദൂരദർശിനിയിൽ കൂടി ഈ ഗ്രഹത്തെ നോക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ ഉപരിഭാഗത്ത് പ്രകാശമുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തിൻെറ നടുവിൽ ഒരു പുള്ളിയായി ഈ കണ്ണ് കാണപ്പെടുന്നു. ആപ്രദേശത്തിന്ന ഏകദേശം 1200 നാഴികയും കണ്ണിന്ന 500നാഴികയും മദ്ധ്യ്യളവുണ്ടത്രേ!

ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 1877-വരെ കുജന്ന സമീപം യാതൊരു ചന്ദ്രന *മില്ലെന്നാണ് വിചാരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. എന്നാൽ പിന്നീടുണ്ടായിട്ടുള്ള പരീക്ഷകൾകൊണ്ട ആ ഗ്രഹത്തിന്ന ചുററും രണ്ടു ചെറിയ ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ചരിക്കുന്നതായി കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുജനെ പററി വേറെ ചിലസംഗതികൾ കൂടി അറിവുണ്ട.

കുജൻെറ ഒരു പരിഭ്രമണത്തിന്ന് ഏകദേശം 24½ മണിക്കൂറ വേണ്ടിവരുന്നു എന്നും, സൂൎയ്യനെ ഒന്ന ചുററിവരുന്നതിന്ന ഈ ഗ്രഹത്തിന്ന 687ദിവസങ്ങളോളം വേണമെന്നും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിക്കും ഒരു പരിഭ്രമണത്തിന്ന 24മണിക്കൂറ വേണമെന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാവൎക്കും അറിയാമല്ലോ. ഇതിന്നുപുറമേ ഈ രണ്ടുഗ്രഹങ്ങളുടെയും ധ്രുവങ്ങൾ അവയുടെ ഗ്രഹപദ്ധതികളിലെക്ക് ഒരുപോലെചാഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഋതുക്കളുടെ മാററങ്ങൾ ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒരേകാലത്തായിരിക്കണമെന്നു കൂടി നമുക്ക് ഊഹിക്കാം.

ഭൂമിയിൽ ഉള്ളപോലെ കുജനിലും ഒരു വായുമണ്ഡലമുണ്ടെന്നും, അത ധാരാളം നീരാവിയാൽ സമ്മിശ്രമായിരിക്കുന്നുഎന്നും, ഈ നീരാവി പലപ്പോഴും മേഘങ്ങളായി പരിണമിച്ച് മഴയായിട്ടോ, മഞ്ഞായിട്ടോ വീഴുന്നുഎന്നും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇ

* 'ചന്ദ്രൻ' എന്ന പദത്തിന്ന സാമാന്യമായിട്ട ഒരു ഗോളത്തെ ചുററുന്ന 'ഉപഗ്രഹ'മെന്നേ ഇതര ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അൎത്ഥം വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ങ്ങിനെ മഴയുള്ളതായി അറിയുന്നതുകൊണ്ട് ആ ഗ്രഹത്തിൽ തടാകങ്ങളോ, സമുദ്രങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നുള്ള ഊഹം മുക്കാലും ശരിയായിരിക്കണം.

ഈ ഗ്രഹത്തിൽ ജീവജാലങ്ങൾ വസിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പററി നമുക്ക് യാതൊരു അറിവും ഇല്ല. വായുമണ്ഡലം, മേഘം, മഞ്ഞ്, മഴ, കാററ്, സൂര്യപ്രകാശം എന്നിവയുള്ളതുകൊണ്ട ആ പ്രദേശം ഭൂമിയിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ജീവികൾക്ക നിവാസയോഗ്യമായിരിക്കണമെന്ന തീർച്ചപറവാൻ വയ്യാ. കുജനിലെ വായുമണ്ഡലം നമ്മുടെ വായുമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. ഭൂമിയേക്കാൾ കുജൻ വളരെ ചെറിയ ഗോളമാണെന്നുള്ള ഏകസംഗതി കൊണ്ടുതന്നെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്ന തീർച്ചയാക്കാം. നാം വസിക്കുന്ന ഭൂമിക്കു 8000 നാഴികയോളം മദ്ധ്യളവുണ്ട്. എന്നാൽ കുജന്ന് 4000 നാഴികയെയുള്ളൂ. എല്ലാ ഗോളങ്ങൾക്കും അന്യവസ്തുക്കളെ ആകർഷിക്കുന്നതിന്നു ഒരു വിശേഷശക്തിയുണ്ട്. ആ ശക്തി അവയുടെ വലിപ്പത്തിൻെറ ഏററക്കുറച്ചലിനെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. വലിയ ഗോളങ്ങൾക്ക ആകർഷണശക്തി അധികവും, ചെറിയവക്ക കുറച്ചും ആയിരിക്കും. ഭൂമിയിലെ ആകർഷണശക്തി വായുവിനെ നിലത്തോട്ടു സംബന്ധിപ്പിച്ച്, ജീവികൾക്കു ശ്വസിപ്പാൻ യോഗ്യമാംവണ്ണം അതിനെ ഘനമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നു. എന്നാൽ കുജൻ ഭൂമിയേക്കാൾ ചെറിയതാകകൊണ്ട അവിടെ ഈ ശക്തി കുറഞ്ഞിരിപ്പാനേ വഴിയുള്ളൂ എന്ന പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഇതുകൊണ്ട അവിടെയുള്ള വായു എത്രതന്നെ നിലത്തോടടുത്തിട്ടുള്ളതായാലും, വളരെ ഘനം കുറഞ്ഞതായിരിക്കും എന്ന ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഭൂമി വിട്ട മേല്പോട്ട് പോകുംതോറും വായുവിൻെറ ഘനം കുറഞ്ഞ് കുറഞ്ഞ് വരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാവക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ. വായുമണ്ഡലത്തിൻെറ സ്വഭാവം എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളിലും ഇങ്ങിനെതന്നെയാണ്. വളരെ ഉയരമുള്ള ഒരു കുന്ന് കയറുമ്പോൾ ശ്വസിപ്പാൻ ഉണ്ടാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ട്

വായു വളരെ നേൎമ്മയുള്ളതായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഒരു ഗ്രഹത്തിലെ ജീവികൾക്കും, വസ്തുക്കൾക്കും എല്ലാംഘനം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു കാരണം ആ ഗ്രഹത്തിലെ ആകൎഷണശക്തിയാണു്. ഒരു വസ്തുവിന്റെ 'ഘനം' എന്നുപറയുന്നതു ഭൂമിക്കു അതിനെ നിലത്തേക്കു് വീഴ്ത്തുവാൻ വേണ്ടിവരുന്നതായ ആകൎഷണശക്തിയുടെ ഫലമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ശക്തി എല്ലാവസ്തുക്കളിലും ഒരുപോലെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നില്ല. അതിനാലാണു് വസ്തുക്കൾക്കു ഘനവ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നതു്. കുജന്റെ ആകൎഷണശക്തി ഭൂമിയുടേതിലും കുറവായതുകൊണ്ടു ആ ഗ്രഹത്തിൽ ജീവജാലങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അവ ആ നേൎമ്മയുള്ള വായു ശ്വസിച്ചു ജീവിക്കത്തക്കവയും, ഭൂമിയിലെ ജീവികളേക്കാൾ വളരെ ഘനംകുറഞ്ഞവയും ആയിരിക്കണം.

നമ്മുടെ ഭൂമിയെപ്പോലെതന്നെ സകല ഗ്രഹങ്ങളും ജീവികളുടെ അധിവാസത്തിന്നായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നാകുന്നു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിൽ ആ സൃഷ്ടികൊണ്ട പ്രയോജനമില്ലെന്നും, നിഷ്പ്രയോജനമായ ഒരു പ്രവൃത്തിക്കു ഈശ്വരൻ ഒരുമ്പെടുകയില്ലെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ മുഴുവനും മനുഷ്യന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഈ സിദ്ധാന്തം ശരിയാണെന്നോ, അല്ലെന്നോ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. ഭൂമിയെ പോലെതന്നെ മററു ഗ്രഹങ്ങളും ജീവികൾക്കു താമസിക്കുവാൻവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കാം. അല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതിവാദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ ഇതിൽ സാരമായ ഒരു സംഗതികൂടി ആലോചിപ്പാനുണ്ടു്. ഭൂമി ഇങ്ങിനെ ജീവികൾക്കു നിവാസയോഗ്യമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതു വളരെ വളരെ കാലംകൊണ്ടുമാത്രമാണു. എന്തെന്നാൽ ആദിയിൽ ഭൂമി ഒരു ദീപ്തിമത്തായ ഗ്രഹമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നും, വളരെ കാലംകൊണ്ടു് അതിന്റെ താപശക്തി നശിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ നാനാതരം ജീവികൾ അതിൽ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയുള്ളു എന്നും, ഇതിനുശേഷം അനേകായിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടേ മനുഷ്യൎക്കു നിവാസയോഗ്യമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളു എന്നും ഭൂപ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞ

ന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചെറിയ ഒരു ഗോളത്തിന്റെ താപശക്തി വേഗത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഗോളം വലുതാകുംതോറും തണുക്കുന്നതിന്ന അധികം താമസം വേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ തണുത്തതിന്നശേഷം വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അത് അധിവാസത്തിന്നു യോഗ്യമായിത്തീരുന്നുള്ളു. ഭൂമിയിലെ ചൂട് നശിക്കുന്നതിന് കുജന് തണുപ്പാൻ വേണ്ടിവരുന്നതിലും രണ്ടര ഇരട്ടികാലതാമസം വേണ്ടിവരുന്നു എന്നുകണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയും കുജനും ഒരേകാലത്തുതന്നെ തണുപ്പാൻ തുടങ്ങിഎന്നും, ആ കാലം ഒരുകോടിഎണ്‌പതുലക്ഷം വഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണെന്നും വിചാരിക്കുന്നതായാൽ ഭൂമിയുടെ ഇപ്പൊഴത്തെ സ്ഥിതി, കുജൻ ഒരുകോടി പത്തുലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെപ്രാപിച്ചിരിക്കണമെന്നും, ഒരു ഒരുകോടി പത്‌ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ട് ഭൂമി ഇനി രണ്ടുകോടി എൺപതലക്ഷം സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പ്രാപിക്കുന്ന സ്ഥിതിയെ കുജൻ ഇപ്പോൾ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുഎന്നും കണക്കാക്കീട്ടുണ്ട്. ഒരു സംഗതികൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ജീവജാലങ്ങൾ കുജനിൽ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ തരമില്ലെന്നും അഥവാ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അത് എത്രയൊ കാലം മുമ്പായിരിക്കണമെന്നും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തിലെ നേൎമ്മയായ വായുമണ്ഡലത്തിന്നനുസരിച്ച് പ്രത്യേകതരം ജീവികൾ അവിടെ ഇല്ലെന്നൊ, ഇനി ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നൊ ഖണ്ഡിച്ചു പറവാനും ഞങ്ങൾ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. വിസ്മയകരമായ ജഗൽസൃഷ്ടിയിൽ നമ്മുടെ അറിവിൽപെടാത്തതായി എന്തെല്ലാം രഹസ്യങ്ങളുണ്ട്?

എസ്സ്. വി. ആർ.

സുനീതി. *

:o:

വിശപുരം എന്നരാജ്യം ധനസമൃദ്ധികൊണ്ടും ബുദ്ധിമത്തുകളായ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും പുരാതനമായ കീൎത്തിയോടുകൂടിയതായിരുന്നു. ഇത്രപ്രാബല്യവും അഭ്യുദയവുമുള്ള വേറേ ഒരു രാജ്യം

* ഷേക്സ്പിയർ എന്ന മഹാകവിയുടെ 'ഒതല്ലോ' എന്ന കഥയാകുന്നു ഇതിന്റെ മൂലം.

ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിൽ അയൽരാജ്യക്കാർക്കുതന്നെ അസൂയയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നു രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്ന് അവിടെ സ്ഥിരമായി നിർത്തിയിരുന്ന സൈന്യത്തെ ഭയപ്പെട്ട് ഒരുത്തർക്കും അതിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ കൂടി ധൈര്യമുണ്ടായില്ല.

ഈ സൈന്യത്തിൽ മാർത്താണ്ഡൻ എന്നുപേരായ ഒരു പടയാളിയുണ്ടായിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡൻ വലിയശൂരനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധൈര്യം, നടവടി, യുദ്ധസമയങ്ങളിൽ കാട്ടിയ ബുദ്ധിശക്തി മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ വിശാലപുരത്തിലേ ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ട മുതൽക്ക് അദ്ദേഹം ആരാജ്യത്തിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും ഭക്തി ബഹുമാനാദികൾക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നതിന്നു പുറമെ അല്പകാലത്തിന്നുള്ളിൽ സൈന്യത്തിന്റെ നായകനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

വിശാലപുരത്തിലെ ഒരു പ്രഭുവിന്റെ മകളായിട്ടു സുനീതിയെന്നു പേരായ ഒരു സ്ത്രീരത്നമുണ്ടായിരുന്നു. സൌന്ദര്യം, ദയ, വിനയം ബുദ്ധി മുതലായ പലേ സൽഗുണങ്ങളുടെയും വിളനിലമായ ഈ യുവതിയെ ലഭിച്ചാൽ ജന്മസാഫല്യമായിയെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു വിശാലപുരത്തിലേ അനേകം ചെറുപ്പക്കാർ കാര്യസാദ്ധ്യത്തിന്ന് യത്നം ചെയ്തുവന്നു. കുലശ്രേഷ്ഠത, സൌന്ദര്യം, ദ്രവ്യം മുതലായി സാധാരണ യുവതികളുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിപ്പാൻ മതിയായ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവർ ഈ ചെറുപ്പക്കാരിലുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു ഭർത്താവിന്ന് അവശ്യം വേണ്ടവയിൽ മിക്കഗുണങ്ങളും ഇവരിൽ ശൂന്യമായിട്ടാണ നമ്മുടെ സുനീതി കണ്ടതു.

മാർത്താണ്ഡൻ സുനീതിയുടെ അച്ഛന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം കൂടക്കൂടെ ആപ്രഭുവിന്റെ അടുക്കെ പോയി ആസ്ത്രീയുടെ അച്ഛൻചെയ്ത സല്ക്കാരം സ്വീകരിക്കുകയും ഒരു യോദ്ധാവായ തനിക്ക് സംഭവിച്ച പലവിധമായ അപകടങ്ങളെയും അവയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ താൻ ചെയ്ത ഉപായങ്ങളെയും പററി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. രസകരങ്ങളായ പല കഥകളും ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാർത്താണ്ഡൻ പറക പതിവായിരു

ന്നു. കഥപറയുമ്പോഴും അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുമ്പോഴും സുനീതി ശ്രദ്ധയോടുകൂടി എല്ലാം കേൾക്കുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ശൂരകൃത്യങ്ങളെപ്പററി കേട്ടമുതൽക്കു സുനീതിക്കു മാർത്താണ്ഡനെ ഭർത്താവായിട്ട് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നിത്തുടങ്ങി. അന്നു മുതല്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടിരിപ്പാൻ കൂടി മനസ്സില്ലാതാവത്തക്കവണ്ണം പ്രേമം ദിവസന്തോറും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ആദിക്കിലേ ആചാരപ്രകാരം വിരോധമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അച്ഛനെ വിവരം അറിയിച്ചു വിവാഹം നടത്തിക്കേണമെന്ന സുനീതിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്നു അച്ഛൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ലെന്നു ദൃഢമായി ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അങ്ങിനെ ശ്രമിക്കേണ്ടെന്നു തീർച്ചയാക്കി. അതുവരെ തന്നെ പ്രേമഭാജനമായി വിചാരിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന അച്ഛനെ ഒരുവിധത്തിലും മുഷിപ്പിക്കാതെ കഴിക്കേണമെന്നുവെച്ചു സുനീതി പല മാർഗ്ഗവും മനസ്സിലാലോചിച്ചുവെങ്കിലും യാതൊന്നും ആഗ്രഹനിവൃത്തി വരുത്തത്തക്കവണ്ണമുള്ളതായി തോന്നാഞ്ഞതിനാലും ആഗ്രഹത്തെ അടക്കാൻ അശക്തയായി തീർന്നതിനാലും മാർത്താണ്ഡന് വിരോധമില്ലാത്ത പക്ഷം അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ചു ചാടിപ്പോകുവാൻ ഉറച്ചു. വിവരം മാർത്താണ്ഡനെ അറിയിച്ചു. മാർത്താണ്ഡനും കുറേദിവസമായിട്ട് സുനീതിയിൽ പ്രേമംജനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ തനിക്ക് ആ സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ ഭർത്താവാകുവാൻ തരമാവുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു ആഗ്രഹം പുറത്തു പറയാതിരുന്നതാണ്. സുനീതിയുടെ ആഗ്രഹം മനസ്സിലായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു വലുതായ ഒരു നിധികിട്ടിയതു പോലെയുള്ള സന്തോഷമുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം രണ്ടുപേരും കൂടി തക്കം നോക്കി അവിടെനിന്നു ചാടി.

ജാതികൊണ്ടും പദവികൊണ്ടും മാർത്താണ്ഡന സുനീതിയുടെ ഭർത്താവാകുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. പുത്രിയെ വീട്ടിൽ കാണ്മാനില്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രഭു വളരേ വ്യസനത്തിൽപെട്ടു. അന്വേഷണംചെയ്തപ്പോൾ വാസ്തവം മനസ്സിലായി.

തന്റെ ഏകപുത്രിയായ സുനീതി ജാതികൊണ്ടു താഴ്മയുള്ള ഒരാളെ വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്ന വിവരം ആ രാജ്യക്കാർ അറിഞ്ഞാ

ൽ താൻ പരിഹാസത്തിന്ന പാത്രമാവുമല്ലൊ എന്ന് ഓൎത്തിട്ടു പ്രഭു ശവത്തിന്നസമനായിത്തീൎന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല പുത്രിയുടെനേരെയുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവും ഉടനെ അസ്തമിച്ചു. ഏതായാലും ധൂൎത്തനായമാൎത്താണ്ഡനെ വെറുതെ വിടാൻ പാടില്ലെന്ന തീൎച്ചയാക്കി തൻെറ ഏകപുത്രിയായ സുനീതിയെ മാൎത്താണ്ഡൻ മന്ത്രവാദം പ്രയോഗിച്ച് പാട്ടിലാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന പ്രഭു ന്യായാധിപന്മാരോടു സങ്കടം പറഞ്ഞു. ന്യായാധിപന്മാർ ഉടനെ മാൎത്താണ്ഡനെ വരുത്തി വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ താൻ കുററക്കാരനല്ലെന്നും സുനീതിയെവരുത്തിച്ചോദിച്ച താൻ ന്യായവിരോധമായി എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ആ സ്ത്രീ പറയുന്നപക്ഷം തന്നെ എന്തു ശിക്ഷക്കും പാത്രമാകുന്നത സമ്മതമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത കേട്ട് അവർ സുനീതിയെവരുത്തി. ആ കാൎയ്യത്തിൽ മാൎത്താണ്ഡൻ തെറുകാരനല്ലെന്നും ആ സ്ത്രീയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തതാണെന്നും സുനീതി പറഞ്ഞതിനാൽ ന്യായാധിപന്മാൎക്ക യാതൊന്നും ചെയ്വാൻ തരമുണ്ടായില്ല.

മാൎത്താണ്ഡനും സുനീതിയും ഐകമത്യത്തോടു കൂടി വിശ്വപുരത്തിൽ താമസിച്ചു. അന്യോന്യം രസിക്കാത്തതും പ്രേമസൂചകമല്ലാത്തതുമായ ഒരു വാക്കുപോലും അവൎക്ക് പറവാൻ സംഗതിയുണ്ടായിട്ടില്ല.

വിശ്വപുരം രാജ്യത്തിന്നു കീഴിൽ സുപ്രതീക്ഷം എന്നുപേരായ ഒരു ദ്വീപുണ്ടായിരുന്നു.

രാജ്യക്കാരുടെ കലഹമുണ്ടായാൽ നിൎത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതിന്നും രാജ്യരക്ഷക്കുമായി ഒരു സൈന്യത്തെ അവിടെ പാൎപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സംഗതിവശാൽ ആ സൈന്യത്തെ മാററി മറെറാരു സൈന്യത്തെ അങ്ങൊട്ടയപ്പാൻ വിശ്വപുരക്കാർ തീൎച്ചയാക്കി. ഈ സൈന്യത്തിന്നധിപനായിട്ട തല്ക്കാലം മാൎത്താണ്ഡനെത്തന്നെ അയക്കേണ്ടിവന്നു. സുപ്രതീക്ഷമെന്ന ദ്വീപിനെ കൈവശപ്പെടുത്താൻ മററു ചില രാജ്യക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു ധ്വനിയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട അവിടെയുള്ള സൈന്യത്തിൻെറ നായകനായിരിക്കുന്നത തങ്ങൾക്ക ഏററവും വിശ്വാസയോഗ്യനായ ഒ

രാൻ വേണമെന്നു തോന്നിയതിനാലും മാൎത്താണ്ഡനെപ്പോലെയാങ്കിനെയുള്ള വേറെ ഒരാളില്ലാത്തതിനാലുമാണ ഭരണകൎത്താക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അയപ്പാൻ തീൎച്ചയാക്കിയത. ധൈൎയ്യം, ശ്രേഷ്ഠത, വിശ്വാസയോഗ്യത മുതലായ സൽഗുണങ്ങളുള്ളവൎക്ക മാത്രമെ ഇങ്ങിനെയുള്ള യോഗ്യത കൊടുക്കാറുള്ളൂവെന്ന സംഗതി കൊണ്ട് ആ പദവി ലഭിച്ചതിൽ മാൎത്താണ്ഡനും വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായെങ്കിലും യാത്രയുടെ ദൂരതയും അസൌകൎയ്യവും ഓൎത്ത തന്റെ പ്രിയപത്നിയായ സുനീതിക്ക വിരോധമായിരിക്കുമോ യെന്ന് ആലോചിച്ചപ്പോൾ ക്രമേണ അദ്ദേഹം ഉന്മേഷരഹിതനായിത്തീൎന്നു.

ഭൎത്താവിന്ന് അഭ്യുദയം വന്നുകാണ്മാൻ എല്ലായ്പോഴും ആശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സുനീതിക്ക വിവരം കേട്ടപ്പോൾ അളവററ സന്തോഷമുണ്ടായി. ശക്തിയും പ്രാബല്യവുമുള്ള ആ വിശ്വാസഭരണകൎത്താക്കന്മാൎക്ക തന്റെ ഭൎത്താവിന്റെ ആന്തരമായ സ്വരാജ്യസ്നേഹവും സ്വഭാവഗുണവും കണ്ടറിവാൻ സാധിച്ചതിൽ ആസ്ത്രീക്ക വളരെ തൃപ്തിതോന്നി. അവരുടെ ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യത്തെ ആത്മനാ അഭിനന്ദിച്ചു. മാന്യനായ ഭൎത്താവിന്റെ ഒരുമിച്ച പുറപ്പെടാമെല്ലോ എന്നവിചാരിച്ച പുറപ്പാടിന്നുള്ള ദിവസം കാത്തിരിപ്പായി. ഒരു ദിവസം മാൎത്താണ്ഡൻ ഒരു വിജനപ്രദേശത്തിരുന്ന് എന്തോ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത സുനീതി കണ്ടു. എന്തോ കുണ്ഠിത മുണ്ടെന്ന മുഖത്തുനോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലായിയെങ്കിലും കാരണം അപ്പോൾ ചോദിപ്പാൻ നല്ലസമയമല്ലെന്നു തീൎച്ചയാക്കി. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞത് അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കഴിപ്പാനിരിക്കുമ്പോൾ സുനീതി അരികെച്ചെന്ന് ഒരു മാന്യപദവി ലഭിച്ചതോൎത്ത സന്തോഷിക്കേണ്ട കാലത്ത തീരെ ഉന്മേഷമില്ലാതെയായിത്തീൎന്നതിന്ന കാരണ മെന്താണെന്ന് അറിയാത്തതിനാൽ വ്യസനമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. മാൎത്താണ്ഡൻ കുറേനേരം സംസാരിക്കാതെ ഇരുന്നതിന്നു ശേഷം ഇങ്ങിനെ മറുവടി പറഞ്ഞു.

മാൎത്താണ്ഡൻ— എന്റെ പ്രിയതമെ, എനിക്ക് ലഭിച്ച മാന്യപദവിയോൎത്ത സന്തോഷിക്കേണ്ടതിന്ന നിന്റെനേരെ എനിക്കുള്ള ഗാഢപ്രേമം ഒരു പ്രതിബന്ധമായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. എ

ങ്ങിനെയെന്നാൽ രണ്ടിലൊരുവിധം ഞാനിപ്പോൾ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപായകരമായ ഒരു കപ്പൽയാത്രക്ക് നിന്നെ സന്നദ്ധയാക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം നിന്നെ വിശപുരത്തിൽ വിട്ടുപോവുകയൊ ചെയ്യണം. ഇതു രണ്ടും ഒരുപോലെ ദുസ്സഹമായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു. നിന്നെ കൊണ്ടുപോവുന്നതായാൽ വല്ല അപായവും സംഭവിക്കുമോയെന്നാലോചിച്ച് ഒരു നേരത്തും മനസ്സിന്നു സുഖമുണ്ടാവുന്നതല്ല. നിന്നെപിരിഞ്ഞു പോവുന്നതു മരിക്കുന്നതിന്നു സമവുമാണു.

സുഹിനി— ഇങ്ങിനെയുള്ള ആലോചനകളേക്കൊണ്ടിത്രവരെ മനസ്സിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുവല്ലോ. കപ്പൽ യാത്ര ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതിൽ നടക്കണമെന്നുവന്നാൽ കൂടി ഞാൻ അങ്ങയെ വിട്ടിരിക്കുമെന്നു തോന്നിയത് അത്ഭുതമല്ലേ? അപകടങ്ങളുണ്ടായാൽ അവയിൽ ഒരു പങ്കു ഞാനും അനുഭവിക്കേണ്ടവളല്ലേ? കപ്പൽയാത്രയിലുണ്ടാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളാലോചിച്ച് എന്നെ ഇവിടെ ആക്കിപ്പോയേക്കാമെന്നും അപകടങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിച്ച് ഒരുമിച്ചു വരുന്നതിനെക്കാൾ ഇവിടെ സുഖമായിരിക്കുന്നതിനാലാണു എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടാവുകയെന്നും ധരിച്ചു എങ്കു സംശയിക്കൊണ്ടുതന്നെ എൻെറ നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹശക്തി അറിയുന്നില്ലെന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ടു. അങ്ങയൊന്നിച്ചു പുറപ്പെടുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഞാൻ നിമിത്തം ഇനിയെങ്കിലും മനസ്സിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ വേഗത്തിൽ പുറപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കണേ.

“ഇപ്പോഴുള്ള പരസ്പരാനുരാഗത്തോടുകൂടി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ ദൈവം നമ്മൾക്കു സംഗതി വരുത്തട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു മാർത്താണ്ഡൻ പ്രിയപത്നിയെ ഗാഢമായി തഴുകി. വേഗത്തിൽ പുറപ്പാടിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടി ശുഭമായ സമയം നോക്കി അവർ പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി കപ്പലിൽ കയറി.

മാർത്താണ്ഡൻെറ കീഴിൽ കമ്രകണ്ണൻ എന്നു പേരായ ഒരു പടയാളിയുണ്ടായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ധൂർത്തനും ചതിയനുമായ കമ്രകണ്ണൻ തൻെറ സൂത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് താൻ വളരെ വിശ്വാസയോഗ്യനും മര്യാദക്കാരനുമാണെന്നു മറ്റുള്ളവരെ എളുപ്പ

ത്തിൽ ധരിപ്പിച്ചു. മാത്താണ്ഡൻ ക്രുദ്ധനായതുകൊണ്ട് ഈ ച തിയന്റെ വാസ്തവസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കാതെ അയാളെ സ്നേഹിച്ചു. ഭിത്തുകളിൽ വെച്ച് അഗ്രഗണ്യനായ കമ്രകണ്ഠന്റെ നാട്യവും നിലയും കണ്ടാൽ അയാൾ വലിയ ശൂരനാണെന്ന ആരും തെററി ധരിക്കും. അന്യന്മാരെ കുട്ടക്കിൽ ചാടിപ്പാൻ മാൎഗ്ഗം ആലോചിക്ക കയാണ അയാൾക്ക് എപ്പോഴും പ്രവൃത്തി. കമ്രകണ്ഠനൊന്നിച്ച അയാളുടെ ഭാൎയ്യയുമുണ്ടായിരുന്നു. സുനീതിക്ക് ഈ സ്ത്രീയുടെനേരെ വളരെ സ്നേഹം തോന്നി. മാത്താണ്ഡൻ കാൎയ്യാലോചനയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഈ സ്ത്രീയുമായി വിനോദങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ സുനീതി സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത.

ശൈശനേയൻ എന്നുപേരായി വേറെ ഒരു കീഴുദ്യോഗസ്ഥൻ മാത്താണ്ഡനൊരുമിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ശൈനേയൻ മാത്താണ്ഡന്റെ ജീവനായിരുന്നു. നിൎദ്ദോഷിയും ശുദ്ധനുമായ ശൈനേയനെപ്പോലെ സ്വാമിഭക്തിയുള്ള മറെറാരാൾ ഇല്ലെന്ന അയാളുടെ വൈരികൾകൂടി സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ശൈനേയൻ മിക്കസമയങ്ങളിലും മാത്താണ്ഡന്റെ വീട്ടിൽ ചോദ്യക പതിവായിരുന്നു. ഭൎത്താവിന്റെ ആശ്രിതനും സത്സ്വഭാവിയുമായതുകൊണ്ട സുനീതിക്ക ശൈനേയന്റെ നേരെ പ്രീതിതോന്നി. നിന്ദ്യനായ കമ്രകണ്ഠന് ഇതിൽ അസൂയതോന്നിയതിനാൽ മേലധികാരിയായ മാത്താണ്ഡന്റെ നേരെ കാണിക്കേണ്ട സ്നേഹം, ബഹുമാനം, നന്ദി, വണക്കം എന്നിവയെ മറന്ന പതിവ്രതയും സുശീലയുമായ സുനീതിയെ പാപകരങ്ങളും ലജ്ജാവഹങ്ങളുമായ ആഗ്രഹങ്ങൾക്ക കീഴടക്കുവാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. ശ്രമങ്ങളെപ്പററി മാത്താണ്ഡന് അല്പമെങ്കിലും അറിവകിട്ടിയാൽ മരണമാണ അതിന്റെ ഫലമെന്ന നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആഗ്രഹങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി ആ സ്ത്രീയെ അറിയിപ്പാൻ അയാൾക്ക ധൈൎയ്യമുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും താൻ ആ സ്ത്രീ നിമിത്തം കാമാതുരനായിരിക്കുന്നുവെന്ന ഒരുവിധത്തിൽ സുനീതിയെ അറിയിച്ചു. സുനീതിയുടെ ഭൎത്തൃസ്നേഹം ഗാഢമായിരുന്നതിനാൽ കമ്രകണ്ഠന്റെ പിട്ടുകൾഫലിച്ചില്ല. നാഗരീകതയും പഠിപ്പുമുള്ള സ്ത്രീകൾക്കുസൽ

കൂടാതെ അന്യപുരുഷന്മാരോടു സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ആന്തരമായ സ്വഭാവത്തെ എളുപ്പത്തിൽ തെററിധരിക്കുന്നത് ഇപ്പോഴുള്ള ചില നാട്ടുവിടന്മാരുടെ പതിവാണ. സുനീതി ഗൃഹനടിച്ചിരിക്കാതെ ഭത്താവിൻെറ താല്പൎയ്യക്കാരോട് യഥേഷ്ടം സംസാരിക്കുകയും അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതു കണ്ടപ്പോഠം ആ സ്ത്രീയെ തൻെറ ആഗ്രഹങ്ങഠക്ക് എളുപ്പത്തിൽ സ്വാധീനപ്പെടുത്താമെന്നാണ ധൂൎത്തനും മുട്ടാളനുമായ കമ്രകണ്ഠൻ ധരിച്ചത. തൻെറ നേരെ സുനീതി കാണിച്ച വിമുഖതക്കു കാരണം ശൈനേയനാണെന്നാണ പിന്നെ അയാഠക്കു തോന്നിയത. അതുകൊണ്ട് അയാളെ വേർപെടുത്തിക്കളയണമെന്നും അതിന്നുശേഷവും തൻെറ ആഗ്രഹം സാധിക്കാതെവന്നാൽ അന്നുമുതൽ ആ സ്ത്രീരത്നത്തെ ഭത്താവൊന്നിച്ച് ഐക്യത്തോടുകൂടിയിരിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തരുതെന്നും ഉറച്ചു. ഒരുപോലെ പാപകരങ്ങളും നിന്ദാവഹങ്ങളുമായ അനേകമാൎഗ്ഗങ്ങഠ ആലോചിച്ചതിന്നുശേഷം സുനീതി ശൈനേയനെ അതിരുവിട്ടു സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന മാൎത്താണ്ഡനെ അറിയിക്കണമെന്ന തീൎച്ചയാക്കി. മാൎത്താണ്ഡന ഭാൎയ്യയുടെനേരെ ഗാഢപ്രേമവും ശൈനേയൻെറ നേരെ നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹവുമുണ്ടെന്ന അയാഠക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ എളുപ്പത്തിൽ ഇളക്കിത്തീൎപ്പാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നറിഞ്ഞ ചതിപ്രയോഗം തുടങ്ങുവാൻ തക്കസമയവും കാത്തിരുന്നു. കമ്രകണ്ഠൻെറ ഭാഗ്യംകൊണ്ടോ സുനീതിയുടെ നിൎഭാഗ്യംകൊണ്ടോ അതിന തക്കസമയമുണ്ടാവാൻ അധികം താമസംവേണ്ടിവന്നില്ല. കമ്രകണ്ഠൻ ശൈനേയനേയും മറെറാരു ഭടനെയും തമ്മിൽ തല്ലിച്ച് അതുനിമിത്തം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കിത്തീൎത്തു. കമ്രകണ്ഠൻെറ സാമൎത്ഥ്യംനിമിത്തം ശൈനേയൻ തെററുകാരനാണെന്നും ആക്കിത്തീൎത്തു. ജനങ്ങളുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി മാൎത്താണ്ഡന ശൈനേയനേ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന പിരിച്ചുനിൎത്തേണ്ടിവന്നു. തൻെറ വകയിൽ ഒന്നാമതായിവന്ന തെററിനെ മാപ്പുകൊടുപ്പിച്ച് ഉദ്യോഗം തിരിയെ വാങ്ങിക്കൊടുപ്പാൻ സുനീതി വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നും ആ സ്ത്രീ

യോട്ട ചെന്നപേക്ഷിച്ചാൽ സംശയംകൂടാതെ കാൎയ്യം സാധിക്കുമെന്നും കമ്രകണ്ണൻ ശൈനേയനേ ധരിപ്പിച്ചു. ശൈനേയൻ ഉടനെ സുനീതിയുടെ അടുക്കൽ പോയി സങ്കടം പറഞ്ഞു. പ്രകൃത്യാ പരസങ്കടത്തിൽ അനുകമ്പയോടുകൂടിയ സുനീതി ശൈനേയനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു മടക്കി അയച്ചു ഉടനെ ഭൎത്താവിനോട്ട വിവരം പറഞ്ഞ് ശൈനേയനേ തിരിച്ചു വിളിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. ഭാൎയ്യയുടെ നിൎബ്ബന്ധംനിമിത്തം അങ്ങിനെ ചെയ്യാനുറച്ചിട്ട വിവരം കമ്രകണ്ണനോടുപറഞ്ഞു. തന്റെ ചതിപ്രയോഗങ്ങളും പ്രയോഗിപ്പാനുള്ള സമയം അതുതന്നെയാണെന്നുറച്ചു "സുനീതിക്കുശൈനേയന്റെ സാഹചൎയ്യം വളരെ സുഖപ്രദമായി തോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കാം" എന്ന കമ്രകണ്ണൻ പറഞ്ഞു.

മാൎത്താണ്ഡൻ— അതിനെന്താണ കാരണം?

കമ്രകണ്ണൻ— ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാരനുഭവിക്കുന്ന സുഖത്തിന്ന വിഘ്നംവരുത്താൻ ഞാനൊരുക്കമില്ല. അങ്ങയുടെ ഭാൎയ്യയുടെ നടവടി തൃപ്തികരമാണോയെന്ന സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അൎത്ഥം മനസ്സിലാവും.

മനസ്സിലുള്ളത വ്യക്തമായിപറവാൻ മാൎത്താണ്ഡൻ വളരെ പ്രാവശ്യം അപേക്ഷിച്ചിട്ടും കമ്രകണ്ണൻ ഒരക്ഷരംപോലും പറഞ്ഞില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മാൎത്താണ്ഡന്ന ശല്യങ്ങളായിതീൎന്നു. വാക്കുകളുടെ അൎത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്തോറും കുണ്ഠിതം വൎദ്ധിച്ചുവരികയാണ ചെയ്തത. അങ്ങിനെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിന്നിടക്ക് ഒരുദിവസം സുനീതിതന്റെ പൂൎവ്വാപേക്ഷയെ ഭൎത്താവിനെ ഓൎമ്മപ്പെടുത്തിയതിന്നശേഷം അനേകകാലം യാതൊരു തെറ്റും കൂടാതെ പ്രവൃത്തിയെടുത്തതിനെ സ്വല്പമായ സംഗതിനിമിത്തം മറക്കുന്നത കഷ്ടമാണെന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ മാൎത്താണ്ഡൻ കോപിഷ്ഠനായിത്തീൎന്നു.

മാൎത്താണ്ഡൻ— ശൈനേയന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ നീ ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിൽ ഞാനാശ്ചൎയ്യപ്പെടുന്നു. അയാൾ നിന്റെ സഹോദരനോ ചാൎച്ചക്കാരനോ അല്ലാതിരുന്നിട്ടും നിനക്കയാളുടെ നേരെ

ഇത്ര അധികം സ്നേഹം തോന്നാൻ ഞാൻ യാതൊരു സംഗതിയും കാണുന്നില്ല.

സുനീതി— ശൈനേയൻ വിശ്വാസയോഗ്യനായ ഒരാശ്രിതനാണെന്ന് അങ്ങുന്ന പലപ്പോഴും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? അങ്ങിനെയുള്ള ഒരാൾ അങ്ങയുടെ കീഴിൽനിന്ന പോവുന്നതിനാലുണ്ടായ വ്യസനംകൊണ്ടു ഞാനിത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയതാണ. ഇതല്ലാതെ മററുകാരണമൊന്നുമില്ല. ഇത്ര ഈൎഷ്യത തോന്നിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു തെററ ശൈനേയൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്ക വിശ്വാസമില്ല. തുച്ഛഹേതുക്കൾകൊണ്ടു കോപിഷ്ഠന്മാരായിതീൎന്ന് പ്രതിക്രിയക്കൊരുങ്ങുന്നത് അങ്ങയുടെ കുഡുംബത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ പതിവാണെന്നുള്ളതിന്ന് ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

മാൎത്താണ്ഡൻ— അത പരിചയത്താൽ ഉടനെ അറിവാൻ സാധിക്കും. എന്നെ ദ്രോഹിക്കുന്നവൎക്ക ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതിന്ന വാദമില്ല.

ഈ വാക്കുകൾ സുനീതിയെ നന്നെ പേടിപ്പിച്ചു. ഭൎത്താവിനെ കോപിഷ്ഠനായിട്ട ആ സാധുസ്ത്രീ ഒന്നാമതായിട്ടിപ്പോഴാണ കണ്ടത. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കോപം ശമിപ്പിക്കേണ്ടതിന്ന വേണ്ടി ഉടനെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

സുനീതി— പ്രാണനാഥാ, ശൈനേയൻെറ കാൎയ്യത്തെപ്പററി സംസാരിപ്പാൻ നിഷ്കളങ്കമായ കാരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത. എന്നാൽ ആ കാൎയ്യം അങ്ങക്ക നീരസഹേതുവായിക്കണ്ടതുകൊണ്ട മേലിൽ അതിനെപ്പററിപറകയില്ല. ആലോചനയില്ലാതെ വല്ലതെററും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ക്ഷമിച്ചു എന്നെ രക്ഷിക്കണെ.

തൻെറ പേരിൽ നീരസം തോന്നാതിരിപ്പാൻ ചെയ്ത അപേക്ഷയിൽകൂടി സുനീതി ശൈനേയൻെറ തെററിനെ മാപ്പകൊടുക്കേണമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ധരിച്ചു മാൎത്താണ്ഡൻ കുമ്രകണ്ഡൻെറ വാക്കുകളെ വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻ തുടങ്ങി. സുനീതി ശൈനേയനിൽ പ്രേമത്തോടു കൂടിയവളാണെന്നായിരിക്കുമോ കുമ്രക

ന്റൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം എന്നാലോചിച്ച ഉടനെ അയാളുടെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി. കാൎയ്യത്തിന്റെ വാസ്തവം വ്യക്തമായി പറയേണമെന്ന് അയാളോടപേക്ഷിച്ചു. സുനീതിയെ തിരെ വെറുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന കമ്രകണ്ഠൻ ആ സ്ത്രീക്കു വിരോധമായി വല്ലതും പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ വളരെ സുഖക്കേടുണ്ടെന്നും മേലധികാരിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ തന്റെ സ്നേഹം സമ്മതിക്കാത്തതുകൊണ്ടു പറയുന്നതാണെന്നുമുള്ള നാട്യത്തോടുകൂടി "അങ്ങക്കു വളരെ കണ്ഠിതമുണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്ന കാൎയ്യം വെളിവായി പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ എനിക്കു വ്യസനമുണ്ട. എന്നാൽ അങ്ങുന്ന എന്നെ നിൎബ്ബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അങ്ങയുടെ നേരെ ഞാൻ കാണിക്കേണ്ടതായ ആദരവിനെ ഓൎത്തും മാത്രം പറയുന്നതാണ. സുഭഗനായ ശൈനേയനേപ്പോലെയുള്ള പുരുഷന്മാർ വിശ്വപുരത്തുണ്ടായിരിക്കെ അന്യനാട്ടുകാരനും വിരൂപനുമായ അങ്ങയെ വിവാഹംകഴിപ്പാൻ സംഗതി വന്നതിനാൽ സുനീതി ഇപ്പോൾ പരിതപിക്കുന്നുണ്ട. സുനീതിയും ശൈനേയനും തമ്മിൽ ഗൂഢസല്ലാപം ഇടവിടാതെ നടന്നുവരുന്നു. ശൈനേയന് ഇപ്പോൾ അങ്ങയുടെ ഗൃഹത്തിൽ വരുവാൻ തരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട സുനീതിയുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ അനായാസേന സാധിപ്പാൻ പ്രയാസമുണ്ട. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട സുനീതിയേ ശൈനേയന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ ചെയ്ത യത്നത്തിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടല്ലൊ", എന്നുപറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകൾ മാൎത്താണ്ഡന്റെ ഹൃദയത്തെ പിളൎന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്ന കമ്രകണ്ഠന്റെ വാക്കിൽ വിശ്വാസം തോന്നി. അധികം വിവരം കിട്ടേണ്ടതിന്ന കമ്രകണ്ഠനെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തീട്ട "നിൎദ്ദോഷിയായ എന്റെ പ്രിയപത്നിയെപ്പററി വൃഥാ ദോഷാരോപണംചെയ്ത നിന്റെ നാവുകൊണ്ടാൽ എന്താണ വരുവാൻ പോകുന്നത? എന്നുചോദിച്ചു.

കമ്രകണ്ഠൻ— സ്നേഹാധിക്യം നിമിത്തം ഞാൻ ചെയ്ത ഉപകാരത്തിന്ന് ഇതിലും വലിയ പ്രത്യുപകാരമൊന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇത്രയും അങ്ങക്കു ചെയ്യേണ്ടതെ എന്റെ പ്രവൃ

ത്തിയാണ. എനിക്ക് അങ്ങയുടെ നേരെയുള്ള ബഹുമാനത്തിന്നും സ്നേഹത്തിന്നും കുറവു വന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കാൎയ്യം വാസ്തവമാണെന്ന ഞാൻ വീണ്ടും പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പ്രേമം മററൊരാളുടെ നേരെയാണെങ്കിലും അങ്ങയുടെ നേരെ ഗാഢമായപ്രേമമുണ്ടെന്ന് ആ സ്ത്രീ നടിക്കുന്നു. സുനീതിയുടെ ചിട്ടിൽ മയങ്ങിച്ചരിക്കുന്ന അങ്ങേക്കു കാൎയ്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി അറിവാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ എനിക്കശേഷംപോലും അത്ഭുതമില്ല. ആളുകളാം എല്ലാവരും ഒരേ സ്വഭാവക്കാരല്ല. ചിലൎക്ക് തങ്ങളുടെഗ്രഢവൎത്തമാനങ്ങളാം മററാരെയും അറിയിക്കുന്നതിൽ രസമില്ല. ഗ്രഢവൎത്തമാനങ്ങളാം മററുള്ളവർകൂടി അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമെ തങ്ങളുടെ സുഖത്തിന്ന പരിപൂൎണ്ണത വരികയുള്ളുവെന്ന മററു ചിലൎക്ക് തോന്നുന്നു. ശൈനേയൻ രണ്ടാമത്തെ വകക്കാരിൽ ഒരാളായതുകൊണ്ട വൎത്തമാനങ്ങളാം എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട. അങ്ങയുടെ വൈരം സമ്പാദിപ്പാൻ മാത്രമായിട്ട് ഈ വൎത്തമാനങ്ങളാം പറവാൻ തോന്നിയതിന്ന ഞാനിപ്പോഴാം പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുണ്ട. നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹത്തിൻെറ ഫലം ഇതാണെന്ന് ഇനിമേലിലെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കാമല്ലൊ.

മാൎത്താണ്ഡൻ— നിങ്ങളാം പറഞ്ഞതിൻെറ പരമാൎത്ഥം ഉടനെ എന്നെബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താതിരുന്നാൽഅതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. എൻെറ കണ്ണിൽ കണ്ടാൽ മാത്രമെ എനിക്കു വിശ്വസിപ്പാൻ തരമുള്ളു.

കരുകണ്ണൻ— ശൈനേയൻ പരസ്യമായി അങ്ങയുടെ വീട്ടിൽ വസിക്കുന്ന കാലത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ തെളിവിന്ന പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. അയാളെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ട കണ്ണിൽ കാണുന്നതിന്ന പ്രയാസമുണ്ട. ഇപ്പൊഴും തരംകിട്ടുമ്പോഴൊക്കയും അവർ തമ്മിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങയുടെ നീരസം സമ്പാദിച്ചതിന്നശേഷം ശൈനേയൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും അങ്ങയുടെ കണ്ണിൽതന്നെ പെടില്ലെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ അവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. ഹൃദയത്തിൽ, എററവും കൂൎത്തതായ ഒരമ്പു തറച്ചാലുണ്ടാവുന്ന വേദനയോടുകൂ

ടിയാണ മാൎത്താണ്ഡൻ മടങ്ങിപ്പോന്നത. ഇങ്ങിനെയുള്ള അപമാനത്തിന്ന തന്നെ പാത്രമാക്കിത്തീൎത്ത സുനീതിയുടെ നേരെ ഇനി യാതൊരു ദയക്കും അവകാശമില്ലാ എന്നൊക്കെ തീൎച്ചയാക്കുമ്പോഴക്കു സുനീതിയുടെ ഭക്തിവാത്സല്യാദികൾ ഓൎമ്മവരികയും അങ്ങിനെതന്നോട പ്രിയചതിചെയ്യുമോഎന്നു സംശയിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ വീട്ടിലേക്കു പോയത. ജീവപൎയ്യന്തംതന്നെ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ ആക്കിത്തീൎക്കുന്ന കാൎയ്യം എന്നാണ സംഗതിവിരുന്നത് എന്നും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സുനീതിയുടെ സ്വഭാവഗുണത്തെപ്പററികുമുദകണ്ണുന നല്ല വിവരമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാൎത്താണ്ഡന്റെ കോപത്തിൽനിന്ന രക്ഷപ്പെടുവാൻ താൻ എന്താണ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നുള്ളതിനെപ്പററി അയാൾ ഊൎജ്ജിതമായി ആലോചിപ്പാൻ തുടങ്ങി. എന്തായാലും ചിരവഞ്ചിപ്പാൻ തരമില്ലാത്ത നിലയായതുകൊണ്ട എന്തു ചെയ്തും തന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്ന തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. ദൈവഭക്തി, സമസ്തസൃഷ്ടികളോടുമുള്ള ദയ മുതലായവ ചിലപ്പോൾ ധൂൎത്തന്മാരെ കൂടി ദുൎവൃത്തികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ ഉപകരിച്ചുകാണുന്നുണ്ട. എന്നാൽ ഈ വക ഗുണങ്ങൾ കുമുദകണ്ണനിൽ തീരെ ശൂന്യമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അയാൾക്കു യഥേഷ്ടം എന്തും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന്ന തടസ്ഥമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാൎയ്യസാദ്ധ്യത്തിന്നുവേണ്ടി മാതാപിതാക്കന്മാരെ ഹനിക്കുന്നതിന്നുകൂടി അയാൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

കെ. അപ്പുനമ്പ്യാര. ബി. എ.

തുടരും.

മൈത്രി.

———— :o: ————

ഉത്തമം മദ്ധ്യമം അധമം എന്നിങ്ങനെ എല്ലാററിനെയും മൂന്നായി ഭാഗിയ്ക്കാവുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ലോകത്തിലുള്ള ഈശ്വര സൃഷ്ടികളെ ഭാഗിയ്ക്കുന്നതായാൽ, മററുള്ള ജന്തുക്കൾക്കില്ലാത്തതായ ‹വിശേഷബുദ്ധി' എന്ന മഹാഗുണത്തോടു കൂടിയ മനുഷ്യരേയാ

ണ ഉത്തമ ഖണ്ഡത്തിൽ ചേക്കേണ്ടത് എന്നുള്ളതിന്ന സംശയമില്ലാ. ഇങ്ങിനെയുള്ള മനുഷ്യജന്മം, മററുജന്തുക്കളെപ്പോലെ ആഹാരനിദ്രാ മൈഥുനങ്ങളെക്കൊണ്ട കാലക്ഷേപം ചെയ്യാനുള്ളതല്ലെന്നും ജന്മം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പല കാൎയ്യങ്ങളേയും സമ്പാദിക്കുവാനുള്ളതാണെന്നും സൎവ്വസമ്മതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

അതുകൊണ്ട മനുഷ്യരുടെ ലോകയാത്രക്കു മററുള്ളജന്തുക്കൾക്ക ആവിശ്യമില്ലാത്ത പലേ സാമഗ്രികളും വെണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

ഉത്സാഹം, ധൈൎയ്യം, മൈത്രി, മുതലായവകൾതന്നെയാണ് ഇവിടെ സാമഗ്രികളായിരിക്കുന്നത. ഇവകളിൽ മൈത്രി പ്രാധാന്യമേറിയതാകുന്നു. ഉത്സാഹം ധൈൎയ്യം മുതലായവ വേണ്ടുവോളമുണ്ടെങ്കിലും ഒരുവൻ തനിയെ യത്നിച്ചിട്ട് ഒരു കാൎയ്യം വഴിപോലെസാധിച്ചു എന്നവരുന്നതും പലരുംകൂടി ശ്രമിച്ചിട്ട് ഒരുകാൎയ്യം അസാദ്ധ്യമായി എന്നവരുന്നതും ലോകത്തിൽ ദുല്ലഭംതന്നെയാണ.

"അല്പാനാമപിവസ്തൂനാം സംഹതിഃ കാൎയ്യസാധകാ".

ഏകകാൎയ്യ സിദ്ധിക്കായിക്കൊണ്ട പലരും കൂടി പ്രയത്നിക്കണമെങ്കിൽ അവർ പരസ്പരം മിത്രത്വമുള്ളവരായിരിക്കേണം. സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പരസ്പരംനിൎവ്വ്യാജമായിപങ്കുകൊള്ളുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണമിത്രത്വം, മൈത്രി, സ്നേഹം, എന്നെല്ലാം പറയപ്പെടുന്നത. പ്രായേണ സമന്മാരായിട്ടുള്ളവരാണ മിത്രങ്ങളായി ഭവിക്കുക. സമന്മാരെന്ന പറഞ്ഞത, ജാതികൊണ്ടോ, വയസ്സുകൊണ്ടോ ധനംകൊണ്ടോ, സ്ഥാനംകൊണ്ടോ സമന്മാരെന്നല്ലാ. ഒരുപോലെയുള്ള മനോഗതികൊണ്ട സമന്മാരായിട്ടുള്ളവർ എന്നു മാത്രമേയുള്ളു. ജാതി, വയസ്സ, ധനം, മുതലായവകളേക്കൊണ്ട സമന്മാരാണെങ്കിലും വിരോധമായ മനോഗതിയോടു കൂടിയവർ സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഒരിക്കലും മിത്രങ്ങളായി ഭവിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ലാ ചിലപ്പോൾ ശത്രുക്കളായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെ ജാത്യാദികളെക്കൊണ്ട ലേശവും സമത്വ മില്ലാത്തവരാണെങ്കിലും ഒരേ വിധമായ മനോഗതിയോടുകൂടിയവർ ഏതുവിധത്തിലിരുന്നാലും മിത്രങ്ങളായും ഭവിക്കും.

രാവണനെപ്പോലെ തമൊഗുണ പ്രധാനനായിട്ടുള്ളവന്റെയും വിഭീഷണനെപ്പോലെ സത്വഗുണനായിട്ടുള്ളവന്റെയും മ

നോഗതികൾ വിരുദ്ധങ്ങളായിട്ടേ ഭവിക്കൂ എന്നുള്ളത നിസ്തൎക്കമായിട്ടുള്ളതാണല്ലൊ. സത്വഗുണപ്രധാനനെ ആശ്രയിച്ച് തമൊഗുണപ്രധാനനോ തമൊഗുണപ്രധാനനെ ആശ്രയിച്ച സത്വഗുണപ്രധാനനോ വസിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ കാഴ്ചയിൽ അവർ മിത്രങ്ങളാണെന്ന തൊന്നിപ്പോകുമെങ്കിലും സൂക്ഷ്മത്തിൽ അവർ വിരോധികൾ തന്നെയാണ. “ശത്രുക്കളല്ല ശത്രുക്കളാകുന്നതു മിത്രഭാവത്തോടരികെ വസിക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ ശത്രുക്കളാകുന്നതേവനം” എന്നും “ഉപകൎത്താരിണാ സന്ധിൎന്നമിത്രേണാപകാരിണാ” എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ തത്വം ഇതുതന്നെയാണ. ഒരേ അഛനും ഒരേ അമ്മക്കും ജനിച്ചിട്ടുള്ള മക്കൾ പരസ്പരം സ്നേഹമില്ലാതെയും വിരോധികളായും ഭവിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം സൂക്ഷ്മത്തിൽ മനോഗതിയുടെ വൈപരീത്യമാണെന്നല്ലെ പറയേണ്ടതു.

കാൎയ്യം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കെ ലോകത്തിൽ പലരും ജാത്യാദികളെക്കൊണ്ടു മാത്രം സമന്മാരായിട്ടുള്ളവരെയാണ് മിത്രത്വേന സ്വീകരിച്ചുവരുന്നത്. ഇതുനിമിത്തം പലക്കും പലപ്പോഴും വലിയ ദോഷങ്ങൾ നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. സൽസ്വഭാവിയായ ഒരാൾ ഇതരസംഗതികളെക്കൊണ്ട സമനും, ദുസ്സ്വഭാവിയും ആയ ഒരാളെ മിത്രത്വേന സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സൽസ്വഭാവി ദുസ്സ്വഭാവിയായിത്തീൎന്ന ലോകനിന്ദയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നതും ചിലപ്പോൾ ദുസ്സ്വഭാവിയാൽ സൽസ്വഭാവി വഞ്ചിതനായി ഭവിക്കുന്നതും പലക്കും അനുഭവമുള്ള ഒരു കാൎയ്യമാണ. “ഇയാൾ ഈ തരക്കാരനാണെന്ന ഞാൻ ആദ്യം വിചാരിച്ചില്ല. ഇപ്പോളല്ലെ സ്വഭാവം മനസ്സിലായതു”, എന്ന പലക്കും പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി പറയുവാനിടവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത സ്വാൎത്ഥതല്പരന്മാരായവരുടെ മനോഗതിയെ മനസ്സിലാക്കാതെ അവരുടെ പിരട്ടിൽ അകപ്പെട്ട അവരെ മിത്രത്വേന സ്വീകരിക്കുകയോ വിശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമാണെന്നുള്ളതിന്ന സംശയമുണ്ടോ? “വചസ്യന്യന്മനസ്യന്യൽകൎമ്മണ്യന്യൽദുരാത്മനാം” എന്നുള്ളത ഒരിക്കലും മറന്നുകൂടാത്തതാകുന്നു. ലോകമൎയ്യാദയെ അനുസരിച്ച മിത്രമാണെന്ന വിചാരിക്കപ്പെടുന്നവൻ ചിലപ്പോൾ ശത്രുവായും

ശത്രുവാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നവൻ മിത്രമായും ഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു ഒരാളെ ശത്രുവെന്നൊ മിത്രമെന്നൊ തീൎച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു വളരെ ആലോചിച്ചു വേണ്ടതാണ്.

ശത്രുവിനെ മിത്രമാണെന്നൊ മിത്രത്തെ ശത്രുവാണെന്നൊ ധരിച്ചുപോയാൽ അവസാനം വ്യസനിക്കുവാനിടവരുന്നതാണെന്ന് പലൎക്കും അനുഭവമുള്ളതായിരിക്കും.

പുറത്തു പീയൂഷഭാവവും ഉള്ളിൽ കാളകൂടഭാവവും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഞ്ഞിരപ്പഴംപോലെയുള്ള ചില വകക്കാരുണ്ടു. "മുൻഭാഗത്തെ പല്ലുകൊണ്ടു ചിരിച്ച് അണയ്ക്കലെ പല്ലുകൊണ്ടു അമൎക്കുന്നവർ" എന്നുപറയുന്നതു ഈ വകക്കാരെക്കുറിച്ചാണ്.

"പരോക്ഷേകാൎയ്യഹന്താരംപ്രത്യക്ഷേപ്രിയവാദിനം-
വൎജ്ജയേൽതാദൃശംമിത്രംവിഷകുംഭംപയോമുഖം॥

കാണുമ്പോൾ ഭംഗിപറകയും കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ ദോഷംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ അടിയിൽ വിഷവും മേലെ പാലും ഉള്ള കുടംപോലെയാണെന്നും അങ്ങിനെയുള്ള മിത്രത്തെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കേണമെന്നുമാണു ഇതിൻെറ താല്പൎയ്യം. ഒരുവൻ മിത്രത്വേനസ്വീകരിക്കത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവനൊ അല്ലയൊഎന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ആയാളുടെ കുലം, ഗോത്രം, നാമം, മുതലായതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല.

"പുംസസ്സ്വഭാവഗുണമേവനിരൂപണീയം
തജ്ജന്മഭൂമിവിനിരൂപകഥാവ്യഥൈവ.
കംകാളകൂടമിഹവന്ദതിസാഗരോത്ഥം
കോവാരവിന്ദമിഹനിന്ദതിപങ്കജാതം."

പുരുഷൻെറ സ്വഭാവഗുണത്തെക്കുറിച്ചേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളു. ജനിച്ചത് എവിടെയാണെന്നും മററും ആലോചിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. സമുദ്രത്തിലുണ്ടായതാണെന്നു വിചാരിച്ച് വിഷത്തെ വന്ദിക്കുകയൊ ചെളിയിലുണ്ടായതാണെന്നു വിചാരിച്ച് താമരയെ നിന്ദിക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നുണ്ടൊ?

ഒരുപോലെയുള്ള സ്വഭാവക്കാരനാണെങ്കിൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ മൈത്രിപോലും കളങ്കമില്ലാത്തതായിരിക്കും. "സ്വല്പം മാത്രമറി

ത്തീട്ടും സപ്പത്തിൻെറ പടങ്ങളെ" എന്നുപറഞ്ഞതുപോലെ അവർ പരസ്പരമുള്ള കാപട്യത്തെ അറിവാൻ കഴിവുള്ളവരാകയാൽ പരസ്പരം കപടം കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതും തന്നിമിത്തം അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മൈത്രിയിൽ കളങ്കം ഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. രണ്ടു ദോഷങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേർന്നാൽ അതുകൊണ്ടു പരസ്പരം ദോഷം തട്ടുന്നതല്ലെന്നു നമ്മുടെ ജ്യോത്സ്യന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഭർത്താവിൻെറ ജാതകത്തിൽ ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വ നിന്നാൽ ഭാര്യക്കും ഭാര്യയുടെ ജാതകത്തിൽ ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വ നിന്നാൽ ഭർത്താവിന്നും ദോഷമാണെന്നു പ്രമാണമുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടുപേരുടേയും ജാതകത്തിൽ ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വ നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പരസ്പരം യാതൊരു ദോഷവും തട്ടുന്നതല്ലെന്നാണല്ലോ ജ്യോത്സ്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. സ്വഭാവസാമ്യമുള്ളവരുടെ മൈത്രി കളങ്കമില്ലാത്തതായിരിക്കുമെങ്കിലും ഒരു ദുഷ്ടന്നു വേറെ ഒരു ദുഷ്ടൻ മിത്രമായിവരുന്നത് അമാവാസിയിലെ രാത്രിക്ക് സ്വതേയുള്ള കൂരിരുട്ട മഴക്കാറുകൂടെ കൂടിയാൽ ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ ദുഷ്ടത വർദ്ധിച്ചു ഒരുകാലത്തും നേരെയാകാത്തവിധം നശിച്ചുപോകുവാനിടയായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു ദുഷ്ടത എന്നുള്ളത അവനവനെ കെടുക്കുന്ന മഹാശത്രുവാണെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു വേറെ ഒരവസരത്തിൽ വിസ്തരിക്കാം. ഒരുവൻ ദുസ്വഭാവിയാണെന്നറിയപ്പെട്ടാൽ അവനെ സൽസ്വഭാവമുള്ളവൻ ഒരിക്കലും മിത്രഭാവേന സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല.

ദുരാത്മാക്കളുടെ വിചാരവും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ഒന്നുപോലെയല്ലായ്കയാൽ അവരുടെ കാപട്യം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻകഴിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ ശുദ്ധാത്മക്കളായവർ പലപ്പോഴും അബദ്ധം പററിപ്പോകുന്നത്.

മുമ്പ യാതൊരു പരിചയവുമില്ലാത്ത ഒരാളെ യദൃച്ഛയായി കണ്ടു സംസാരിക്കുവാനിടവന്നാൽ ആയാളെ മിത്രമെന്നു വിചാരിക്കുകയും 'മിത്രമാണെ' എന്നും മററും എഴുതിതുടങ്ങുകയുംചെയ്യുന്നത സാധാരണ പതിവായിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ പ

രിചയക്കാരാണെന്നല്ലാതെ മിത്രങ്ങളാണെന്ന പറഞ്ഞുകൂടാ. ശ്രേയസ്സിനെ കാംക്ഷിക്കുന്നവർ നല്ല മിത്രങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുവാൻ സർവ്വഥാ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

"പാപാന്നിവാരയതിയോജയതേഹിതായ
ഗുഹ്യാനിഗൂഹതിഗുണാൻപ്രകടീകരോതി.
ആപൽഗതംചനജഹാതിദദാതികാലെ
സന്മിത്രലക്ഷണമിദംപ്രവദന്തിസന്തഃ."

'ധർമ്മോപദേശംകൊണ്ട് ദുഷ്കർമ്മപ്രവൃത്തിയെ തടുക്കും. സൽകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. മറച്ചുവെക്കേണ്ടകാര്യങ്ങളെ മറച്ച്‌വെയ്ക്കും. സൽഗുണങ്ങളെ പ്രസിദ്ധമാക്കും. ആപത്തുകാലത്തുപേക്ഷിക്കയില്ല. വ്യസനാദിസമയത്തിങ്കൽ വേണ്ടതു കൊടുക്കും. ഇതാണ് കൈതവമില്ലാത്ത മിത്രത്തിന്റെ ലക്ഷണം എന്ന് സത്തുക്കൾ പറയുന്നു'. ഇങ്ങിനെയുള്ള മിത്രങ്ങളെയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്.

ജാത്യാദിഗുണങ്ങൾ മൈത്രിക്കു കാരണങ്ങളല്ലെന്ന പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഒരാൾ നല്ല വിദ്വാനായിരുന്നാലും മിത്രത്തിന്ന വേണ്ടതായ സൽഗുണങ്ങളില്ലാത്ത ദുസ്സ്വഭാവിയാണെങ്കിൽ ആയാളെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ്, മഹാന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

"ദുർജ്ജനഃപരിഹർത്തവ്യോ വിദ്യയാലംകൃതോപിസൻ,
മണിനാഭൂഷിതസ്സർപ്പഃകിമസൌനഭയങ്കരഃ".

ജാത്യാദിഗുണങ്ങളും വിദ്വത്വവും ഉള്ളവർ മിത്രങ്ങളായിരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയില്ലെന്നല്ലാ പറയുന്നത്. സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടി ആവക ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ വളരെ വിശേഷംതന്നെയാണ്. സ്വഭാവഗുണമില്ലാതെയും മറ്റുള്ള ഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞും ഇരിക്കുന്ന ഒരാളെക്കാൾ മറ്റുള്ള ഗുണങ്ങളില്ലാതെയും സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയും ഇരിക്കുന്ന ആളാണ മിത്രമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ യോഗ്യൻ എന്നേപറയുന്നുള്ളൂ. സ്വഭാവസാമ്യമുള്ളവരുടെ മൈത്രിക്കേ ദാർഢ്യമുണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട മേൽപറയപ്പെട്ട ലക്ഷണത്തോടുകൂടിയ സന്മിത്രത്തിന്റെ ലാഭത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും ആ ലക്ഷണമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലൊ.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉത്തമന്മാൎക്ക സിദ്ധിക്കുന്ന സന്മിത്രലാഭം സുവൎണ്ണത്തിന്ന സുഗന്ധം ഉണ്ടാകുന്നത പോലെതന്നെയാണ. ആ വിധമുള്ള ഉത്തമ മൈത്രി സകലകാൎയ്യങ്ങളെയും അനായാസേന സാധിപ്പിക്കുന്നതും കളങ്കമില്ലാതെയും നശിക്കാതെയും ഉള്ള കീൎത്തിക്ക കാരണമായിട്ടുള്ളതും ആണെന്നുള്ളതിന്ന യാതൊരു സംശയവുമില്ലാ.

സുഗ്രീവനോടുള്ള മൈത്രി നിമിത്തം ശ്രീരാമനും ശ്രീകൃഷ്ണനോടുള്ള മൈത്രി നിമിത്തം പാണ്ഡവന്മാൎക്കും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിജയവും സൽകീൎത്തിയും ഇന്നും ഗൃഹംതോറും ഗാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ലേ!

ചിററൂർ വരവൂരെ ശാമുമേനോൻ.

* ചില മലയാള വൎണ്ണങ്ങൾ.

: o :

ചില മലയാള പദങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ വരുന്ന ഒരു സംവൃതസ്വരത്തെ സംബന്ധിച്ച മലയാളികൾ ഇപ്പോഴും ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരിക്കതന്നെ ചെയ്യുന്നു. 'ആണ്,' 'പെണ്ണ്,' 'കാററ്' മുതലായ പദങ്ങളിലെ അന്ത്യസ്വരത്തെ സംവൃതോകാരം എന്ന് കേരള പാണിനീയ കൎത്താവ് വ്യവഹരിക്കുന്നു. അതിന്മണ്ണം, ഈ സംവൃത സ്വരത്തെ കുറിക്കേണ്ടത് ഉകാരോപരിചന്ദ്രക്കലയിട്ടാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, കേരള പാണിനീയകൎത്താവിൻെറ മതാനുയായികളായി തിരുവിതാംകൂറിൽ പലരും ഉണ്ടെങ്കിലും, ഉത്തര കേരളീയന്മാൎക്ക് ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽവിപ്രതിപത്തിയാണുള്ളതെന്നു കാണുന്നു. സംവൃത സ്വരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതും ഉച്ചരിക്കേണ്ടതും ആയ മേല്പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ പല പ്രകാരത്തിൽ എഴുതാറുണ്ട്. അകാരാന്തമായി 'ആണ' എന്നെഴുതിയാൽ മതിയെന്ന് ഉത്തര കേരളീയർ ഏറിയ കൂറും നിഷ്കൎഷിക്കുന്നു; അകാരോപരിചന്ദ്രക്കലയിട്ട 'ആണ്' എന്ന രീതിയിലാണ് കൊച്ചിയിലും മററുള്ള ആളുകൾ പലരും എഴുതുന്നത്. എന്നാൽ ബൈബിൾ മലയാളക്കാർ ഉകാരം മാത്രമാക്കി 'ആണു' എ

* തിരുവനന്തപുരം കാളേജ്ജ് മലയാള സമാജത്തിൻെറ ഒരു യോഗത്തിൽ വായിച്ചത്.

ന്നെഴുതുകയും, മററുകാരമായി ഉച്ചരിക്കയും ചെയ്യുവരുന്നു. കേരളപാണിനീയാനുവർത്തികൾ ഉകാരോപരി ചന്ദ്രക്കലയിട്ടു 'അതു്' എന്നെഴുതുന്നു. അകാരാന്തം മാത്രമായി എഴുതുന്നവർ, ചില ടങ്ങളിലേ സംവൃതസ്വരമായി ഉച്ചരിക്കാറുള്ളൂ. മററു ചിലതിൽ മലബാർക്കാർ, 'നായ' (നായയുടെ), 'പായ' (പായയുടെ) മുതലായവയെപ്പോലെ അകാരാന്തമായിട്ടുതന്നെ ഉച്ചരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ബഹുവിധത്തിൽ എഴുതുകയും ഉച്ചരിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പദാന്തത്തിൽ ഒരു സംവൃതസ്വരം ഉണ്ടെന്നുള്ള വാദത്തെ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അതിനെ കുറിക്കേണ്ടതു് ഏതു രീതിയിലാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിലേ വിസംവാദം കാണുന്നുള്ളൂ. ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് 'കേവനോദയ' പ്രവർത്തകൻ രാജശ്രീ കടത്തനാട്ടു ഉദയവർമ്മ രാജാ അവർകളും ഞാനുമായി ഈയിടെ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പദാന്ത സംവൃത സ്വരത്തെപ്പററി സമ്മതിച്ചുപറഞ്ഞുവെങ്കിലും, ചിഹ്നനരീതിയിൽ കേരളപാണിനീയത്തോടു വിയോജിക്കയും, അകാരാന്തമായിഎഴുതി സംവൃതസ്വരോച്ചാരണം ചെയ്താൽ മതിയെന്നു വാദിക്കയും ഉണ്ടായി. കേരളീയ വിദ്വാന്മാർ പലരും മേൽപറഞ്ഞ വിധം സംവൃത സ്വരോച്ചാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഏകമതക്കാരായിരുന്നിട്ടും, ചിഹ്നന രീതിയെക്കുറിച്ചു ഭിന്നമതക്കാരായിരിക്കുന്നതിൻെറ ഹേതു എന്താകാം? വാസ്തവത്തിൽ ഇവർ സമ്മതിക്കുന്ന സംവൃത സ്വരത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്നതു് ഒരേ പ്രകാരത്തിലല്ലാ. ഇതാണു് ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിനു് കാരണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ സംഭാഷണത്തെ ഉററുനോക്കിയാൽ, അവരിൽ പലരും മേല്പറഞ്ഞ സംവൃത സ്വരത്തെ ഒരു സംവൃത-എകാരമായി ഉച്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാം; ഇതു് തമിഴിനോടുള്ള അടുപ്പംകൊണ്ടുണ്ടായ ഭേദമായിരിക്കണം. ഇവരുടെ ഇഴഞ്ഞ രീതിയെ മററുള്ളവർ വിലക്ഷണമായി കരുതി ആക്ഷേപിക്കുന്നതും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇവർ മേല്പറഞ്ഞ സംവൃത സ്വരത്തെ ഉകാരത്തിൻെറ വകഭേദമായി ഗണിക്കാതിരിക്കയും, ഉകാരോപരി ചന്ദ്രക്കലയിട്ടെഴുതുന്ന വിഷയത്തിൽ

ഉദാസീനരായിരിക്കയുംചെയ്യുന്നത്' അത്ഭുതകരമല്ലല്ലോ. തിരുവനന്തപുരം മുതൽ വടക്കോട്ട കൊച്ചിവരെ പലേടത്തും സംവൃതോകാരമായിട്ടാണ് പലരും ഉച്ചരിക്കുന്നത്: അതിനാൽ, ഉകാരോപരി ചന്ദ്രക്കലയിടുന്നതിൻെറ ഔചിത്യം അവക്ക നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകുവാനിടയുണ്ട്. അതിനാലത്രെ 'കേരളപാണിനീയ' വിധിയെ അനുവൎത്തിക്കുന്നതിൽ അവർ, പൂൎവ്വാചാരലംഘന വൈമനസ്യമല്ലാതെ, വാസ്തവമായ വൈമത്യം കാട്ടാതിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, മലബാർക്കാരുടെ സംവൃതസ്വരം ഉകാരത്തിൻെറയോ എകാരത്തിൻെറയോ വകഭേദമല്ലാ. കോഴിക്കോട്ട മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവരുടെ സംഭാഷണരീതിയെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കിയാൽ മേല്പറഞ്ഞ സംവൃതസ്വരം ഇകാരത്തിൻെറ ഉദ്വലിവാണെന്നു തോന്നും. ആകയാൽ അവർ ഉകാരോപരി ചന്ദ്രക്കലയിട്ടെഴുതുവാൻ മടിക്കുന്നത് വിസ്മയജനകമല്ലല്ലോ. ഇനി സംവൃത-അകാരമായി ഉച്ചരിക്കുന്നവർ ചിലരുണ്ട്; ഇവർ മിക്കവാറും കൊച്ചിസംസ്ഥാനനിവാസികളാകുന്നു. ഇവരും കേരളപാണിനീയത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുവാനില്ലാ.

മേൽപറഞ്ഞ സംവൃതസ്വരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാമപദങ്ങളുടെ ബഹുവചനരൂപം നോക്കുമ്പോൾ ആ സ്വരം ഉകാരം (പൂൎണ്ണം) ആയി മാറുന്നുവെന്ന് കണ്ടാണ് സംവൃതസ്വരം ഉകാരത്തിൻെറ വകഭേദമെന്നു 'കേരളപാണിനി' വിധിക്കുന്നത്. അന്ത്യസ്വരം സംവൃതോകാരമല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാൎക്ക് ഇപ്പറഞ്ഞ ബഹുവചനരൂപങ്ങളിലെ സ്വരമാററത്തിനു സമാധാനമായി, 'പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ അന്ത്യസംവൃതസ്വരം ലോപിച്ചു ഉകാരാഗമം വരുന്നു' എന്നു പറയാമല്ലോ; എന്നുവച്ചാലും, പ്രത്യയത്തിൻെറ മററു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രവേശത്തെപ്പററി ആലോചിച്ചാൽ ഈ സമാധാനം അവിടെ സാധുവല്ലാതെ വരുന്നതാണ്. പിന്നെ ഉച്ചാരണത്തെ അനുസരിച്ചു ലിപിയെക്കുറിക്കണമെന്നുള്ള നിഷ്കൎഷം നോക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ രീതി അശാസ്ത്രീയമായിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. മലബാർക്കാരുടെ സംവൃതസ്വരം ഇകാരത്തിൻെറ ഉദ്വലിവായിരിക്കെ അതിനെക്കുറിപ്പാൻ ഇകാരോ

ച്ചരി ചന്ദ്രക്കലയല്ലേ ഇടേണ്ടതു ? എന്നാൽ അവർ അകാരം മാത്രമായിട്ടാണല്ലോ എഴുതുന്നതു. അതിനാൽ അവരും അവ്യവസ്ഥിതമായി പ്രവൎത്തിക്കുന്നു. സംവൃത-അകാരം ഉച്ചരിക്കുന്നവർ അകാരോച്ചരി ചന്ദ്രക്കലയിടുന്നതു് സാധുതന്നെ. സംവൃത-ഉകാരക്കാർ ഉകാരോച്ചരി മീത്തലിടുന്നതും ശരിയാണു. പൂൎണ്ണ ഉകാരമെഴുതുന്നവർ അതേവിധം ഉച്ചരിക്കാതെ സംവൃതസ്വരമായി ഉച്ചരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ആക്ഷേപമില്ലാതിരുന്നേനേ. ആകപ്പാടെ നോക്കിയതിൽ കേരളപാണിനീയ വിധിയോടു യോജിക്കുന്നവരാണു് അധികമാളുകളെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രസ്തുത സംവൃതസ്വരം വാസ്തവത്തിൽ ഉകാരഭേദമായിരിക്കണം. അതു ദേശഭേദം കൊണ്ടും ഇതരഭാഷാസമ്മേളനത്താലും അവിടവിടെ മാറിപ്പോയതായിരിക്കാം. കേരളപാണിനീയകൎത്താവു് മദ്ധ്യകേരളീയന്മാരുടെ പ്രയോഗത്തെ അവലംബിച്ചു് വിധിചെയ്തിരിക്കയാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും അതിനെ ആദരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനൊന്നുമില്ലാ. മററുള്ള ഭിന്നോച്ചാരണക്കാർ താന്താങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിനു ചേൎന്ന രീതിയിൽ അടയാളം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരുവിധം സഹിക്കാമായിരുന്നു. അതു ചെയ്യാതെ അവ്യവസ്ഥിതമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതു യുക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലാ. ഈ അന്ത്യസ്വരോച്ചാരണവിഷയത്തിൽ ഭിന്നഭിന്ന രീതികളെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന കാലമത്രയും, സംവൃതസ്വരചിഹ്നകാൎയ്യത്തിൽ മലയാളികൾ വിയോജിച്ചിരിക്കയേ ഉള്ളു എന്നു തോന്നുന്നുമുണ്ടു്.

ഇനി മററൊരു വൎണ്ണത്തെക്കുറിച്ചു അല്പം പറവാനുണ്ടു്. 'നന,' 'പന' ഇത്യാദികളിലെ ദ്വിതീയവൎണ്ണത്തെക്കുറിപ്പാൻ പ്രത്യേകലിപി ആവശ്യമെന്നു ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നിഷ്കൎഷിക്കുന്നു. ഒരു ലിപി ഒരേ ഒരു വൎണ്ണത്തെയേ കുറിക്കാവൂ എന്നും, ഒരു വൎണ്ണത്തെക്കുറിപ്പാൻ ഒരേ ഒരു ലിപിയേ പാടുള്ളു എന്നും ശാസ്ത്രം നിഷ്കൎഷ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ആ നിയമത്തിനു് മലയാളഭാഷയിലെ അക്ഷരപട്ടികയും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. ഈ നിഷ്കൎഷത്തെ അനുസരിക്കയാണെങ്കിൽ, 'നന' യിലെ രണ്ടുവിധവൎണ്ണങ്ങളെയും ഒരേ ലിപി കൊണ്ടു കുറിക്കുന്നതു അയുക്തവും ആകുന്നു. 'തിന്നുന്നു,' 'തിന്നു,' 'തി

ന്നു' എന്നിവയിലെ ദ്വിതീയവർണ്ണങ്ങളെ ഒരു പോലെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനു ചിലരേ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ഈ ലിപിഭേദമില്ലായ്മയാണല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, ലിപിഭേദം ചെയ്യുന്നതു് മലയാളഭാഷയെ അഭ്യസിച്ചുതുടങ്ങുന്നവക്കു് സന്ദേഹനിവാരകവും, ശാസ്ത്രീയരീത്യാ ആവശ്യകവുമാകുന്നു. ഈ വർണ്ണത്തെക്കുറിപ്പാൻ കേരളപാണിനീയകത്താവിനാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ 'ഩ' എന്ന ലിപിയാണു് ആദരണീയമെന്നുള്ളതു്, തമിഴിൽ ആതേ വർണ്ണത്തിനുള്ള ലിപി ഇതന്നു അനുരൂപമായിരിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ സിദ്ധമാകുന്നു. ഈ പുതിയലിപിക്കു് അച്ചുകൂടക്കാർ കുറെ ക്ലേശിക്കുമായിരിക്കാം. 'ഩ്' എന്നതുണ്ടാക്കുവാൻ 'ഞ'യുടെ ഒടുവിലത്തെ കുനിപ്പു തട്ടിക്കളകയോ, 'ഞ്'യുടെ താഴത്തെഭാഗം എടുത്തുകളകയോ ചെയ്താൽ മതിയാകും. ഉകാരം ചേരുമ്പോഴത്തെ രൂപത്തിനു "കുഩ്ഩു" എന്ന വാക്കിലെ 'ഩ'വിനെ പ്രയോഗിക്കയോ, അഥവാ, ഉകാരക്കുറിപ്പായച്ചുഴിപ്പു ചേർക്കയോ ചെയ്യാം. ദ്വിത്വപത്തിനു ഞ്ഞയുടെ അന്ത്യഭാഗം ചേർത്തിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന 'ഩ്ഩ' മതിയാകും. ഇങ്ങിനെ, ഈ പുതിയ വർണ്ണത്തെ താഴെ കാണിക്കുന്ന പ്രകാരം കുറിക്കാം.

ഉ—ം:- (ക) ഩനം. ഩാം. ഩി. വാഩിനു. കുഩകുഩ. (ഇത്യാദി)

(ഖ) ഩ്ഩത്തു്. ഩ്ഩാക്കു്. ഩ്ഩിയും. തിഩ്ഩനു. എഩ്ഩ. (ഇത്യാദി)

ഈ വിധം പുതിയ ലിപികളേ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അച്ചുകൂടക്കാർ പ്രത്യേകം കരുവകളുണ്ടാക്കുന്നതു ഉത്തമമായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ മലയാളത്തിൽ വന്നുതുടങ്ങിയതു മുതല്ക്കു ചില ഉച്ചാരണങ്ങളെ കുറിപ്പാൻ ലിപികളില്ലാതെ നാം ക്ലേശിക്കാറുണ്ടല്ലോ. 'ഫാദർ' (Father) 'മിഡ്‌വൈഫ്കൾ' 'എഫ് ഏ' മുതലായ വാക്കുകൾ മലയാളത്തിലെഴുതുമ്പോൾ F എന്ന ഉച്ചാരണത്തിന് 'ഫ' എന്നേ അച്ചടിക്കാൻ ഇട വരുന്നുള്ളൂ. ഇതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി ചിലർ ഫയുടെ മീതെ ചന്ദ്രക്കലയിടുകയും, ചിലർ ഇംഗ്ലീഷിലേ, അന്തരചിഹ്നം ഇടുകയും ചിലർ മററുവിധം സൂചിപ്പിക്കുയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. ഈയിട 'മലയാള മനോരമ' അച്ചുകൂടക്കാർ മറേറാരുവിധം ഉപായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ഫ' യു

ടെ മുകളിലത്തെക്കുനിപ്പ് അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഇടത്തോട്ടു ഒരു കുനിപ്പുകൂടെ ചേർത്ത് എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് അവർ പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഇതിന് പുതിയതായി ഒരു കരുവ് വാർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. ഈ വിധം പുതിയ പുതിയ ലിപികളെ അച്ചുകൂടക്കാർ ഉണ്ടാക്കുന്ന പക്ഷം ‘ഩ’ കാരത്തിന്റെ കാര്യവും സുലഭമാകുന്നതാണു. പുതിയ ലിപികൾ പൂർവ്വാചാരനിഷ്ഠന്മാർക്ക് രുചിക്കയില്ലെങ്കിലും കാലക്രമേണ ആദരണീയമായിത്തീരുമെന്നതിന് സംശയമില്ല.

ഈ പറഞ്ഞ ‘ഩ’ കാരം ഏതുവർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നതാണ് എന്നാണ് ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളതു. കേരള പാണിനീയകർത്താവ് ഇതിനെ ദന്ത്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തെഴുതിയിരിക്കുന്നു. മൂർദ്ധന്യമായ ‘ണ’ യെയും, ദന്ത്യമായ ‘ന’ യെയും, ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ, ജിഹ്വാഗ്രം മുറയ്ക്കു മൂർദ്ധാവിനോടും ദന്തത്തോടും അടുത്തുവരുന്നുവെന്ന് കാണാം. എന്നാൽ, ഩ എന്ന പ്രസ്തുതവർണ്ണത്തിന്റെ സ്ഥാനം ‘ന’ യുടേതല്ലെന്നും, ‘ണ’ ‘ന’ എന്നിവകൾക്ക് ഇടയിലാണെന്നും അതിനാൽ, ‘ഩ’ കാരത്തെ കേവലദന്ത്യമായി ഗണിപ്പാൻപാടില്ലെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ‘ന’ കാരത്തെ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ജിഹ്വാഗ്രം ദന്തമൂലത്തിന് അല്പം മേലായിരിക്കുന്നു. ഈ വർണ്ണത്തെ ‘ഉപദന്ത്യം’ എന്നൊരു പുതിയ ഗണത്തിൽ ചേർക്കുന്നതല്ലേ യുക്തമായുള്ളത്? ‘ഩ’ എന്നത് ണകാരം തേഞ്ഞുണ്ടായതാണെന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ ‘ഩ’ എന്ന വർണ്ണം ടവർഗ്ഗത്തിനും തവർഗ്ഗത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു വർഗ്ഗത്തിലെ അനുനാസികമാണെന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. പ്രസ്തുതവർഗ്ഗത്തിന് തൽക്കാലം ‘ഖിലവർഗ്ഗം’ എന്നു പേരിടാം. ഈ ഖിലവർഗ്ഗത്തിൽ അനുനാസികമായ ‘ഩ’കാരം കൂടാതെ വേറെ വർണ്ണങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയിലൊന്ന്, ‘എന്റെ’ ‘അവന്റെ’ മുതലായ വാക്കുകളിൽ ‘റ’ എന്ന ലിപിയാൽ കുറിക്കപ്പെടുന്ന ഉച്ചാരണമാകുന്നു. സാക്ഷാൽ, റ കാരത്തിനും ഈ റ വർണ്ണത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു. ശബ്ദാഗമം നോക്കിയാൽ ‘അവ[illegible]+ടെ’

ആണ് 'അവന്റെ' എന്നായിട്ടുള്ളത്. ടകാരം ചേർന്ന റകാരം കി
ടയിലുള്ള ഒരുച്ചാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 'തെററന്' 'ചിററ'
മുതലായവയിലെ 'ററ' ഇല്ലാത്ത ഇടവർണ്ണത്തിന്റെ ഇരട്ടിപ്പാണെ
താനും. ഈ പുതിയ വർണ്ണത്തെ കുറിപ്പാൻ 'റ' യെ ഒന്നു തിരിച്ചിട്ടു
കാണിക്കാം. ഇപ്രകാരം, ടവർഗ്ഗം ചേർന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള വർണ്ണങ്ങളി
ൽ രണ്ടുമാത്രം മലയാളത്തിൽ സാധാരണ നടക്കുന്നുള്ളു. അവ
യെ ഉദാഹരിക്കാം:—

ട	ഠ	ഡ	ഢ	ണ	(മൂർദ്ധന്യം.)
ᘓ	...	...	...	ഩ	(ഉപദന്ത്യം)

ടവർഗ്ഗത്തിലുള്ള ഠ, ഡ, ഢ, എന്നിമൂന്നിനും എതിരായി ഖി
ലവർഗ്ഗത്തിൽ വർണ്ണങ്ങളില്ലാ. 'ട്ട' എന്ന ദ്വിതത്തിന്റെ എതിരാ
യ 'ററ' എന്ന വർണ്ണത്തെ മുറയ്ക്ക്, 'റ' എന്ന ലിപിയെ അല്പം തി
രിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന 'ᘓ' എന്ന ചിഹ്നംകൊണ്ടു കുറിക്കാം.

മലയാളത്തിൽ, 'ഩ' കാരം ഏകാകിയായിവന്നിട്ടുള്ള ഒരു
ആക്രമി അല്ലെന്നും; ഒരു ഖിലവർഗ്ഗത്തിലുള്ള രണ്ടു വർണ്ണങ്ങളിലൊ
ന്നാണെന്നും; ഈ ഖിലവർഗ്ഗത്തെ ടവർഗ്ഗത്തിന്റെ ചേർമാനംകൊ
ണ്ടുണ്ടായതായി ഗണിക്കാമെന്നും; 'ഩ' കാരത്തെ കേവലദന്ത്യമാ
യി സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രത്യേകമൊരു വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾ
പ്പെടുത്തിപ്പറകയാണ് വേണ്ടതെന്നും അനുമിക്കുന്നതിൽ തെററു
ണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ലാ.

മേല്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ച് 'രസികരഞ്ജിനി' പു
സ്തകാധിപരും, പത്രപാഠകന്മാരും ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനം ചെ
യ്യേണമെന്നുള്ള അർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ ലേഖനത്തെ തൽക്കാലം
ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

☞ നമ്മുടെ മാന്യലേഖകന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിൽ ഞ
ങ്ങൾക്കുള്ള ശുഷ്കാന്തിപോലെതന്നെ ഞങ്ങളുടെ വായനക്കാർക്കും
ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ര. ര. പ.

ഒരു ഗണനലീലാ.

—— : o : ——

കാശിയിലെ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ഭൂമിയുടെ നേർ മദ്ധ്യം എന്ന വെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത ഏകദേശം ഒരു മുഴം പൊക്കവും ഒരു തേനീച്ചയുടെ ശരീരത്തോളം വണ്ണവും ഉള്ളതും വൈരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതും ആയ മൂന്നു തൂശികൾ ഒരു പിച്ചളത്തകിടിന്മേൽ നാട്ടീട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ ഒരു തൂശിയിന്മേൽ നൂറ സ്വൎണ്ണക്കട്ടികൾ കോൎത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നു. ഏററവും വലിയ കട്ടി, ഉള്ളതിലും ചുവട്ടിലും അതിൻെറ മീതെ ശേഷമുള്ളവയിൽ വലിയതും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ ഏററവും ചെറിയത ഉള്ളതിലും മുകളിലും ആയിട്ടാണ കോൎത്തിരിക്കുന്നത. ഇത ബ്രഹ്മാവിൻെറ ഗോപുരമാണെന്നും സൃഷ്ടിസമയത്തിങ്കൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതാണെന്നും അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവിനാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട അലംഘ്യങ്ങളായ ആജ്ഞകൾക്കു ഭംഗം വരുത്താതെ ക്ഷേത്രത്തിലുള്ള സന്ന്യാസികൾ മേൽ പറഞ്ഞ സ്വൎണ്ണക്കട്ടികൾ ആദ്യത്തെ തൂശിയിന്മേൽ നിന്നും മൂന്നാമത്തെ തൂശിയിന്മേലക്കു മാററുന്നതിന്നു രാവും പകലും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ആ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട. ഒരു സമയത്ത് ഒരു സ്വൎണ്ണക്കട്ടി മാത്രമെ എടുക്കാൻ പാടുള്ളു എന്നും, ആദ്യത്തെ തൂശിയിന്മേൽ നിന്നും ഒരു കട്ടി ഒന്നാമതായി എടുക്കുമ്പോൾ അത കട്ടികൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തതായ ഒരു തൂശിയിന്മേൽ ഇടേണമെന്നും, ഒരു കട്ടി അതിനെക്കാൾ വലിയതായ ഒരു കട്ടിയിന്മേൽ അല്ലാതെ ചെറിയതായഒന്നിന്മേൽ വെക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ആണ കല്പനകൾ. ഇപ്രകാരം കട്ടികൾ എല്ലാം മൂന്നാമത്തെ തൂശിയിന്മേലക്കു മാററിയ ഉടനെ ഗോപുരവും ബ്രാഹ്മണരും എല്ലാം പൊടിയായ്പോവുകയും ലോകം അപ്പോൾ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുമത്രെ!

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം കട്ടികളോ തൂശികളോ കാശിയിൽ ഉണ്ടോ എന്ന എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതുവിധമായാലും രസം ഉ

പായം ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ച ആൾ വലിയ സമൎത്ഥൻ തന്നെ യായിരിക്കണം. സൎവ കട്ടികളും രണ്ടോമൂന്നോ മണിക്കൂറകൊണ്ടു മൂന്നാമത്തെ തൂശിയിന്മേലക്ക മാററിക്കളയാമെന്ന ചിലൎക്ക തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അത് അത്ര കുറച്ച സമയം കൊണ്ടും മററും സാധിക്കുന്നതല്ല. രണ്ടു കട്ടികൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നാൽ അവയെ മാററുന്നതിന്ന മൂന്ന നീക്കങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും മൂന്ന കട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഏഴ നീക്കങ്ങൾ വേണമെന്നും നാല കട്ടികൾക്ക പതിനഞ്ച നീക്കങ്ങൾ വേണമെന്നും നമുക്ക പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ അറിയാമല്ലോ.

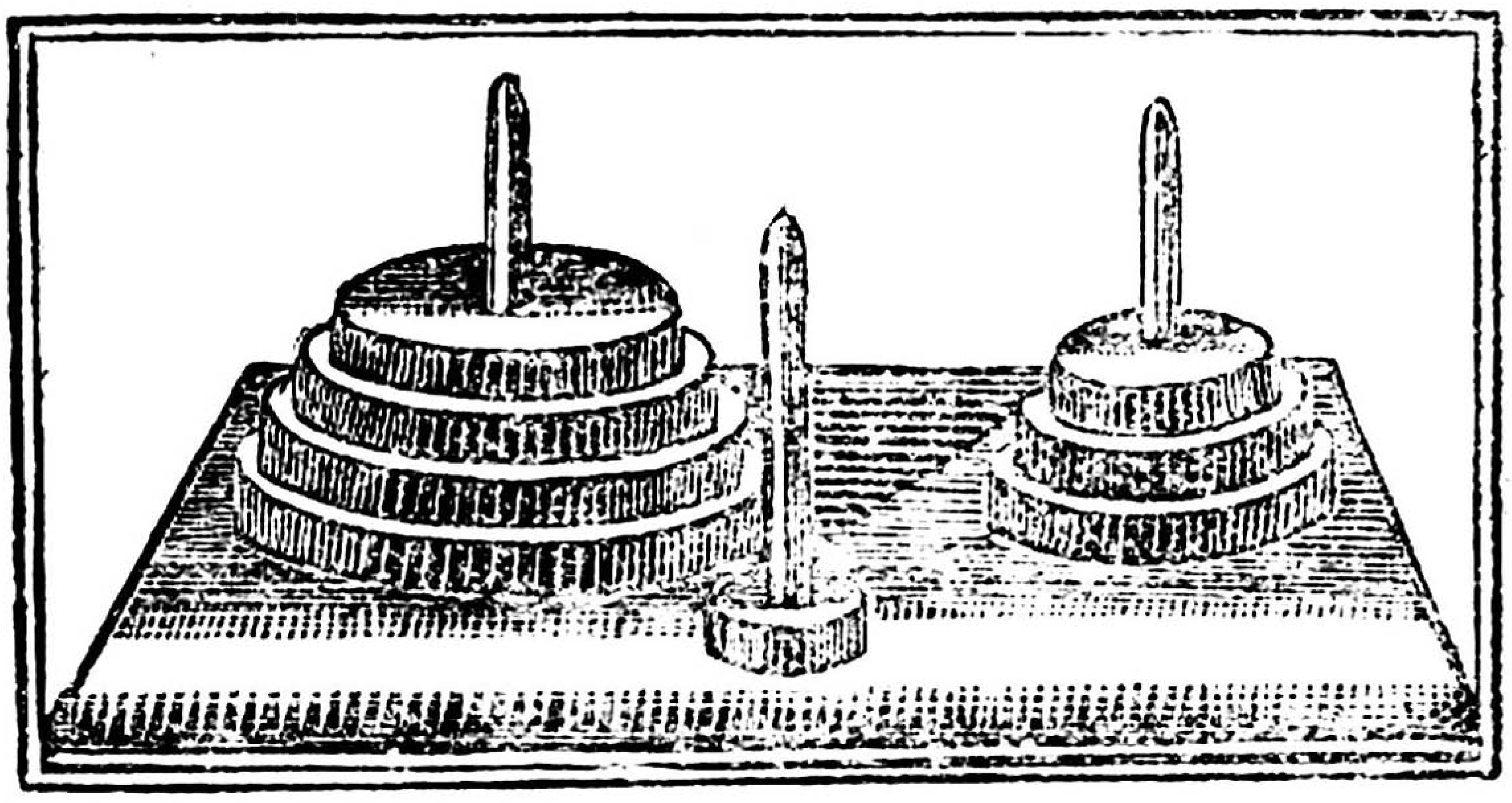

ഈ ചിത്രം എട്ടു കട്ടികളുടെ മാററങ്ങളിൽ ഒരു നിലയെ കാണിക്കുന്നു.

	1	2	3
			സി൭
ബി	സി൩		ബി൬
സി		സി൫	എ൪
എ		ബി൨	സി൧

എ. ബി. സി. എന്ന മൂന്ന കട്ടികൾ. അക്കം ഇട്ടിരിക്കുന്നത് എത്രാമത്തെ നീക്കം എന്ന കാണിപ്പാനാണ ഉ—ം- ബി൬- എന്നവെച്ചാൽ ആറാമത്തെ നീക്കത്തിന്ന ബി. എന്ന കട്ടി അതിന്റെ മുൻ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത മൂന്നാമത്തെ തൂശിയിൽ ഇടണമെന്നാണ.

മൂന്നകട്ടികൾ ഉണ്ടായാൽ അവയെ മാററുന്നതിന്റെ ക്രമം ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടണ്ട. ഈ ക്രമത്തിന് ഓരോ കട്ടിക്കൂട്ടങ്ങൾക്കും നീക്കങ്ങളുടെ തുക ഒന്നെരട്ടിച്ച് അതിൽഒന്നധികമാവുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, എത്ര കട്ടികൾ ഉണ്ടോ അത്രപ്രാവശ്യം ൨ - എന്ന സംഖ്യ എടുത്ത തമ്മിൽ പെരുക്കി കിട്ടിയ തുകയിൽ നിന്നും ൧ കുറച്ചാൽ ആവശ്യമുള്ള നീക്കങ്ങളുടേ സംഖ്യ കിട്ടുമെന്നും സ്പഷ്ടമാണ. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഗോപുരത്തിന്ന ൬൪ കട്ടികൾ ഉള്ള അവസ്ഥക്ക ൨. നെ ൬൪ പ്രാവശ്യം അതകൊണ്ടു തന്നെ പെരുക്കി ൧ കുറച്ചാൽ കിട്ടുന്നേടത്തോളം നീക്കങ്ങൾ ആവശ്യമാണ. ഇത പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നിയെക്കാവുന്ന മാതിരി ചെറുതായ ഒരു സംഖ്യയല്ല.

18, 446, 744, 073, 709, 551, 615 നീക്കങ്ങളാണ ആവശ്യമുള്ളത്. ഒരുനീക്കത്തിന്ന ഒരു സെക്കൻഡ് അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം കട്ടികൾ അറുപത്തിനാലും മൂന്നാമത്തെ തുരിശിന്മേലക്ക നീക്കുന്നതിന്ന അൻപതിനായിരം ലക്ഷം നൂററാണ്ടുകളിൽ അധികംവേണ്ടിവരുന്നു! കലിയുഗത്തിന്ന 432000 കൊല്ലവും ഒരു ചതുൎയ്യുഗത്തിന്ന് അതിൽ പത്തിരട്ടിയും മാത്രമേയുള്ളു. ഠരം കണക്കിന് എത്ര ചതുൎയ്യുഗങ്ങൾ കൂടിയാൽ ആണ നമ്മുടെ സ്വല്പമായ കാൎയ്യം സാധിക്കുക എന്നുള്ള സംഗതി ഏററവും വിസ്മയജനകമായിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം വിനോദവും അറിവും ഒരുപോലെ കൊടുക്കുന്നതായ ഗണനലീലകളിൽ പണ്ടുള്ള വിദ്വാന്മാർ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ചിലർ ഈ പഠിപ്പിനെ ദോഷന്മാരായ ധനികന്മാരേയും രാജാക്കന്മാരേയുംപററിപ്പാനും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായികേട്ടിട്ടുണ്ട. ഒരിക്കൽ വടക്കെഇൻഡ്യയിലെ ഒരുരാജാവ് ഒരു സന്യാസിയോടു കൂടി ചതുരംഗം വെക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പന്തയത്തിന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ ആദ്യം കുറച്ചു തൎക്കമുണ്ടായതിനാൽ, രാജാവ തോൽക്കുന്ന പക്ഷം പലകയിൽ ൬൪ കള്ളികൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തെതിന്ന ഒരുമണിനെല്ലും രണ്ടാമത്തെതിന്ന രണ്ടുമണിയും മൂന്നാമത്തെതിന്ന നാലുമണിയും ഇങ്ങിനെ ഇരട്ടിവിത്തം എല്ലാകള്ളികൾക്കും വെണ്ടിവരുന്ന നെല്ലു മുഴുവനും കണക്കാ

കി കൊടുത്താൽ മതി എന്നു സന്യാസി പറകയും രാജാവു അതിനെ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ രാജാവു തോല്ക്കുകയും പന്തയത്തിന്റെ വില കൊടുപ്പാൻ ഒരു നിവൃത്തിയും ഇല്ലാതെ സന്യാസിയോടു മാപ്പു ചോദിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. ഈ കഥ വായനക്കാരിൽ മിക്കപേരും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്നും കേൾക്കാത്തവൎക്കു ജിജ്ഞാസയുണ്ടെങ്കിൽ അവർ തന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളുമെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസത്താൽ പന്തയത്തിന്റെ വില ഇവിടെ കണക്കാക്കുന്നില്ല. മേൽപറഞ്ഞ ബ്രഹ്മഗോപുരം മാറുന്നതിന്നു എത്ര നീക്കങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടോ അത്ര നാൾ മണികളും ആവശ്യമുണ്ടെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

കെ. കെ. വാരിയർ ബി. എ.

☞ മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികസ്ഥിതി ദൃഷ്ടാന്തരൂപേണ കാണിക്കുവാനെന്നപോലെ, സി. ഡി. ഡേവിഡ് അവർകൾ ഒഴികെ മററു സകല ഭാഷാബന്ധുക്കളും മൌനത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു, 'മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥ' എന്ന തലവാചകത്തോടുകൂടി താഴെ വരുന്ന ഉപന്യാസം അതേവിഷയത്തെപ്പററി വേറെ ഒന്നിനോടൊത്തുനോക്കി അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ നിൎണ്ണയിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. മിഥുനമാസത്തിലെ പരസ്യപ്രകാരം ൧൦ ക. സമ്മാനം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത ഉപകാരസ്മരണയോടുകൂടി ഈ ഉപന്യാസകന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ പ്രകൃതോപന്യാസത്തിന്റെ പകുതിയിൽ ഏതാനും ഭാഗം അധികം മാത്രമേ ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ ചില അഭിപ്രായങ്ങളും കുറിപ്പുകളും അവിടവിടെയായി ഭാഗാവസാനത്തിൽ ചേൎത്തുകയും സന്ദൎഭത്തിന്നോ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്നോ അനുചിതങ്ങളെന്നു തോന്നിട്ടുള്ള രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങൾ വിട്ടുകളകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു.

ഈ അവസരത്തിൽ 'മലയാളപത്രങ്ങളും മാസികകളും (ഇംഗ്ലീഷ് വൎത്തമാനപത്രങ്ങളോടും മാസികകളോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തി)' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്തമോപന്യാസത്തിന് എട്ടുഉറുപ്പിക സംഭാവന മുമ്പു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വിവരവും വായനക്കാരെ ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ലേഖകന്മാരുടേ സൌകൎയ്യത്തിന്നു

വേണ്ടി, മുൻനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അവധിയിൽ ഒരു മാസംകൂടി കൂട്ടി അടുത്ത കന്നിമാസം ൨൦-ാം നു-യോടുകൂടി ഉപന്യാസങ്ങൾ രസികരഞ്ജിനി' ആപ്പീസ്സിൽ എത്തിച്ചുതന്നാൽ മതിയെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ര. ര. പ

മലയാളഭാഷയുടെ

താൽക്കാലികാവസ്ഥ.

———:o:———

മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം തമിഴിൽനിന്നാണെന്നു ചിലരും, അതല്ല, സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നാണെന്നു മററു ചിലരും, * അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ സ്വീകാരയോഗ്യമായിട്ടുള്ളത് ഏതഭിപ്രായമാണെന്നു, ഈ അവസരത്തിൽ, ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മലയാളഭാഷയിൽ തമിഴപദങ്ങളും സംസ്കൃതപദങ്ങളും ധാരാളമുള്ളതായി നാം അറിയുന്നു. നമ്മുടെ ഭാഷയിലുള്ള ചില പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കുന്നതായാൽ, അവയിൽ തമിഴപദങ്ങളാണ് അധികമുള്ളത് എന്നും, അതിലെ ഭാഷാ, സാമാന്യമായി തമിഴരീതിയെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത എന്നും കാണപ്പെടും. അന്നത്തെ ആളുകളുടെ ഭ്രമം തമിഴിൽനിന്ന പദങ്ങൾ കടംവാങ്ങുകയും മററും ചെയ്യുണമെന്നായിരുന്നുവെന്ന ഇതിനാൽ വിചാരിക്കേണ്ടതായിവരുന്നു.

ഈ ഭ്രമം അസ്തമിതമായതിന്നുശേഷമായിരിക്കണം, സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന പദങ്ങൾ കടംവാങ്ങണമെന്നുള്ള ഭ്രമം തുടങ്ങിയത. ഈ ഭ്രമം അസാമാന്യമായി വദ്ധിക്കയാൽ, സംസ്കൃതവിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടി, സംസ്കൃതപദങ്ങളെ മലയാളഭാഷയിലേക്ക കൊണ്ടുവന്നു ചേക്കാമെന്നായി. ആളുകൾക്ക ഓരോ കാലത്ത ഓരോന്നിലായിരിക്കും ഭ്രമം എന്നുള്ളത നാമിന്നു കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്ന മുഖ്യസംഗതികളിൽ ഒന്നാകകൊണ്ടു ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച കായ്യത്തിൽ, ഇങ്ങിനെ ഒരു മാററമുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനൊ ആരെയും കുററപ്പെടുത്തുവാനൊ ഇല്ല.

---

* തമിഴിൻെറ സഹോദരിസ്ഥാനമാണ മലയാളത്തിന്നുള്ളതെന്നും ചിലർ യുക്തിപൂൎവ്വം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു. ര. ര. പ.

മലയാളഭാഷയിലെ മാതൃകാകവിതകളെന്ന നിസ്സംശയം വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായ രാമായണം, ഭാരതം, മുതലായ പ്രശസ്ത പുസ്തകനാദികൾ ഭാഷാർണ്ണവത്തിൽവന്നു ചേൎന്നു ഏകദേശം ഈ അവസരത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കണം. പൂൎവ്വകാലങ്ങളിൽ വിദ്വാന്മാർ നന്നചുരുക്കമായിരുന്നുവെന്ന വരികിലും, * ഉണ്ടായിരുന്നവർ അതിയോഗ്യന്മാരായിരുന്നതിനാൽ അക്കാലത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ നല്ലവയാണെന്നും, കവിയെന്നോ ഗ്രന്ഥകൎത്താവെന്നോ ഉള്ള പേർ വല്ലവിധത്തിലും സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി കണ്ണുമടച്ചു ചാടി പുറപ്പെടുന്ന ആളുകൾ അക്കാലത്ത ഇല്ലായ്കയാലോ എന്തോ, ഭാഷയാകുന്ന നിൎമ്മലവായുവിൽ കുത്സിതപുസ്തകങ്ങളാകുന്ന വിഷവായുക്കൾ അധികമായി കലൎന്നു ജനസാമാന്യത്തിന്ന ദോഷം വരുത്തുക ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട. ഈ അഭിപ്രായം സ്ഥാപിച്ചാലും നിഷേധിച്ചാലും അക്കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ നല്ലവയാണെന്ന പൊതുവിൽ സമ്മതിക്കാതിരുന്നുകൂടാ.

ഇതിന്നശേഷമാണെല്ലോ പ്രസിദ്ധകവിയായ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ പുറപ്പാട. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കവിതകൾ വളരെ നന്നെന്ന പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ തോന്നുന്നത്. ആട്ടക്കഥകൾ ഉണ്ടാക്കിയ കോട്ടയത്ത തമ്പുരാനെയും മററും മറന്നുകൂടുന്നതല്ലാ. ആ കാലങ്ങളിൽ പദ്യങ്ങളാണ് അധികമായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളത. ഏത ഭാഷയുടെയും ശൈശവകാലത്ത പദ്യങ്ങളാണ ധാരാളമുണ്ടാവുക എന്നുള്ള അഭിപ്രായം ധിക്കാരയോഗ്യമല്ലെന്ന വിധിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അക്കാലത്ത പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികമുണ്ടായതിനെപ്പററി ഒന്നും തന്നെ ചിന്തിപ്പാനില്ല.

എങ്കിലും മലയാളഭാഷക്ക് അത്യാവശ്യമായ ഒരു വ്യാകരണവും നിഘണ്ടുവും ഇല്ലെന്നുള്ള ന്യൂനത പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ കിടന്നിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കമഴുവിൽ, യൂറോപ്പ് ഖണ്ഡത്തിൽനിന്ന ഇവിടെവന്ന മലയാളഭാഷ അഭ്യസിച്ച "ഗുണ്ടൎട്ടെന്ന പ്രബലമതിമാൻ" (കേരളീയരെ ലജ്ജിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നായിട്ടോ എന്ന തോന്നുമാറു) ആ ന്യൂനതയെ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം പരിഹരിച്ചുവെ

* വിദ്വാന്മാർ പണ്ടു കുറവായിരുന്നുവെന്ന തോന്നുന്നില്ല. ര. ര. പ

ന്നല്ലെ പറയേണ്ടു. അദ്ദേഹം മലയാളഭാഷയെ യഥാൎത്ഥമായി സ്നേഹിക്കയും നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ അഭ്യുദയത്തിന്നുവേണ്ടി യത്നിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാമനസ്കനാണെന്നുള്ളതിന്ന സന്ദേഹമില്ല. അദ്ദേഹം കേരളോല്പത്തി, കേരളപ്പഴമ മുതലായ ചില ഗദ്യപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചതായി പ്രസ്താവമുണ്ട.

കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ ബി.എ, മുമ്പൊരിക്കൽ എഴുതീട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന ഏതാനും വാചകങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്ത കാണിക്കുന്നത സന്ദൎഭോചിതമായിരിക്കുമെന്ന നിശ്ചയിച്ച താഴെ ചേൎക്കുന്നു. "ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള മിഷ്യനറിമാർ നമ്മുടെ കൃതജ്ഞതക്ക് അൎഹന്മാരാകുന്നു എങ്കിലും പദപ്രയോഗത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാകരണത്തെ അധികമായി അനുസരിച്ചിട്ടോ എന്തോ ഇവരുടെ ഗദ്യത്തിന്ന് ഒരു മിഷ്യനറിച്ചുവകൂടി തട്ടീട്ടുണ്ട. ഇംഗ്ലീഷിലെപ്പോലെ അച്ചടിച്ച ബൈൻറുചെയ്ത വ്യാകരണപുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിലും, ഒരു വ്യാകരണരീതിയും ചില വാചകസംകേതങ്ങളുമുള്ള ഭാഷയാണ മലയാളമെന്ന് ഇവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലെന്ന തോന്നുന്നു. രാമനെ കണ്ടു എന്ന പറയുന്നതിന്നു പകരം രാമനാൽ കണ്ടുഎന്നോ, രാമനിൽ കണ്ടു എന്നോ, പറയുന്ന നടപ്പ് ഒരിക്കലും ഇല്ലായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഇനിക്കു കൊടുക്കു എന്നും നീ എന്തിനു വന്നില്ലാഎന്നും മററുമുള്ള വാചകങ്ങൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ അന്നും മലയാളികൾക്കു ദുസ്സഹമായിരുന്നിരിക്കണം. ഈ സംഗതികളെ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കാതെ എഴുതിയതിനാൽ മിഷ്യനറിമാരുടെ മലയാളത്തിന്ന് ഒരു വൈരൂപ്യം വന്നു കൂടീട്ടുണ്ട. ബൈബിളിൻെറ ഇംഗ്ലീഷ് നന്നായിട്ടുള്ളെടത്തോളം ബൈബിൾ തൎജ്ജമയുടെ മലയാളവും നന്നായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ പുസ്തകത്തെ ഇപ്പോൾ വായിക്കുന്നതിലധികം മലയാളികൾ വായിക്കുമായിരുന്നു" (ഭാഷാപോഷിണി 1074 മകരം). ഇതുകൂടാതെ ഇയ്യിടെ പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകൾ ബി. എ, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൻെറ ഉൽകൎഷണത്തെപ്പററി എഴുതിയിട്ടുള്ളതിൽ ഏതാദൃശന്മാൎക്ക മൂലഭാഷകളുടെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന

അബദ്ധംപോലെതന്നെയാണ, ബൈബിൾ മുതലായവയുടെ തൎജ്ജമക്കു ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മലയാളത്തിന്റെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അബദ്ധവും" എന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (രസികരഞ്ജിനി 1078 ഇടവം ലക്കം ൨൦). ഭാഷയുടെനന്മക്കു വേണ്ടി മിഷ്യനറിമാർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നുവരികിലും നേരെയാകുന്നില്ലെന്നാണല്ലോ ഈ മഹാന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നത.

മിഷ്യനറിമാർ ഇവിടങ്ങളിൽ അച്ചുക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കയും പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി പുസ്തകമുണ്ടാക്കി അച്ചടിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളവിചാരം പലരിലും ഉദിച്ചു തുടങ്ങി.

ഏകദേശം ഇതിനോടടുത്ത കാലത്തായിരിക്കണം, കേരള കാളിദാസനെന്ന് എല്ലാവിദ്വാന്മാരാലും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേ അദ്ധ്യക്ഷതയിൻകീഴിൽ തിരുവിതാംകൂർ ബുക്കുകമ്മിററി വകയായി വളരെ നല്ലപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു സ്കൂളുകളിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളത. കോട്ടയം സി. എം. എസ്സ്, വകയായും ബ്രിട്ടിഷിൽ സ്കൂൾഇൻസ്പെക്ടർ മിസ്റ്റർഗാത്തുവെററ് സായ്പവർകളുടെ വകയായും, വെക്കോട്ട അച്യുതപണിക്കരവർകളുടെ വകയായും, പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട. ഇങ്ങിനെയുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ദെശികഭാഷാപദങ്ങൾ കൂടികലർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന പറയേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഭാഷാശാകുന്തളത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ നൂതന പുസ്തകങ്ങളാകുന്ന ആഭരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭാഷാംഗനയെയിടക്കിടെ പലരും യഥാശക്തി അലംകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നല്ലേ പറയേണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ നടന്നു വരുമ്പോളാണ, "കവിസമാജം" ഉണ്ടായത. ഈ സമാജമാണ് ഏറെത്താമസിയാതെ ഭാഷാപോഷിണി സഭയായത് എന്ന് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മലയാള രാജ്യനിവാസികളായ സകലരുടെയും മാതൃഭാഷ മലയാളമാണെന്നുവരികിലും, ദെശമതഭെദാനുസരണമായി, സംസാരിക്കുന്നതിലും

എഴുതുന്നതിലും ചില ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതനിരാക്ഷേപമായ ഒരു കാൎയ്യമാകകൊണ്ട ഈ ദോഷത്തെ പരിഹരിച്ച ഭാഷക്ക ഐകരൂപ്യം വരുത്തണമെന്നുള്ളതാണ് ഈസഭയുടെ മുഖ്യോദ്ദേശങ്ങളിൽ ഒന്ന് എന്നു ഈ സഭ വ്യക്തമായി അറിയിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട. ഈ ആന്തരം സഫലമാകുന്നതിന്ന് ആരെല്ലാം എന്തെല്ലാം പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നും എത്രത്തോളം ഗുണം സിദ്ധിച്ചുവെന്നും മറ്റും ആലോചിച്ച അഭിപ്രായം പറയെണ്ടുന്ന ചുമതല വഹിപ്പാൻ ഇവിടെ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. എങ്കിലും ഭാഷാപോഷിണീ സഭയുടെ സ്ഥാപനാനന്തരം, പലരും തങ്ങൾക്ക ഒരു പുതിയ ശക്തിസിദ്ധിച്ചിട്ടെന്ന പോലെ, പുസ്തകമെഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നും അവയെ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ആരംഭിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാവു. പലതരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളും പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട. അച്ചുക്കൂടങ്ങൾ വൎദ്ധിക്കുകയും അച്ചടിക്കൂലി പണ്ടത്തേതിൽ കുറയുകയും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ അച്ചടിപ്പിച്ചുകൂടു എന്നൊരു നിയമം ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കാലത്ത, കവിയശഃപ്രാൎത്ഥികൾ വൎദ്ധിച്ചാൽ, പുസ്തകങ്ങളുടെ തുക വൎദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ളത ഓൎക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട. എങ്കിലും ചില മഹാന്മാർ സൽഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്ന മനോഹരലതകളെ കൊണ്ട ഭാഷയാകുന്ന ഉദ്യാനത്തെ അലംകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. വായനക്കാരുടെമനസ്സിന്ന് ആഹ്ലാദവും ബുദ്ധിക്ക വികാസവും ജനിപ്പിക്കാത്ത പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെ പക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇടസന്ധ്യക്ക പറക്കുന്ന കടവാതില്ക്കളോട ഉപമിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. നല്ല നാണ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായതോടുകൂടി, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായതിനാൽ, കള്ളനാണ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്രകാരംതന്നെ, നല്ലപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥപോലെ ക്ഷുദ്രപുസ്തകങ്ങളുമുണ്ടായി എന്നു വരുന്നതിൽ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ചീത്തപ്പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനെക്കാൾ പുസ്തകമുണ്ടാകാതിരിക്ക നല്ലൂ എന്നുപറയാതിരുന്നാൽ അത ഒരു വലിയ അനീതിയായി വിചാരിക്കപ്പെടുമെന്ന തോന്നുന്നു. "വല്ലാത്ത ബാല പ്രഭവത്തിനെക്കാൾ ഇല്ലാത്ത ബാലപ്രഭവം സുഖംപോൽ", എന്നുള്ളത ഇവിടെ ഓൎമ്മവെക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു.

മലയാളഭാഷയുടെ ഇപ്പോഴത്തെസ്ഥിതി ഒരുവിധം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ, മാതാപിതാക്കന്മാരും തക്കരക്ഷാകർത്താക്കന്മാരും ഇല്ലാത്ത അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന അനാഥക്കുട്ടികളുടെ സ്ഥിതിയോടു തുല്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു തെളിയുന്നതാണ. ഭാഷയെ മനഃപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കയും ഭാഷയുടെ ഉൽകർഷണത്തെ കാംക്ഷിക്കയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള വിചാരം പ്രബലപ്പെടേണ്ടതിന്ന വേണ്ടുന്നവഴികളൊന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ നമ്മുടെ ഭാഷ ഇങ്ങിനെ കിടക്കുന്നത. ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണ വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന് ആളുകൾ കരുതിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അറിവ സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്ന മാത്രമായി വിദ്യ അഭ്യസിപ്പാൻ ആരും ഇല്ലെന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം ആളുകളുടെതുക നന്നെ കുറഞ്ഞിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്ന വല്ലസംശയവുമുണ്ടൊ? തുല്യയോഗ്യന്മാരായ രണ്ടാളുകളിൽ ഒരാൾ ൧൦ കൊല്ലം മലയാളവും മറേറവൻ ൧൦ കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷും പഠിച്ചു എന്നും ഇവർ ഇരുവരും ഉദ്യോഗത്തിന്നായി ഒരാളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എന്നും ഇരിക്കട്ടെ. ഇവരിൽ ആരെ ആയിരിക്കും ആദ്യം ഉദ്യോഗത്തിന്ന നിയമിക്കുക? ഇവരിൽ അധികശമ്പളം കിട്ടുന്നത ആൎക്കായിരിക്കും? ഉദ്യോഗവും അധിക ശമ്പളവും കിട്ടുന്നത ഇംഗ്ലീഷ പഠിച്ച ആൾക്കായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കുന്നവരുണ്ടോ? ഈസ്ഥിതിക്കു മലയാളഭാഷ വേണ്ടപോലെ അഭ്യസിക്കുന്നതിന്ന ആളുകളുണ്ടാകുമൊ? ആളുകൾ ഇല്ലെന്നുവന്നാൽ മലയാളപണ്ഡിതന്മാരുടെ സംഖ്യ പ്രതിദിനം കുറഞ്ഞുവരികയില്ലയൊ? മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ ഇല്ലാതെയായാൽ മലയാളഭാഷയിൽ ഉത്തമപുസ്തകങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിന്ന് ആളില്ലെന്നുവരാതിരിക്കുമൊ?

ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന്നായി പുറപ്പെടുന്നവർ ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഒന്നാമതായും മുഖ്യമായും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഏതായാലും മലയാളപണ്ഡിതന്മാരുടെ തുക വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നുള്ള ശ്രമം ഒന്നാമതായി ചെയ്യേണം എന്നുപറയേണ്ടത എത്രയും അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

സി. ഡി. ഡേവിഡ്.

ജീമൂതവാ__ നന്നായിനാഡിവഴിരക്തമൊലിച്ചിട്ടന്നു
ണ്ടെന്നല്ലിനിയ്ക്കിനിയുമുണ്ടുടലിങ്കൽമാംസം
തോന്നില്ലതൃപ്തിതവവന്ന വിധത്തിലെന്തോ
തിന്നാതിരിപ്പതുഭവാൻ മഹനീയമൂർത്തേ! ॥ (൯൭)

ഗരു__ (വിചാരം) ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! ഇപ്പോഴം ഈ സ്ഥിതിയിലായിട്ടും ഇങ്ങിനെ ഊർജ്ജിതമായി സംസാരിക്കുന്നുവല്ലോ. (പ്രകാശം) അല്ലേ മഹാസത്വ!

ഹൃദയമതിൽനിന്നനിന്നുടെ
രുധിരം ഞാനപഹരിച്ചു കൊക്കുകളാൽ
അധുനാധൈര്യത്താൽമമ
ഹൃദയവുമിന്നപഹരിച്ചു ഹന്തഭവാൻ ॥ (൯൮)

അതുകൊണ്ട് അങ്ങ ആരാണെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ജീമൂ— വിശപ്പുകൊണ്ടു പീഡിതനായിരിക്കുന്ന അങ്ങയെ ഇതൊക്കെപ്പറഞ്ഞ കേൾപ്പിക്കുന്നത യുക്തമല്ല. അതുകൊണ്ടു രക്തമാംസങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തിവരുത്തിയാലും!

ശംഖ— (സംഭ്രമത്തോട്ടുകൂടി അടുത്തുചെന്നിട്ട്) വൈനതേയ! വൈനതേയ! സാഹസം പ്രവൃത്തിക്കരുത്. അദ്ദേഹം സർപ്പമല്ല. അദ്ദേഹത്തിനെ മോചിച്ചാലും! എന്നെ ഭക്ഷിച്ചാലും! അങ്ങക്കു ഭക്ഷിപ്പാനായിട്ട വാസുകി കല്പിച്ചയച്ചിരിക്കുന്നത എന്നെയാണ്. (എന്ന മാറകാണിക്കുന്നു)

ജീമൂ— (ശംഖചൂഡനെകണ്ടിട്ട വിചാരം) ഈ ശംഖചൂഡൻ ഇപ്പോൾ വന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ ആഗ്രഹം ഫലിക്കാതെ വരുമെന്നുണ്ടോ?

ഗരു__ (രണ്ടുപേരെയും നോക്കീട്ട) നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേൎക്കും വദ്ധ്യചിഹ്നമുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളിൽ ആരാണ സർപ്പമെന്ന ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

ശംഖ— ഇവിടെ ഭ്രമമുണ്ടാവാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല.

സ്വസ്തീമുദ്രയുരസ്സിലുള്ളതുകിടക്കട്ടേ, തന്നെ കഞ്ചുകം
പാൎത്തിലേ, പറയുന്നോരെന്റെയിണയാം നാവും ഗണിക്കില്ലയോ
മൂൎത്തീടും വിഷവഹ്നിധൂമനിരയാൽ മങ്ങും മണിത്വിട്ടുചേ
ൎന്നതാൽപ്പെട്ടിഹ വീൎത്തുവിങ്ങിനഫണം മൂന്നിനുകാണ്മീലയോ ॥

ഗരു— (ശംഖചൂഡന്റെ ഫണങ്ങളേ കണ്ടിട്ട ജീമൂതവാഹനനെ നോക്കി) എന്നാൽ ഞാനിപ്പോൾ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുള്ളത് ആരെയാണ് ?

ശംഖ— വിദ്യാധരവംശതിലകനായ ജീമൂതവാഹനനെയാണ് ഉപദ്രവിച്ചത്. കരുണാലേശമില്ലാത്ത അങ്ങ് ഇങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിച്ചുവല്ലോ.

ഗരു— (വിചാരം) അയ്യോ! ഇദ്ദേഹമാണോ വിദ്യാധരകുമാരനായ ജീമൂതവാഹനൻ ?

മൎത്ത്യാല്യം മല,മേരു,മന്ദരഗുഹാജാലം, മഹേന്ദ്രാചലം
മഞ്ജുശ്രീരജതാദ്രി,യീമലയമെന്നല്ല ാചലേടത്തിലും
ഭഞ്ജിക്കാതെതിരിച്ചുകേൾപ്പതിഹലോകാലോകസഞ്ചാരിയായ്
രഞ്ജിച്ചീടുമിവന്റെ ചാരണഗണം പാടും യശോരാശിയേ ॥ (൯൮)

സൎവ്വഥാ ഞാൻ വലുതായ പാപപങ്കത്തിൽ നിമഗ്നനായിരിക്കുന്നു.

ജീമൂ— ഹേ സൎപ്പാധിപ ! അങ്ങ ഇങ്ങിനെ പകച്ചവശമായിരിക്കുന്നത എന്താണ് ?

ശംഖ— ഇത പകക്കുവാൻതക്ക സമയമല്ലെന്നുണ്ടോ ?
ഭുജഗാരിയിൽനിന്നിവന്റെ ഗാത്രം
നിജമെയ്യാന്ദിഹവീണ്ടൊരങ്ങയെന്നെ ।
നലമാററസാതലത്തിൽനിന്നും
തലദേശത്തിൽ തയിക്കയുക്തമാമെന്നോ ॥ (൯൯)

ഗരു— ശരി ! കരുണാൎദ്രചിത്തനായ ഈ മഹാപുരുഷൻ എന്റെ ഭക്ഷണത്തിലേക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ സൎപ്പത്തിന്റെ പ്രാണരക്ഷക്കവേണ്ടി തന്റെ ദേഹത്തെ എനിക്ക ഇരയാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ ഇവിടെ എന്റെ പ്ര

വൃത്തി തീരെ തെററായിരിക്കുന്നു. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു? ബുദ്ധമുനിയേത്തന്നെയാണ് ഞാൻ ഹിംസിച്ചതു. ഈ മഹാപാപത്തിന്നു അഗ്നിപ്രവേശമല്ലാതെ വേറേ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു കുറച്ചു അഗ്നി എവിടെനിന്നു സമ്പാദിക്കേണ്ടു? (മുൻഭാഗത്തു നോക്കീട്ടു) ഭാഗ്യം! ഇതാ ചിലര അഗ്നിയോടുകൂടി ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇവരേകാത്തുനിൽക്കുകതന്നേ.

ശംഖ— കുമാര! ഇതാ അങ്ങയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ എത്തീട്ടുണ്ട്.

ജീമൂ— (സംഭ്രമത്തോടുകൂടി) ശംഖചൂഡ! എന്റെ അടുത്തിരുന്ന ഉത്തരീയംകൊണ്ടു ശരീരം മൂടി എന്നേതാങ്ങിക്കോള്ളു! അല്ലാത്തപക്ഷം അച്ഛനമ്മമാരെങ്ങാനും എന്നെ ഈ സ്ഥിതിയിൽകണ്ടാൽ പെട്ടെന്നു പ്രാണത്യാഗംചെയ്യും.

ശംഖ— (ഒരു ഭാഗത്തു വീണുകിടക്കുന്ന ഉത്തരീയമെടുത്ത് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു.)

(അനന്തരം വധൂ ഭാര്യമാരോടുകൂടി ജീമൂതകേതു പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ജീമൂതകേതു— (കണ്ണീരോടുകൂടി) അയ്യോ! ഉണ്ണീ ജീമൂതവാഹന!

'അന്യൻ' 'തന്റേവ'യെന്നീമുറകരുണയിൽപ്പോ
ക്കേണ്ടനേരേകനോയോ
നന്നേറെപ്പേരെയോകാപ്പതു സമുചിതമെ
ന്നെന്തുനീചിന്തിയാഞ്ഞു ।
ഇന്നിത്താൎക്ഷ്യങ്കൽനിന്നിട്ടൊരുഫണിവരനെ
ക്കാക്കുവാൻ നീമരിച്ചാൽ
വന്നു, താ, നമ്മ, യച്ഛൻ, വധുവിതുവിധമീ
വംശമുന്മൂലനാശം ॥ (൧൦൦)

വൃദ്ധ— (മലയവതിയോടായിട്ടു) മകളേ! ക്ഷണനേരം ക്ഷമിക്കു! നിരന്തരമായി വീഴുന്ന അശ്രുധാരകളാൽ ഈ അഗ്നികെട്ടുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കരയാതിരിക്കു!

അഞ്ചാമങ്കം.

(എല്ലാവരും ചുററിനടക്കുന്നു)

ജീമൂതകേതു— അയ്യോ! ഉണ്ണി! ജീമൂതവാഹന!

ഗരു— (കേട്ടിട്ട്) "അയ്യോ! ഉണ്ണീ! ജീമൂതവാഹന!" എന്നാണ പറയുന്നത്. ഇതുകൊണ്ട ഇദ്ദേഹം ജീമൂതവാഹനൻെറ അച്ഛനാണെന്ന വ്യക്തമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ വകയുള്ള അഗ്നിയെപററി ആലോചിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. പുത്രനേ ഹിംസിച്ചിട്ടുള്ള ലജ്ജകൊണ്ട ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മുഖത്തുനോക്കുവാൻതന്നെ ഞാൻ ശക്തനാകുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അഗ്നിയെപററി ആലോചിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത എന്തിനാണ്? കടൽവക്കത്തല്ലേ ഞാൻ നിൽക്കുന്നത? അതുകൊണ്ട ഇപ്പോൾ

മൂപ്പാരൊന്നായ്ഗ്രസിപ്പാനിളകുമിനജജി
ഹ്വാഭമായ്സൂൎയ്യലോക
പ്രാപ്തിയ്ക്കാ എന്നു തോന്നും ചടിവിസ്തരമാം
ജ്വാലജാലംകലന്നും ।
ഉല്പാതക്കാററിനൊക്കും മമചിറകടിയാ
ലുജ്ജ്വലത്തായുമബ്ധൌ
കല്പാന്തോത്ത്യുഗ്രമായുള്ളൊരു ബഡവബൃഹൽ
ഭ്വാനുവിൽച്ചാട്ടവൻഞാൻ ॥

(എന്ന എഴുനീൽക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു)

ജീമൂതവാ— അല്ലേ പക്ഷിരാജ! ഈ നിശ്ചയത്തേ ഉപേക്ഷിച്ചാലും! ഈ പാപത്തിന്നുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം ഇതല്ല.

ഗരു— (മുട്ടുകുത്തിനിന്ന തൊഴുതുകൊണ്ട) മഹാത്മൻ! എന്നാൽ പിന്നെ എന്താണ്? പറഞ്ഞാലും!

ജീമൂ— അല്പംനേരം നിൽക്കു! എൻെറ മാതാപിതാക്കന്മാർ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരേ അഭിവാദ്യം ചെയ്യട്ടേ.

ഗരു— അങ്ങിനെയാവട്ടേ.

ജീമൂതകേതു— (കണ്ടിട്ട സന്തോഷത്തോടുകൂടി) ദേവി! ഭവതി ഭാഗ്യത്താൽ വദ്ധിക്കുന്നു. ഇതാ ഉണ്ണി ജീമൂതവാഹനൻ

ധീരൻ കല്ലൂർവിപ്രൻ നിജജനകമഹാമാസസത്രം കഴിപ്പാ
നാരംഭിച്ചു തുടങ്ങീമഴ വിഷമമിതെന്നോർത്തുടൻ ഭക്തിശാലി
ഓരോ ചത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചതു പുഴവഴിയെച്ചക്രപട്ടത്തുവാഴ
ന്നോരാമ്പൂതേശനേകിപ്പെരിയമഴയൊഴിച്ചെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധം.

ഇന്നീമഴശ്ലോകമിതെന്നുപേരി
ട്ടൊന്നിച്ചു ചേർത്തായതയച്ചിടുന്നു
എന്നാലിതിൻ ജാത്യമറിഞ്ഞു ലോകർ
നന്ദിക്കുവാനായുടുവം മഹൻ ഞാൻ.

മഴശ്ലോകങ്ങൾ

:o:

കല്ലൂർവിപ്രനെഴുതും പാശുപതാരാം ഭൃത്യങ്ങൾ വായിച്ചുടൻ
ചൊല്ലേറുന്നൊരു ചക്രവട്ടപതിയോടിപ്പോൾ ധരിപ്പിക്കുവാൻ
വല്ലാതേമഴ പെയ്തിടുന്നതു തനേ മാററിത്തരേണം ഭവാൻ
വെല്ലാകൊണ്ടു ചതുശ്ശതത്തെ വിരവോടെന്നാൽ കഴിച്ചീടുവൻ

പരിചോടു പുകൾ പൊങ്ങും ചക്രപട്ടത്തുവാഴും
ഹരിഹരതനയാ! നിൻ പാദപത്മം തൊഴുന്നേൻ
ഇരുപതുദിവസത്തിന്നിന്നു തൊട്ടിന്നിമേലാ
ലരുതു കരുണയാതെ വർഷമെന്നുള്ള ശബ്ദം.

തിയ്യാട്ടൊന്നു കഴിച്ചിടാമനുദിനം ചെയ്യാം നമസ്കാരവും
നെയ്യാടാം കനകാദ്രികൊണ്ടു കൃതമാം കയ്യാദിയും ചെയ്തിടാം
വയ്യായെന്നൊരു ശാന്തമില്ലവഴിവാടയ്യായിരം നേർന്നിതാ
നയ്യാ നിൻ കൃപയാലഹോ മഴയിനിപ്പെയ്യാതെയാക്കീടണം

കയ്യിൽപ്പണ്ടൊരു കന്നിടുന്നു വരിഷം മാതാവു നിർത്തീലയോ
മെയ്യിൽ ചാരിയുമങ്ങു നൽകിയ പിതാ ഗംഗാം ധരിച്ചീലയോ
വയ്യിപ്പോൾ മഴ മാററുവാൻ തനയനെന്നുള്ളൊരു കീർത്തിയെ
നയ്യപ്പാ! മമ ചക്രവട്ടമമരും നാഥാ വരുത്തീടൊലാ.

ആയപ്പ തിരുവടിക്കൊരു നേർച്ച നേർന്നാൽ
പെയ്യിക്കയില്ല മഴയെന്നൊരു ലോകവാദം

ചൊവ്വായി വന്നിടുകിലോതവക്കുറവുകാരാ
മിയ്യാളുകൾക്ക തലപൊക്കി നടന്നുകൂടാ. 5

കാതംപഞ്ചകമാകകൊണ്ടുവഴിയേ പത്രങ്ങളെത്താഴ്കയോ
ഭൂതങ്ങൾക്കതുകിട്ടിയാലുടനെ വന്നങ്ങോട്ടണത്താഴ്കയോ
ചേതം കാലമിതാകകൊണ്ടു ജനതക്കുണ്ടെന്നുവച്ചോ മഴ
ക്കേറ്റംതാനൊരുഭേദമെന്നിയെ ചൊരിഞ്ഞീടുന്നു ഭൂതേശ്വരാ. 6

ഞാനീവണ്ണംസ്തുതിക്കുന്നതു മതിപരമാബദ്ധമെന്നുണ്ടുശങ്കാ
പാനീയേമുങ്ങുമല്ലോ പരിചിനൊടുഭവാൻ വർഷമേറുന്നകാലം
താനണ്ണാത്തെവരുന്നോ പരമ വരദനാ,മെന്നുചൊല്ലുന്നഞായം
മാനിച്ചിടേണമല്ലോമധുമഥനമഹേശാനപുത്രന്നപോലും. 7

വെള്ളത്തിൽ സുഖമല്ല ദുഃഖമിദമെന്നുള്ളത്തിലില്ലായ്കയാൽ
കള്ളത്രാണമിവൻ പറഞ്ഞമൊഴിയെന്നുള്ളിൽ ഭ്രമിച്ചിന്നതോ
മുള്ളോരോന്നുരചെയ്തുകൊണ്ടു തിരുവുള്ളക്കേടുകൊണ്ടോ ഭവാ
നെള്ളോളം മഴമാററിടാത്തു സലിലേ പള്ളിക്കുറുപ്പാകയോ 8

ഓത്തുംചൊല്ലിനമസ്കരിക്കുമുടനേപാത്ര്യങ്ങൾ നീർത്താക്കയും
പത്രംതന്നിൽവരച്ചുകൊണ്ടു പുഴയിൽത്താഴ്ത്തുന്നുഞാനിങ്ങനേ
ശാസ്താവേതവശക്തിയില്ല വരിഷംമാററീടുവാനെങ്കിലോ
ശാസ്ത്രത്തിൽപറയുന്നതൊക്കവിഫലം ബൌദ്ധക്കുതന്നേസുഖം. 9

ദാനത്തേച്ചെയ്യുമെങ്കിൽപരിചിനൊടഭിലാഷങ്ങൾചൊല്ലീടു
വൻഞാൻ
മാനത്തെങ്ങുംമഴക്കാറൊരുകടുസദൃശംപോലുമുണ്ടായിടൊല്ല
വനക്കാലത്തെപോലേവരണമഖിലവും വെയ്ലുമുണ്ടായ്വരേണം
മാനിക്കേണംഭവാൻതാൻമഹിമയുമിഹമേഭക്തിയും മാനുഷന്മാർ.

ദാതൃത്വംകുറവാകയോ സ്തുതികളേക്കെട്ടാൽ വെറുപ്പാകയോ
ചേതസ്സുഷ്ടിവരായ്കയോ ചിലതുഞാൻചെയ്യുന്നപോരായ്കയോ
ചേതംമററവനാകയോ ചെവികളിൽ ശ്ലോകങ്ങളെത്തായ്കയോ
പെയ്തീടും മഴമാററിടാത്തതു ഭവാൻ ഭൂതേശനല്ലായ്കയോ. 11

കല്ലൂരുനമ്പൂരിപ്പാട്
(ബാലി വിജയ കർത്താവ)

ഭഗവതീസ്തോത്രം.

:o:

സാവേരി—മുറിയടന്തം.

അന്തകാന്തകകാന്തതൻ, ചെന്തളിരടി
ഹന്തനീരജസന്താന്തമേ
സന്തതമേഷണാബന്ധനം പൂണ്ടുനീ,
സന്താപസിന്ധുവിൽ നീന്തിക്കുഴയൊല്ല.
വിഷയചയമിതു സത്യമോ നിത്യമോ സ്ഥൈര്യമോ,
വിഷമഗതിയെ വെടിഞ്ഞിനി-
പ്പരമാത്മചിന്തനയോഗമണകനീ- അന്തകാന്തക.
കംബുകണ്ഠിതൻേറ, ചുംബനദാനവും,
മന്മഥതന്ത്രസിദ്ധാന്തസമ്മാനവും,
മധുരതരമൃദുഗാനവും യാനവും സ്ഥാനവും,
അധരനവമധുപാനവും
യമനണയുമളവൊരുഫലംതരാ- അന്തകാന്തക.
രുദ്രകോടീശ്വരി, രുദ്രപ്രദായിനി
രുദ്രാണി, യോഗനിദ്രാസമുദ്രചിണി!
സതതമിതിസ്തുതകീൎത്തനം ചേൎത്തുചേൎത്താസ്ഥയാ
സദയമനുകലയാശുനീ
യമനണയുമളവൊരുഫലം വരാ. അന്തകാന്തക.

കെ- കെ- ടി.

ശ്രീശിവഗീത.

:o:

പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാരായ മഹൎഷികൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം തത്വരത്ന നിക്ഷേപങ്ങൾ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്ന പെട്ടികളായിട്ടാണ വേദവ്യാസമുനി പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളേയും ശ്രീമഹാഭാരതത്തേയും നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത. ലൌകികങ്ങളായും പാരത്രികങ്ങളായുമുള്ള തത്വചിന്താമണികൾ ഈ ആൎഷഗ്രന്ഥപ്പെട്ടികളിൽ

* 'കെരളകല്പദ്രുമം' അച്ചുകൂടം—തൃശ്ശിവപെരൂർ.

കിട്ടാത്തവയായി വളരെ ദുർല്ലഭമായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. സംസ്കൃത
ഭാഷയിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പുരാണങ്ങളെ മററുള്ള സക
ല പ്രധാന ഭാഷകളിലേക്കും തർജ്ജമചെയ്തു കാണുന്നതുതന്നെ ഇ
തിന്നൊരു നല്ല തെളിവാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആർഷ നിക്ഷേപ
ങ്ങളിൽ കൈവെക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം മലയാളഭാഷക്ക് ഉണ്ടാ
യി തുടങ്ങിയത് ഇതിൻെറ അഭ്യുദയചിഹ്നമാണെന്ന ജ്യോതിഷം
കൂടാതെ തന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതുമാണ്.

കിളിപ്പാട്ടുരീതിയിൽ ഭാഷപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതായ ശ്രീശിവഗീ
ത എന്ന പ്രകൃതപുസ്തകം പത്മപുരാണത്തിൽ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു.
വേദാന്തതത്വമായ ഒരു ഖണ്ഡം ശ്രീപരമേശ്വരൻ ശ്രീരാമ
സ്വാമിക്കു ഉപദേശിക്കുന്നതാകുന്നു. സീതാപഹാരം കഴിഞ്ഞശേ
ഷം, ത്രൈലോക്യവിജയിയും പരമമാഹേശ്വരനുമായ രാവണനെ
ജയിപ്പാൻ പാശുപതവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാത്തവനു സാധിക്കുന്നത
ല്ലെന്നുള്ള അഗസ്ത്യോപദേശപ്രകാരം ശ്രീരാമൻ പാശുപതവ്രതം
അനുഷ്ഠിച്ചു ശിവനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയ സമയം, ഭഗവാൻ പരമേ
ശ്വരൻ ഉപദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഇതിലെ വിഷയം പ്രതിപാ
ദിച്ചിട്ടുള്ളത്. സാക്ഷാൽ ഭഗവൽഗീതയിലെന്ന പോലെ ഇതി
ലും വിശ്വരൂപം കാണിക്കുകയും മററുമുണ്ട്. ഇതിലെ പ്രമേയങ്ങ
ളും അദ്വൈതതത്വങ്ങൾതന്നെയാകുന്നു. ഭഗവൽ ഗീതയെ
ക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി അധികം എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാവത്തക്കവി
ധമാണ് ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത എന്നുകൂടി പറയാവുന്നതാകുന്നു.

ഇനി ഇതിൻെറ ഭാഷാന്തരീകരണത്തെപ്പററി ആലോചിക്കു
കയാണെങ്കിൽ അതും ശ്ലാഘനീയ രീതിയിലാണെന്നാണ ഞങ്ങ
ൾക്കു പറയേണ്ടതു. എഴുത്തച്ഛനെപ്പിന്തുടർന്നു കിളിയെക്കൊണ്ടുപറ
യിക്കുകയാണ് ഇതിൻെറ കവിയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത. അദ്ധ്യായന്തോ
റും വൃത്തങ്ങൾ മാറിമാറി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും വായിക്കുന്നവർക്ക്
രുചി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ തക്ക പ്രയോഗം തന്നെ. നമ്മുടെ ഭാഷാന്ത
രകർത്താവായ കൊല്ലങ്കോട്ട പുത്തൻവീട്ടിൽ ഗോപാലൻ നായ
രവർകൾ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ നല്ലവണ്ണം പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
ള്ളതു മൂലവും ഭാഷയും കൂട്ടിനോക്കിയാൽ വെളിപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ഈ കവിയുടെ ഗുരുനാഥനായ പതിനൊന്നാംകോവിലകത്തു മാനവിക്രമ ഏട്ടൻ തമ്പുരാൻ എന്ന പ്രസിദ്ധ കവിയായ കോഴിക്കോട്ടു നെടുത്രാൾപ്പാടു തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകത്തെപ്പററി പ്രശംസിച്ചെഴുതീട്ടുള്ളത ശിഷ്യവാത്സല്യം മൂലം യഥാൎത്ഥത്തിൽ നിന്നു കവിഞ്ഞ് അതിശയോക്തിയിലേക്കു കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ലേശം പോലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഞങ്ങൾക്കും അവിടുത്തെ ആ അഭിപ്രായങ്ങളെ എടുത്തു ചൎവ്വിത ചൎവ്വണം ചെയ്യുവാൽ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

എന്നാൽ ഈ കവിക്ക് കിളിപ്പാട്ടുരീതിയിൽ അതിപരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കുമോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കു ചിലഘട്ടങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ തോന്നീട്ടുണ്ടെന്നും പറയേണ്ടിവരുന്നു. രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ വൃത്തരീതിക്കു ചരണങ്ങളുടെ ഒടുവിലുള്ളതിന്റെ മുന്നക്ഷരം ഗുരുവായി പ്രയോഗിക്കുന്നത് ആഭംഗിയാണെന്നു കവി ഓൎത്തിട്ടില്ലായിരിക്കാം. "ചേരുന്നിതായതോൎക്കുമ്പോൾ മനോമൌഢ്യം; തീരുമാറിന്നിമേന്നാലും പറകനീ" ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ "ഓൎത്തിട്ടു ബുദ്ധിക്ഷയം" എന്നോ മററോ അന്ത്യത്തേ ചരണം അവസാനിപ്പിച്ചാൽ രണ്ടാംചരണംപോലെതന്നെ ഒഴുക്കും ലാളിത്യവും കിട്ടുമായിരുന്നു. ചിലദിക്കുകളിൽ സംസ്കൃതവിഭക്തിപ്രയോഗധാടി ആവശ്യമില്ലാതേയും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. "ശിവഗീതാം—ചൊൽവാൻ" എന്നുമററുമുള്ളേടത്തു 'ശിവഗീത' എന്നുമാത്രം പ്രയോഗിച്ചാലും പോരായ്കയുണ്ടോ? ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ അതുമിതുമായിട്ടു വേറേ ചില ദോഷങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും കവിതാഗുണവും വിഷയഗുണവും കവിയുടെ മനോഗുണവും കൂടി നോക്കുമ്പോൾ ഗുണത്രയാസ്പദമായ ഈശിവഗീതാപുസ്തകംഗുണത്രയാത്മകമായ പ്രപഞ്ചത്തിൽ വൈഷയികന്മാരായവൎക്കുപോലും കേവലം നിൎഗ്ഗുണബ്രഹ്മതത്വബോധത്തിന്നു ഉപയുക്തമാകയാൽ എവരും വാങ്ങിവായിച്ചു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അന്യമതക്കാരായവരും ഈവക ഹിന്ദുമതതത്വങ്ങളേ വായിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൎക്കും മതഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളിൽ അധികം ദൃഢതയുണ്ടാവുമെന്നു മാത്രമല്ലാ അന്യമതനിന്ദയിൽ നിന്നൊഴിവുകിട്ടുവാനും എളുപ്പമുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ഒരു ദുർമ്മരണം.

:o:

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം.

ചെരുവള്ളാനദീതീരത്ത് ജീർണ്ണപ്രായമായി നിൽക്കുന്ന വടവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിർബ്ബാധമായി നടന്ന ദേവീകുമാരസല്ലാപദിവസം പകൽ അഞ്ചരമണിക്കു ശേഷം പരിവട്ടത്തു നടന്ന സംഗതിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒന്നാമതായി വിവരിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നത്.

ചെരുവള്ളാനദി ശിവൻകാട്വിട്ടു പരിവട്ടത്തിനടുക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെഗതി അർദ്ധചന്ദ്രാകാരേണ ക്രമത്തിൽ തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ പരിവട്ടത്തു വീടിന്റെ അടുത്ത പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തു കൂടിയും ചേരിപ്പറമ്പുകാരുടെ ചേരപ്പള്ളമെന്ന കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ നേർമദ്ധ്യത്തെ നനച്ചുകൊണ്ടും ആകുന്നു. ഈകൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കു മൂലയിൽ പരിവട്ടത്തു വീടും കിഴക്കേ അതിര പരിവട്ടത്തുകാരുടെ ഒരു നിലവും ആകുന്നു. പരിവട്ടത്തേക്കുള്ള സാക്ഷാൽ പടിയുടെ ദർശനം വീടിന്റെ വടക്കുവശമുള്ള നാട്ടുവഴിയിലേക്കാണെങ്കിലും മേൽപറഞ്ഞ നെൽക്കണ്ടത്തിന് അഭിമുഖമായിട്ടു തെക്കുപുറത്ത് ഒരു കൊട്ടിൽപടിയും (കൊട്ടോമ്പടി) ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടു. പടികയറിക്കടക്കുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിന്നായി അതിന്റെ ഒത്തനടുക്കു വിലങ്ങത്തിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പലകയുടെ പടിക്കകത്തേക്കുള്ള ഭാഗം പരിവട്ടത്തമ്മുവും പടിയുടെമീതേയുള്ള പലകയുടെ രണ്ടാലൊരററം ചേരിപ്പറമ്പിൽ ബാലകൃഷ്ണമേനവനും, പലതവണയും ഇരിപ്പിടങ്ങളായിട്ട് ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. കാര്യാന്വേഷണമെന്ന വ്യാജേനയോ വാസ്തവത്താലോ ചേരപ്പള്ളത്തേക്കുള്ള പോക്കുവരുത്തുകളാണ് ബാലകൃഷ്ണമേനവന് അമ്മുവായിട്ടു സംഭാഷണത്തിന്നുള്ള അവസരങ്ങൾ.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന സംവാദം നടന്ന ദിവസം ഏകദേശം രണ്ടുനാഴികപ്പകലുള്ളസമയം ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ സ്വന്തം വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു റോട്ടിൽ കൂടി ശിവക്ഷേത്രത്തിനു നേരെവന്നപ്പോൾ ഏടത്തോട്ടുതിരിഞ്ഞ് ഒരു ഇട

വഴിയിൽ കൂടി നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ഊടുവഴി ചെന്നു തുറക്കുന്നത, കറുക, തൊട്ടാവാടി, മുക്കുററി, മുത്തങ്ങ മുതലായവ ഉൾത്തുന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരു മൈതാനത്തിലേക്കാണ്. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഇടവഴിയുടെ മുഖത്ത് എത്തിയപ്പോൾ സന്ധ്യാസൂര്യൻ കാർമേഘത്താൽ ഗ്രസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ട ദിക്കൊക്കെ നിബിഡമായ നിഴലിൽ മുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു. മൈതാനത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായി മേഞ്ഞുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന കന്നാലികളും ആടുകളും, അതിൻെറ ഇറമ്പിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന രണ്ടോമൂന്നോ ഇടയന്മാരും, താഴത്തുള്ള പരിവട്ടപ്പാടത്ത വേലയെടുക്കുന്ന നാലഞ്ചു പുലയന്മാരും പുലക്കള്ളികളും ഒഴികെ, ആപ്രദേശത്ത പറയത്തക്കമറെറാരു ജീവജാലവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വടിവീശി കാലടിപ്പാതയെ ആക്രമിച്ചിട്ടുള്ള തൊട്ടാവാടി തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ട പാടത്തിൻെറ വക്കത്തെത്തിയപ്പോൾ അല്പംദൂരെയൊരുവരമ്പത്തു നടക്കുന്ന കുണ്ഡലീമണ്ഡൂകയുദ്ധംകണ്ട് താഴത്തിറങ്ങുവാൻ ഭയപ്പെട്ട അവിടെത്തന്നെനിന്നു. പാമ്പ സാവധാനത്തിൽ തലമുഴുവനും മടയിൽനിന്ന പുറത്തേക്ക പൊക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ നാവുകൾ ഇളക്കുന്നതുകണ്ട തവള അകലെക്ക് ഒരു ചാട്ടംചാടി. ഉടനേ പാമ്പ തലകീഴ്പ്പോട്ടു വലിച്ച മടയിൽതന്നെ ഒതുങ്ങി. അല്പംനേരം കഴിഞ്ഞിട്ട രണ്ടാമത്തും പാമ്പ തലപൊക്കിയപ്പോൾ തവള തെരുതെരെ ചാടുവാൻ തുടങ്ങി. തൽക്ഷണം അതിതീക്ഷ്ണമായ സീൽക്കാരത്തോടു കൂടി പാമ്പ മടയിൽനിന്ന വാലുകൂടിപ്പുറത്തു ചാടി പിന്നാലെ പാച്ചിൽ തുടങ്ങി. തവള ഭയപ്പെട്ട വരമ്പത്തുനിന്ന കണ്ടത്തിലേക്ക മറിഞ്ഞു വീഴുകയും പേടിച്ചു നിലവിളിക്കുന്ന തവളയുടെ കാലിന്മേൽ കടികൂടുകയും ഒരു നിമിഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. താഴത്തെക്കഥ ഇങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കുമ്പോൾ മേലേ ചിറകുകൾ ചലിക്കാതെ വട്ടത്തിൽ പറന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കൃഷ്ണപ്പരുന്ത് ഈതരംകണ്ട പാമ്പിനെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോകയും പോകുംവഴി പാമ്പിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട തവള പരിവട്ടത്തേക്കുള്ള 'കൊട്ടിൽപ്പടി'യുടെ അരികേ വീഴുകയും ചെയ്തു.

തവള താഴെ വീണിട്ട് അധിക താമസം കൂടാതെ ബാലകൃഷ്ണമേനവനും അവിടെ എത്തി. തവളയേ തട്ടി പാടത്തേക്കിട്ടിട്ട പരിചിതമായ സ്വസ്ഥാനത്തു കയറി അടുത്തു കഴിഞ്ഞ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു മനോരാജ്യം വിചാരിച്ചുകൊണ്ട സുപ്തപ്രായമായി യാതൊരു ചേഷ്ടയും കൂടാതെകണ്ട കുറച്ചുനേരം ഇരുന്നു. അതിന്റെശേഷം അതിദൂരത്തിങ്കൽ നീരാവിയാൽ മൂടപ്പെട്ടതു പോലെ നീലവൎണ്ണങ്ങളായും അവ്യക്തങ്ങളായും കാണപ്പെടുന്ന പൎവ്വതങ്ങളിലുള്ള വൃക്ഷമൃഗാദികളുടെ സ്വരൂപനിൎണ്ണയം ചെയ്യുവാൻ ദൂരനിവാസികളുടെ സ്വാഭാവികദൃഷ്ടികൾക്ക കേവലം അസാദ്ധ്യമാകുന്നതുപോലെ ഇന്നപ്രകാരമെന്ന വിവരിക്കപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമായ ആപൽശങ്കയാൽ വ്യാകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സിന് ഉന്മേഷമുണ്ടാകുവാനോ, ഭാവിയായോ വൎത്തമാനമായോ ഉള്ള ആപത്തിൽ നിന്ന മോചന മാൎഗ്ഗം കാണുമ്പോളുണ്ടാവുന്ന സന്തോഷത്താലോ ഒരുവൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, താളംപിടിച്ച ഗാനരീതിയിൽ മൂളക്കുത്തിക്കൊണ്ടാണ ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ മനോരാജ്യസമാധിയിൽ നിന്നും ഉണൎന്നത്.

പ്രകൃത്യാസംഗീതത്തിന്റെ ആപാദമധുരത്വം അറിയാത്തവനും വാസനാരഹിതനും ആയ ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ ദൈന്യത തോന്നീട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറ പെട്ടെന്ന ഗാനരീതിവിട്ട മൂളക്കുത്തുന്നത സാധാരണ മട്ടിലാക്കി.

അമ്മു ആഭരണങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ച ശിഷ്യത്തിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ട തലമുടി രണ്ടായിപ്പകുത്ത് ഒരുപകുതി മുമ്പാക്കീട്ട വേർപെടുത്തുകൊണ്ട പുഴക്കടവിലേക്ക പോകും വഴിയാണ മൂളക്കുത്തുന്ന ശബ്ദം കേട്ടത്. ഒച്ചയാളെ പരിചയമുള്ളതായിരുന്നുവെങ്കിലും പതിവിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ട പാട്ടുപാടുന്നതായി തോന്നിയതുകൊണ്ട കാട്ടുതെളിക്കുന്ന കൂക്കിവിളികേട്ട പകച്ചുനില്ക്കുന്ന മാൻപേടയേപ്പോലെ അല്പനേരം ചെവി ഓൎത്തുകൊണ്ട സംശയിച്ചുനിന്നു. പത്തായപ്പുരയും ഉരൽപ്പുരയും കൂടിയ ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ മറവുകൊണ്ട കൊട്ടിൽപ്പടി കാണുവാൻ വയ്യായിരുന്നു.

അധിക താമസം കൂടാതെ ചൂളകത്തുന്നതിന്റെ സമ്പ്രദായം പ തിവിൻപടിയായി. ഉടനേ അരയിൽ ചുററിയിരുന്ന മേൽമുണ്ടി ന്റെ ഒരു തലകൊണ്ട മാർവിടം മറച്ചും, കററടികൊണ്ട് മുഖ ത്തേക്കുവരുന്നതും കറുത്തു നീണ്ടുചുരുണ്ടതുംആയ തലമുടിയേ ഒരു കൈകൊണ്ടു തടുത്തും, അമ്മുവിന്റെ അനലങ്കൃതമായ സുന്ദരരൂ പം ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ നേരേ ചെന്നു. തന്നിൽഅത്യന്തം അ നുരക്തയായ മോഹനാംഗിയുടെ വിനീതവേഷത്തോടുകൂടിയ വ രവുകണ്ടിട്ടും നിർമ്മലമായ മനസ്സിന്റെ ശുദ്ധഗതി ഓർത്തിട്ടും ബാ ലകൃഷ്ണമേനവന്റെ മുഖത്ത് ആദ്യം സ്ഫുരിച്ച ഭാവം ഭരതശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർക്കുകൂടി ദുർഗ്രാഹ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. അനുകമ്പയുടെ യും പുച്ഛത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ഭാവരസംഉണ്ടെങ്കിൽ അതാണെന്നു കല്പിച്ചു സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ ഈ സ്തോഭം അര നിമിഷത്തിൽമാറി വ്യസനസ്പർശത്തോടു കൂടിയ ഗൌരവഭാവമാ യിത്തീർന്നു. അമ്മുഅടുത്തുവന്ന്

“ എന്താ പാട്ടുപഠിച്ചത്? ” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ബാല കൃഷ്ണമേനോൻ ഒരക്ഷരവും മറുവടി പറഞ്ഞില്ല. അതുകണ്ട് വി ഷാദത്തോടു കൂടി അമ്മു മേനവന്റെ മുഖത്തു നോക്കി.

“ ഞാൻ ദേവകിക്കുട്ടിയേ ചെന്നുകാണാഞ്ഞിട്ടുള്ള പരിഭവ മാണെങ്കിൽ ഇന്നുകാലത്ത് ഞാനവിടെപ്പോയിരുന്നു. നിങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉച്ചക്കേ വരുള്ളു എന്നു ദേവകിക്കുട്ടി പറഞ്ഞു”

“ ജ്യേഷ്ഠനും അമ്മാമനും ഇവിടെയുണ്ടോ?”

“ ഇല്ല. അമ്മാമനെ കണ്ടു സംസാരിക്കയുണ്ടായോ?” എന്നു ചോദിച്ച് അമ്മു തലതാഴ്ത്തി, കാലിന്റെചെറു വിരൽകൊണ്ടു മണ്ണിൽ ചിത്രമെഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ അമ്മുവി ന്റെ ചോദ്യത്തിന് ‘ക്ഷമിക്കു’ എന്നുമാത്രം മറുവടി പറഞ്ഞിട്ടു,

“അവർ എപ്പോൾവരും?” എന്നു വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

പലവക.

അന്യപത്ര സാരാംശങ്ങൾ.

'ആൎയ്യവൈദ്യസമാജം സെക്രട്ടറി പി. എസ്. വാരിയർ അവർകൾ പത്രാധിപരും, ടി സമാജം വക നിൎവ്വാഹകസംഘത്തിൽ ഒരു സാമാജികനായ പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ അവർകൾ മാനേജരും ആയി തൃശ്ശിവപേരൂർ കേരളകല്പദ്രുമം അച്ചുക്കൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ച് അതാതു മലയാംമാസം ൧-ാംനു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന 'ധന്വന്തരി' എന്ന മലയാളത്തിൽ ഏകവൈദ്യമാസികയുടെ ൧-ാം നമ്പരായ ഇമ്മാസത്തെ പ്രതി കൈപ്പറ്റിയതിൽ 'മതഭേദമോ, ജാതിഭേദമോ, ദേശഭേദമോ കൂടാതെ ശരീരമുള്ളവൎക്കെല്ലാം ഉപകാരമായി' വരുന്ന പലമാതിരി വൈദ്യവിഷയങ്ങൾ യുക്തിയുക്തമായും, അനുഭവാനുസൃതമായും, ഭംഗിയായും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്താവനയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളപോലെ സ്വസ്ഥന്മാർ രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കാതിരിപ്പാനും ബാധിച്ചാലുടനെ നീക്കിക്കളവാനുമുള്ള മുൻകരുതലുകൾ, ഗൎഭരക്ഷ, ശിശുപരിപാലനം, രോഗങ്ങളുടെ നിദാനം, ലക്ഷണം, ചികിത്സ, പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ഔഷധങ്ങളുടെ ഗുണപാഠം നാട്ടുവൈദ്യന്മാൎക്കുപയോഗമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകളുടെയും യന്ത്രങ്ങളുടെയും സ്വഭാവം, ഉപയോഗക്രമങ്ങൾ, ശാരീരം മുതലായ എല്ലാ അവശ്യവിജ്ഞേയ വിഷയങ്ങൾക്കും' ആസ്പദമായിത്തീരുന്ന ഈ 'ധന്വന്തരി'യുടെ പ്രവൎത്തകന്മാർ 'വിശാലവും അഗാധവുമായ ഈ മഹാരോഗ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചാടിയതു' പരോപകാരത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമായതുകൊണ്ടു അവരെ അതിൽനിന്നും കരകേറുവാൻ 'നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും, പ്രഭുക്കന്മാരും, വിദ്വാന്മാരും, വിദ്യാൎത്ഥികളുമെന്നുവേണ്ട സകല ശരീരികളും' അവരവരാൽ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ 'നിൎവ്യാജമായി' ചെയ്തുകൊടുക്കുമാറാകണമെന്ന 'ധന്വന്തരി'യുടെ ശ്രേയസ്സിനെ സൎവ്വാത്മനാ കാംക്ഷിക്കുന്ന രഞ്ജിനിയും നിഷ്കളങ്കമായി പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

'ല്യാൻസെററ്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വൈദ്യപത്രഗ്രന്ഥത്തോളം വലുപ്പവും വര ഭാഗങ്ങളിൽ കറയാതെയും ഉള്ള വിശിഷ്ടയായ ഈ നൂതന വൈദ്യമാസികയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അനേകം അവശ്യ 'വിജ്ഞേയവിഷയങ്ങൾ' മനസ്സിലാക്കി വായിക്കുകയും, 'പ്രക്ഷാളനാദ്ധി പങ്കസ്യ ദൂരാദസ്പൎശനം വരം' എന്നു പറഞ്ഞപോലെ ചളിചവിട്ടി കാലുകഴുകുന്നതിനെക്കാൾ അതിൽചെന്നു ചാടാതെ അകലത്തുകൂടി ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ ശ്രേഷ്ഠമെന്ന കരുതി ദിനചൎയ്യ നിയമിക്കപ്പെടുകയും അല്പജ്ഞത്വം ആപൽക്കരമെന്ന അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൎക്കു തപാൽക്കൂലി അടക്കം കൊല്ലം ഒന്നുക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള 'ധന്വന്തരി വരിസംഖ്യ രൂക. യും അതിലധികവും 'ഡാക്ടർ പീസ്' എന്ന നാൽവഴിയിലെ ചിലവുകളിയിൽപെടുത്തുന്ന ഒരിനത്തിൽനിന്ന സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിന്ന യാതൊരാക്ഷേപവുമില്ല.

'ഭക്ഷ്യാഭക്ഷ്യ വിവേകമില്ലാത്തവരും അഭക്ഷ്യമാണെന്നറിഞ്ഞാൽതന്നെ മനസ്സിനെ പിൻവലിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവരുമായ അജിഹ്വാപ്രിയന്മാർ ഈ വ്യാധിയെ അനുഭവിക്കുന്നു' എന്ന വിഷൂചികയെക്കുറിച്ചു ഗംഭീരമായൊരുപന്യാസത്തിൽ അജീൎണ്ണകാരണവിചാരഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത എത്രയോ സാരമായ സംഗതിയാകുന്നു. 'ഉദരനിമിത്തം ബഹുവിധരോഗം' എന്ന പലരും കേട്ടിരിക്കും. അതിൻെറ സൂക്ഷ്മതത്വം ആലോചിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുങ്ങും.

പേപ്പട്ടി വിഷത്തിന്ന ബാനൂൾ (തമിഴിൽ-പിടങ്ങുനാറി). എന്ന സിദ്ധൌഷധം, പി. എം. എന്ന ആൾ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രത്യൌഷധങ്ങൾ മുതലായവ വൈദ്യശാസ്ത്രാന്വേഷികന്മാർ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ ആയുസ്സു പഴക്കമുള്ള ചികിത്സകന്മാരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി വേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കിഞ്ചിജ്ഞന്മാരായ 'മുറിക്കുന്തക്കാരുടെ ഉപദ്രവവും അതുമൂലം 'ധന്വന്തരിക്കു' അപവാദവും വരുന്നതാണെന്ന അവർ ദയവുചെയ്തു ആലോചിപ്പാൻ അപേക്ഷ.

'ധന്വന്തരം' ആര്യവൈദ്യസമാജത്തിന്റെ ഉത്തമാംഗമായി വിചാരിക്കപ്പെടാവുന്നതും സമാജത്തിലെ മറ്റുള്ള അംഗങ്ങൾ അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രയത്നിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

* * *

പ്രസിദ്ധനായ മേല്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരി, തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്യുതപ്പിഷാരൊടിയുടെ അടുക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുതുടങ്ങുവാനുള്ള കാരണത്തെപറ്റി കഴിഞ്ഞ 'കവനോദയത്തിലെ' 'കവിതാലാപത്തിൽ' പറയുന്ന കഥ വായനക്കാൎക്കു രസപ്രദമായിരിക്കും.

ബാല്യത്തിൽ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും ചെയ്യാതെ വളരെ മടിയനായിട്ടുതന്നെ കാലക്ഷേപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഭട്ടതിരി ഒരു ദിവസം, 'സ്നാനജപതർപ്പണവൈശ്വദേവാദികളൊന്നും കഴിയാതെ മുറുക്കിത്തുപ്പിക്കൊണ്ടു പട്ടാമ്പൊക്കനായിട്ടു കടച്ചുകയറിയിട്ടു ശിഷ്യരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പിഷാരൊടിയുടെ മുമ്പിൽ യദൃച്ഛയാ ചാടിവീണു—യദൃച്ഛയാ എന്നല്ല ആ പിഷാരത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു 'കിടപ്പിന്റെ വട്ട'മുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പാഠാന്തരമുണ്ട്'. പിഷാരൊടി ഏവൻ വാ എന്ന കവിസാംഖ്യക്കു പേരിടുവാൻ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. ഭട്ടതിരി താമസംകൂടാതെ 'ബാലകഞ്ചാ സൌഖ്യം', എന്നും 'ലിംഗാദ്യാധിരസഹ്യാ' എന്നും പേരുകൾ കല്പിച്ചു. പിഷാരൊടി ഇതുകേട്ടുതൃപ്പെട്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മടിയെക്കുറിച്ച് അല്പം 'ഹാസ്യം' പറഞ്ഞു. അന്നുതൊട്ടാണത്രെ ഭട്ടതിരിയുടെ വേഷം പകർന്നത്.

* * *

'നായർ' എന്ന പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർക്കടകത്തിലെ പ്രതിയിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ വ്യവഹാരപ്രസംഗത്തിനിടക്കു പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകൾ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

"സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ മഹമ്മദീയന്മാരുടെ ആധിപത്യരാത്രിയുടെ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി ഗാഢമായ സുഷുപ്തിയെയോ അഭേദ്യമായ മൂൎച്ഛയെയോ പ്രാപിച്ചതായി കാണുന്നു കഷ്ടം! .... ഘോരപാതകങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു ജീവപര്യന്തം തടവിൽ പാൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവനെപ്പോലെ ഗൃഹത്തിന്റെ ഒരു കോണുകൊണ്ടു അഹോരാത്രങ്ങളെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ബാഹ്യമായ ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നുമറിയാതെ അജ്ഞാനനിധികളായും അനക്ഷരകുക്ഷികളായും ഗൃഹകാൎയ്യങ്ങളിൽ കേവലം ഒരു പാത്രമെന്നപോലെ പെരുമാറപ്പെട്ടു വരികയും അല്ലാതെ സ്ത്രീകൾക്കു ഗത്യന്തരം ഇല്ലാതെയായി. ഈദൃശയായ സ്ഥിതിയുടെ ദയനീയങ്ങളായ അവശേഷങ്ങൾ സാധുക്കളായ നമ്പൂരി ബ്രാഹ്മണരുടെയും മറ്റും അന്തൎജ്ജനങ്ങളിൽ വ്യസനകരമാകുംവണ്ണം നിലനിന്നുവരുന്നുണ്ട്. യാതൊരു ദോഷങ്ങളെ ഭയന്നു സ്ത്രീകൾക്കു ഈ സ്ഥിതി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ വക ദോഷങ്ങൾതന്നെ ഇവരുടെ ഏകാന്തവാസത്തെ ആക്രമിക്കുന്നു. ആയുഷ്കാലം അനുഭവയോഗ്യമായ ഒരു സമ്പാദ്യമാണെന്നും അതിനു ലോകപരിചയം അവശ്യം അപേക്ഷിതമാണെന്നും മറ്റുമുള്ള തത്വങ്ങൾ കൂപമണ്ഡൂകങ്ങളായ ഈ സ്ത്രീകളോ [illegible]

ഷ്ട്രങ്ങളെ അവരെ സ്വതന്ത്രമാക്കിയിരിക്കുന്ന സാധ്യതകളെന്തോ അറിയുന്നുണ്ടോ? ഇവരാ ജ്ഞനങ്ങളെ സ്ഥാവരങ്ങളായോ ജംഗമങ്ങളായോ വകവയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? ഇപ്രകാരമൊക്കെയും എഴുതുവാൻ ഞാൻ പ്രേരിതനാവുന്നതു ആക്ഷേപബുദ്ധികൊണ്ടല്ലെന്നും കേവലം ഔത്സുക്യംകൊണ്ടാണെന്നും മാന്യന്മാർ വിചാരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. രാത്രിയോടു ഞാൻ ഉപമിച്ച മഹമ്മദീയ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ഉദിച്ചിരുന്ന അക്ബരുടെ കാലത്തും സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം സ്വല്പപ്രായമായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരസൂര്യകിരണങ്ങളാണു സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഉണർച്ചയെയോ പുനർജ്ജീവനെയോ കൊടുത്തതെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണു."

* * *

ആട്ടക്കഥകൾ ഉണ്ടാക്കിയ കോട്ടയത്തു തമ്പുരാന്റെ 'വിദഗ്ദ്ധമായ' (മൂലത്തിലെ കാലകേയവധത്തിൽനിന്നു).

സാന്ദ്രസന്നിഭശരീരവും തരളനൂപുരങ്ങൾവലയങ്ങളും
ഗന്ധസന്തതിവികസ്വരപങ്കജമൊത്തതാണ മണികാഞ്ചിയും
കഞ്ചുകിഴിഞ്ഞുകിഴിയുന്ന പൂന്തുകിലുമൊട്ടുമിന്നു കചഭാരവും
മുത്തുമാലവെടിവപൂണ്ട മന്ദഹസിതം മുഖാംബുജത്തിലുളവായതും
പാരിടത്തിലൊരുകോമളാംഗി കിടതിങ്ങികിഞ്ഞന കലുഞ്ചിയും
പാരിടിച്ചുഗിരിതന്നിലൊരുയൊരു മന്ദമാംഗതിവിലാസവും
ചന്ദ്രമന്ദിരവിലാസവും മദനമോഹനം ചിലകടാക്ഷവും
ചിന്തചെയ്തിതുമൊരും തരികരാകമോഹിനിമിദാമിതം

* * *

'തിയൊസോഫിക്കൽ റിവ്യു' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ 'കർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മിസിസ് ബെസന്റ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "ഗുണദോഷമിശ്രമായ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും നമുക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അനന്തമായ ബന്ധയിൽ കിടക്കുന്ന ഇഹലോകത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന സകലപ്രവൃത്തിയും സമ്മിശ്രകർമ്മത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. അത്യുത്തമമെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തിയും പരമാർത്ഥത്തിൽ ഗുണദോഷസമ്മിളിതമാകകൊണ്ടു ഗുണഭൂയിഷ്ഠമായ പ്രവൃത്തിമാത്രമെന്നു തിരയുവാൻ ശ്രമിക്കുകമാത്രമാണു നമ്മാൽ സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതു്.

കൃഷി.

ഇഞ്ചിക്കൃഷി:—

കൃഷിസ്ഥലം നല്ലവണ്ണം ഉഴുതു് അവിടെയുള്ള കളമുഴുവനും പറിച്ചുകളയണം. കള പറിക്കുന്നതു് ഇഞ്ചിനടുന്നതിനു മുമ്പു കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ വെള്ളംകെട്ടിനിന്നു കിഴങ്ങുമുഴുവനും കേട്ടുപോകും. ഇഞ്ചി നട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ വാഴനാരും വയ്ക്കോലിനോടുകൂടിച്ചേർന്ന പഴകിയ ചാണകം, ലത്തിമുതലായ 'ഗൊഴുത്തുവളങ്ങളും' കൃഷിനിലത്തിൽ വിതറണം. ഈറപ്പുള്ള പ്രദേശമാണെങ്കിൽ കെട്ടിനിൽക്കുന്ന വെള്ളം തോടുകീറി വാർത്തുകളയണം. വെള്ളമില്ലാതെ വരണ്ടുകിടക്കുന്ന സ്ഥലമാണെങ്കിൽ പാകംപോലെ നനക്കുകയും വേണം. നല്ലവണ്ണം രക്ഷ ഏറ്റിട്ടുള്ള ഇഞ്ചിയാണെങ്കിൽ കിഴങ്ങിന്റെ നാലുപുറവും ഇഞ്ചിക്കുറികൾ ശരിയായിട്ടു വിരലിന്റെ ആകൃതിയിൽ കേടുവാടുകൂടാതെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവും. ഇഞ്ചിച്ചെടിയുടെ തണ്ടു വെളുത്താൽ ഇഞ്ചിപറിക്കേണ്ട കാലമായി. പറിക്കുവാൻ കാലംവൈകിച്ചാൽ ഇഞ്ചിയിന്മേൽനിന്നു മുളപൊട്ടി അതിന്റെ മൂല്യം നശിച്ചുപോകും. ഇഞ്ചിപൊട്ടിപ്പോകാതെ ഒന്നായിട്ടു പറിക്കുകയും വേണം.

വജ്രം:—ഇതു സ്വാഭാവികമെന്നും കൃത്രിമമെന്നും രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ടു. വജ്രി, പുഷ്യ ങ്ങൾ മുതലായവ സ്വാഭാവികത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ഇന്ദ്രനക്കരി, എല്ലു, രസ്യം മുതലാ യവ കൃത്രിമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലാണു് ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. കൊരന്ദു ക്രിമികം ഇന്ദ്രനക്ക രി വിശേഷമാണത്രെ.

കരകൌശലം.

നിറംപോയ ആനക്കൊമ്പുസാമാനങ്ങൾക്കു നിറംവരുത്തുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ:—

(എ) സോപ്പുവെള്ളംകൊണ്ടു നല്ലവണ്ണംതേച്ചുകഴുകി കണ്ണാടിച്ചില്ലിന്റെ ചോട്ടിൽ വെ ച്ചുവെക്കുക. സൂര്യരശ്മിക്കു നിറംവരുത്തുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടു.

(ബി) കംപ്ലതിങ്ങതൈലവും ക്ലോറൈഡ് ഓഫ്‌ലൈം (Chloride of lime) എന്ന സാധനവും ചേൎന്ന വെള്ളത്തിൽ കുറച്ചുനേരം ഇടുക.

(സി) ഈസ്സാമാനങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി വായുസമ്പൎക്കമുള്ള ഗന്ധകപ്പുകയിൽ കാണി ക്കുക. എന്നാലും നിറം കിട്ടും.

(ഡി) കാൎബോ ഓക്സ്യാലിക് ആസിഡ് ചേൎത്ത വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടാൽ ആനക്കൊ മ്പിൽനിന്നു മഞ്ഞപ്പറ്റിയ പാടു് കളായവുന്നതാകുന്നു.

വൈദ്യം.

1. മാനസികമായും കായികമായും ഉള്ള അത്യദ്ധ്വാനമാണു് ലഹരിസാധനങ്ങൾ ഭ ക്ഷിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മുഖ്യകാരണങ്ങളിൽ ഒന്നെന്നു നിസ്സംശയമാണു. എന്നാൽ കായക്ലേശംകൊണ്ടും മനഃക്ലേശംകൊണ്ടുമുണ്ടാവുന്ന ക്ഷീണംതീൎപ്പാൻ തേയില, മൈതാനം, കടൽവക്കു് ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ ശുദ്ധവായു ശ്വസിക്കുക, തണു ത്ത ശുദ്ധജലത്തിൽ കുളി മുതലായ നല്ലൗഷധങ്ങളിരിക്കെ ആരോഗ്യത്തെ പാടെ നശിപ്പിക്കു ന്ന മദ്യപാനത്തെ അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്തിനാണു!

2. അപ്പോഴും ചിലദിവസങ്ങളിൽ പട്ടിണികിടക്കുന്നതു ദേഹത്തിനു നല്ലതാണു. അതു ഉദരത്തിന്നൊരു വിശ്രമമാകുന്നു. ഫലങ്ങൾ മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നതു തലവേദന, നീരെളു ക്കം ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുവാൻ സഹായിക്കുന്നതാകുന്നു.

3. സാമാന്യമായിട്ടു കാലും കയ്യും തണുക്കുന്നതു ദേഹനക്ഷയത്തിന്റെ ലക്ഷണമാകുന്നു.

സ്വന്തം.

സൎക്കാരിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു സദയം അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ള 1901-ലെ കൊച്ചിസംസ്ഥാനം വക സെൻസസ് (കാനേഷുമാരി) റിപ്പോൎട്ട സന്തോഷപൂൎവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. വാ യിക്കേണ്ടുന്നതായ ഈ റിപ്പോൎട്ട കൊച്ചിയിൽ സെൻസസ് സൂപ്രേണ്ടു എം. ശങ്കരമേ നോൻ ബി. എ. അവൎകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ചരിത്രസംബന്ധമായും സാമു ദായികമായും ഉള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത വായനക്കാരുടെ അറി വിനും രസത്തിനുംവേണ്ടി 'രഞ്ജിനി'യിൽ തൎജ്ജമചെയ്തിട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്ര ഹമുണ്ടു്.

ബ്രഹ്മശ്രീ കല്ലമ്പിള്ളിൽ വിഷ്ണുനമ്പൂരി അവൎകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട 'പഞ്ചാക്ഷര മാഹാത്മ്യം ഭാഷാനാടകം' സന്തോഷസഹിതം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താ ൽ ഈ ലക്കത്തിൽ അഭിപ്രായം പറവാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതാണു്.

ഒറ്റപ്പാലത്തു മാസംതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വരുന്നതും 'സാമുദായികത്വത്തെ' സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം 'നായരുടെ' അനുഗാമിയും ആയ 'എഴുത്തച്ഛന്റെ കൎക്കടകം ചി ങ്ങം രണ്ടുപ്രതികൾ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു നന്നായാൽ നന്നു്.

വിഷയബാഹുല്യത്താൽ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞതിൽ കുറെക്കൂടി ഭാഗങ്ങൾ ഇത്തവ ണ ചേൎക്കേണ്ടതായി വന്നുവെന്നു വായനക്കാരെ അറിവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നോട്ടീസ്സ.

മെത്തരം സാമാനങ്ങൾ! വില വളരെ സഹായം!

ബൊമ്പായിമുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽ നിന്ന നെരിട്ടുവരുത്തുന്നതും തഴെ വിവരം പറയുന്നതും വെറെയും അനെകം സാമാനങ്ങൾ തൊകപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായ വിലക്ക വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള ഫ്ലാനൽ ശിലകൾ, ടീഡുകൾ, ചെക്കത്തുണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ പട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കെറ്റുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർജ്ജുകൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തുണിച്ചരക്കുകൾ. എനാമൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഉളൊപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പപ്പെട്ടികൾ, ഇരിമ്പഅലമാരികൾ, ഇരിമ്പഅടുപ്പുകൾ, അനെകവിധം സൊപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനെകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മേലിൻസഫുഡ, കൊക്കൊ,- കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്ക വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവക്ക സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ. മേനോൻ.

ജനറൽ മർച്ചണ്ട്.

ചിറൂര.

Subramania & Co.,

താംബൂല വിഹാരം ഒരു സുഖാനുഭവ സാധനം തന്നെ.

———:0:———

വെററിലമുറുക്കിനൊ സ്വാദുപിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രുചിപ്രദമായ

സുഗന്ധവസ്തു. രമ്യം. വിശേഷം. രുചിപ്രദം.

ഇത മേത്തരം കസ്തൂരി, പനിനീർസത്ത്, അത്തർ മററ സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ എന്നിവ ചേൎത്തുണ്ടാക്കിയതായി നൂതനമായ ഒരു കൂട്ടാകുന്നു. വെററിലമുറുക്കിന്ന അതിരസം ഉണ്ടാകും. മുറുക്കുന്നവൎക്ക ഇത അതിസുഖാനുഭവമായൊരു സാധനമാകയാൽ അവർ ഈ സാധനത്തെ വാങ്ങി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാകുന്നു.

		ക.	ണ.	
ഒരു അളുക്കിന്ന വില	... ...	0	4	മാത്രം
12 അളുക്കുകൾക്ക	... ...	2	12	

തപാൽകൂലി പുറമെ.

DANTADABANA CHURNA. ദന്തധാവന ചൂൎണ്ണം

ശുദ്ധിപ്പെട്ട പല്ലു തേപ്പാനുള്ള പൊടി. ഒരു പെട്ടിക്ക വില 0-8 ണ. നൊണ്ണുകെട്ടുകൾക്കും, പല്ലിലൊ, അതിന്നടുത്തൊ ഉണ്ടാവുന്ന പുണ്ണുകൾക്കും, പല്ലിന്റെ ദ്രവിച്ചുപോകലിന്നും വേദനക്കും പല്ലിൽനിന്ന ചോരപോകുന്നതിന്നും വായിനാററത്തിന്നും മററും ഉതകുന്ന ഒരു പൊടിയാണിത. ഈ പൊടി പല്ലിന്മേലുണ്ടാവുന്ന കറ, കേട മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. പല്ലുകളിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ കുമ്മായമിട്ടപോലെ പററിപ്പിടിച്ചുകാണുന്ന ഒരു വസ്തുവുണ്ട. അതിനെയും ഈ പൊടി നശിപ്പിച്ചു നീക്കും. നാററമുള്ള സകല ദന്ത സങ്കടങ്ങളേയും ഈ പൊടി നശിപ്പിക്കും. പല്ലിന്മേൽ പററിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനെയെല്ലാം കളയും. മുത്തുപോലെ വിളങ്ങുന്ന പല്ലുകളെ ഈ പൊടികൊണ്ടു സമ്പാദിക്കാം. പല്ലുകൾക്കു ബലവും ശക്തിയും ജനിക്കും. ഊണിന്ന ഒരു രുചിയും വരും. ദന്തോദ്ഭവവും ഉണ്ണികളിൽ പുണ്ണും കുരുവും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ഈ പൊടി വളരെ നന്ന. ഇതിന്ന പുളിരസമില്ലാ. വളരെ മിനുസമാംവണ്ണം നേരിയ പൊടിയാക്കിയ ചൂൎണ്ണമാകകൊണ്ടു പല്ലിന്ന ഉരസൽതട്ടി കേടുവരുന്നതല്ല. പല്ലുകൾക്ക ചീച്ചൽതട്ടിയുള്ളമാററം വരുന്നതിനെ ഈ പൊടി തടുക്കും. പല്ലുകളിൽ കടികൊണ്ടു നാശം വരുത്തുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അണുപ്രാണികൾ ഉണ്ട. അവയെ ഈ പൊടി കൊല്ലും. നൊണ്ണുകളെ ചൂടുപിടിപ്പിച്ചൊ വേദനപ്പെടുത്തിയൊ ചൊറിച്ചൽ മുതലായതൊന്നും ഈ ചൂൎണ്ണമൂലം ഉണ്ടാവില്ല. നാവിന്നും മൂക്കിന്നും ഈ ചൂൎണ്ണം സുഖകരമാണ. കിഴവന്മാർ പ്രത്യേകിച്ചു ഈ ചൂൎണ്ണം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ. അപ്പോൾ അവൎക്ക പല്ലുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം മരണപൎയ്യന്തമുണ്ടായിരിക്കും. വായിക്ക രുചികരവും സൌ

രുചിയുള്ളതുമാകയാൽ ശ്വാസത്തിന്ന ഒരു നല്ല മണവുമുണ്ടാവും വായിനാറ്റം ഉണ്ടാവില്ല. നല്ല ഒരു മണം വായിൽനിന്ന പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

KARPURARISTHA. കർപ്പൂരാരിഷ്ടം.

നടപ്പുദീനത്തിന്ന ഒരു ഔഷധം. (വിഷൂചികക്കുള്ള സിദ്ധൌഷധം.) ഒരു കുപ്പിക്കു വില [illegible]ണ. കർപ്പൂരാരിഷ്ടം വിഷൂചികാ, അതിസാരം, വയററിൽകടി, ദഹനക്കുറവു, ചെറിയ കുട്ടികളുടെ വയററിന്ന വിസ്താരം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കു നല്ല മരുന്നാണ. ഈ പല ജാതിയായ വേദനകളെ തീൎത്തു അവയവങ്ങൾക്കു ശാന്തമായ പ്രസാദത്തെ [illegible] വരുത്തും. അവയവങ്ങൾക്കു ക്ഷണസംഭവങ്ങളായ വിറയൽ പിടച്ചൽ മുതലായ വികാരങ്ങളെ മാററും. മലത്തിന്റെ അയച്ചിൽ മാററി മലത്തെ കെട്ടി മലബന്ധം വരുത്തി ബലം കൊടുക്കും. അവീൻ (കറപ്പു) കൂടീട്ടുള്ള അന്യ മരുന്നുകളെപ്പോലെ ഈ ഔഷധം തലവേദനയെ ഉണ്ടാക്കില്ല. തലതിരിച്ചൽ, ഉറക്കം, മന്ദത, ആലസ്യം, മോഹം മുതലായതുകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമല്ല. അല്പ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചുട്ടിയും വേദനയും നോവുകളും നിന്നുപോകും. ഏകമൂലികപ്രയോഗക്കാരായ ഹോമിയാപ്പതി വൈദ്യരും ബഹുമൂലികാപ്രയോഗക്കാരായ അല്ലോപ്പാദി വൈദ്യരും കൊടുക്കുന്ന കർപ്പൂരം ക്ലോരോഡൈൻ എന്നിത്യാദി മരുന്നുകളെക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ കർപ്പൂരാരിഷ്ടം ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾക്കും അതിന്റെ സഹജസ്വഭാവങ്ങൾക്കും പററിയതാണ. ഇത ഞങ്ങളുടെ അനുഭവമാണ.

☞ മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ മരുന്നുകൾ താഴെ എഴുതിയ മേൽവിലാസത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലൊ മലയാളത്തിലൊ തമിഴിലൊ എഴുതി ചോദിക്കേണ്ടതാണ.

എന്ന ടി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യം [illegible] കമ്പനിയാര

33. ആർമീനിയൻ സ്ട്രീറ്റ്,

മദിരാശി.

സരസ്വതിതൂവൽ.

(THE SARASWATI PEN.)

ഒരിക്കൽ മഷി മുക്കിയാൽ 300 മുതൽ 500 വരെ വാക്കുകൾ എഴുതാം.

സ്തുത്യലിഖിതങ്ങൾ.

സർ. വാൾട്ടർ ലൊറൻസ് (കെ. സി. ഐ. ഇ.) ഇന്ത്യാഗവൎണ്ണർ ജനറാളുടെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടേരി:— സരസ്വതിതൂവലുകൾ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവയായി കാണുന്നു. താങ്കളുടെ നൂതനമായ ഈ കണ്ടുപിടിക്കലിന്നു താങ്കൾക്ക് എല്ലാ ജയവും സിദ്ധിക്കട്ടെ.

സർ. ലൊറൻസ് ജെങ്കിൻസ് (കെ. സി. കെ. സി. ഐ. ഇ.) ബൊമ്പായി ഹൈക്കോർട്ട് ഒന്നാംജഡ്ജി:— സരസ്വതിതൂവൽ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്വാററ ഈ തൂവലുകൾ താങ്കൾ എനിക്ക് അയച്ചുതരുന്നത് ഉപകാരം.

ബർഡ്വാൻ മഹാരാജാധിരാജ ബീജെയ് ചാന്ദ് മഹ താബ് ബഹദൂർ:— ഈ സൂത്രവിദ്യയിൽ നാം വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

നാട്ടോർ മഹാരാജ ബഹദൂർ ജഗന്നിന്ദ്രനാഥരായി:— മഷി നിറച്ച "സ്വാൻ" പേന പോലെ മികവാറും ഇതു ഉപകാരമുള്ളതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാ റൺജിത്ത് സിങ്ങ് ബഹദൂർ:— ഞങ്ങളുടെ പരിചാരകന്മാർക്കു ഇതു തീരെ അർഹനാകുന്നു.

രാജാ പെയരിമോഹന മൂക്കർജി:— (സി. എസ്സ്. ഐ):— സർ സാധനം ഇതു വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ജസ്റ്റിസ്സ് ശാരദ ചാരുമിത്രൻ:— ഇതു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു കണ്ടുപിടിക്കൽ തന്നെയാണ്.

പണ്ഡിതർ കെ. എം. ഗാംഗുലി (ബി. എൽ.) മഹാഭാരത പരിഭാഷകൻ:— "സ്റ്റീൽ പേന" ഉപയോഗിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരുടേയും പാലനക്ക് ഇതു പാത്രമായി നിൽക്കുന്നതാണ്.

ഉദ്യോഗസ്ഥാഭിപ്രായങ്ങൾ.

മഹാനാരമാന്യ ... ഗുമസ്തന്മാരും മറ്റും സി. എസ്സ്.) കളും വക്കീൽ ... ഇവൻ തൃപ്തികരമായ ... കണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളൊന്നു തന്നെയാണ്.

മിസ്റ്റർ എച്ച്. ഡി. വില്യംസ് (ഐ. സി. എസ്സ്.), കമീഷനർ:— കൂടക്കൂട മഷി മുക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ഒരിക്കൽ മുക്കിയാൽ മൂന്നു നാലു പായ കത്തുകട ലാസ്സ് എഴുതാവുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. സി. ഡി. (ഐ. സി. എസ്സ്.) കലക്ടർ:— ഇതു വളരെ സൌകര്യമുള്ളതും കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം സാമർത്ഥ്യമുള്ളതും തന്നെ.

മിസ്റ്റർ എസ്സ്. സി. മിത്രൻ, ഡിപ്യൂട്ടി മജിസ്ട്രേട്ട്:— നല്ല വിദ്യയുള്ള തൃപ്തികരം.

മിസ്റ്റർ ജി. ചക്രവത്തി, സിമിണ്ടാർ, ബാംബ്ലെ മുനിസിപ്പാൽ ചേർമാൻ:— കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്രം വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുതന്നെ. ഇതു വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു.

മിസ്റ്റർ സീതാകഫോരി, ജപ്പാൻ "ഡിൻഗാജിററ് സാൻഗിയെ" സ
മാജം പ്രസിഡെണ്ട:— താങ്കളുടെ ഉപയോഗകരമായ കണ്ടുപിടിക്കൽ ജയത്തെ പ്രാപി
ച്ചതിന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

റെവറണ്ട് ഡോക്ടർ മോറീസൻ (എം.എ):— കണ്ടുപിടിച്ച സൂത്ര
സാമൎത്ഥ്യമെമ്മത്തന്നെ.

ഡോക്ടർ എം. എൻ. ഗാംഗുലി, കോൺപുരി:— ഇതിന്റെ ഫല
പ്രാപ്തി കേൾവിപ്പെട്ടതൊന്നുതന്നെയാണ്.

പ്രൊഫസർ എച്ച്. സ്റ്റീഫൻ (എം. എ):— സരസപതിളുവൽ ...
ൻ ഉപയോഗിച്ച...ാക്കിയതിൽ വളരെ ഫലപ്രാപ്തിയുള്ളതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ സറാട്ട് കെ. മുള്ളിക്ക് (എം. ബി. സി. എം.):— എഴുത്ത
റിയുന്ന ലോകത്തിൽ ഇതിന്നു വളരെ ചെലവുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ തിട്ടമായി പറയുന്നു.

ഡോക്ടർ [illegible] (എം. എ, എൽ. എൽ. ഡി):—
മഷിനിറച്ച ള്ള [illegible] ഞാൻ അവയെ ഉപയോഗി
ച്ചുനോക്കിയ [illegible] ഗായകൂ [illegible] ൎന്നായി [illegible]
കാണ [illegible] ിരിക്കില്ല.

വില.

		ക.	ണ.	പ.
12 തുവലുകൾക്ക് ...	...	0	8	0
72-ന്ന ...	...	2	12	0
144-ന്ന ...	...	5	8	0

"വി. പി." പൊസ്റ്റായി അയച്ചാൽ [illegible] പുറമെ.

താഴെകാണിച്ച കമ്പനിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

ടി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യം ആൻറ കമ്പനിയാര

33. ആർമീനിയൻ സ്ട്രീറ്റ്,

മദിരാശി.

T. S. SUBRAMANIA & Co.,

Agents,

33, Armenian Street,

Madras.

വ്യവഹാരചിന്താമണി.

—— : 0 : ——

ആഗസ്റ്റ 30-ാംനു- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത നോക്കുക.

കൊച്ചി വിധികൾ! കൊച്ചി വിധികൾ!!

ഈ മാസം മുതൽക്ക കൊച്ചി ചീഫ്കോട്ടിലെ വിധികൾ ഇതിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ട. നാത്യത ഉപയോഗമുള്ള പല വിധികളും ഇത്തവണയുണ്ട.

ചീഫ്കോട്ടിലെ അതിയോഗ്യന്മാരായ രണ്ടു വക്കീലന്മാർ ഏകോപിച്ചിട്ടാണ ഇതുകൾ റിപ്പോർട്ടാക്കുന്നത. കൊച്ചിയിൽ സർക്കാർവകയായ വിധികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ചീഫ്കോട്ട് വിധികളുടെ പോക്കറിവാൻ "വ്യവഹാരചിന്താമണി" മുഖാന്തരമെ നിവൃത്തിയുള്ളു.

ആദ്യംമുതൽക്ക വാങ്ങാഞ്ഞാൽ ബുദ്ധിമുട്ടാകും, ജഡ്ജിമാരും വക്കീലന്മാരും, ഗൃഹസ്ഥന്മാരും, നാട്ടുകാരും ഉടനെ 'വ്യവഹാരചിന്താമണി' വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ. വി. പി. ആയി അയക്കുവാൻ ഒരു പൊസ്റ്റകാഡ അയച്ചാൽ പുസ്തകം വരും. ഒരു കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ 4-1-0 തപാൽക്കാരൻ വക്കൽ കൊടുത്ത വാങ്ങുക.

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

മനോരമാ- ഈ പുസ്തകം എല്ലാ വലിയ തറവാട്ടുകാരും മുതൽക്കാരും കാര്യസ്ഥന്മാരും വക്കീൽ ഗുമസ്തന്മാരും വരുത്തി വായിക്കത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളതാകുന്നു.

കേരളസഞ്ചാരി- ഈ മാസിക കേരളീയർക്ക [illegible] പ്രായമായി വരുമെന്നതിന്ന സംശയമില്ല.

കേരളപത്രിക- കോടതികളിലെ വിചാരണകളും വിധികളും മറ്റും മലയാളഭാഷയിൽ ആയതകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ അറിയാത്ത വ്യവഹാരക്കാർക്കും മറ്റു ജനങ്ങൾക്കും ഇത എത്രയോ ഉപകാരമായിതീരുന്നതാണ.

മലയാളമനോരമാ- മേനോൻ അവർകളുടെ ഉദ്യമം സ്തുത്യർഹമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പുതിയ സ്യമന്തകത്തെപോലെ ഈ നാട്ടിൽ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നും അത്രചിലവുണ്ടാവുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല.

മലയാളി- വ്യവഹാരികൾക്കും മറ്റും ഉണ്ടായിതീരാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ കേവലം കൂടാതെകഴിപ്പാൻ തക്കനിലയിൽ ചെയ്യു മേനോൻ അവർകളുടെ ശ്രമം [illegible]ചിതവും വളരെ ശ്ലാഘനീയവുമായിതീർന്നിരിക്കുന്നു.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടും മേൽവിലാസം:

ചെങ്കളത്തകരുണാകര മേനോൻ ബി. എ.

വക്കീൽ, വള്ളുവനാട

നോട്ടീസ്.

അനന്തരം സാമാനങ്ങൾ!　　　　വില വളരെ സഹായം!!

ബൊമ്പായിമുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽ നിന്നു നെരിട്ടുവരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വെറെയും അനെകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായ വിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള ഫ്ലാനൽ ശീലകൾ, ട്വീഡുകൾ, ചെക്കുത്തുണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ പട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കെറ്റുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർജ്ജുകൾ, മല്പ്പ, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തുണിച്ചരക്കുകൾ. ഏനാമൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, റാപ്പുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗ്ലൊപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊട്ടുകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പഅലമാരികൾ, ഇരിമ്പുകട്ടിലുകൾ, അനെകവിധം സൊപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനെകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെല്ലിൻസ്ഫുഡ, കൊക്കൊ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവക്കു സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

ഏ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ.
ജനറൽ മർച്ചൻ്റ്.
ചിററൂര.

സംഗതിവിവരം.

—:0:—

ഭാഗം.

൧. കടം- ... ... എസ്സ്. വി. ആർ. ൭൧

൨. സൂര്യൻ- ... ... കെ. എം. ൭൨

൩. മാമാങ്കം (അല്ലെങ്കിൽ മലയാളത്തിലെ മാമാകം)-
കൂറൊഴത്ത് പരമേശ്വര മേനോൻ. ൮൪

൪. സുഭദ്രാർജ്ജുനം- ... സി അന്തപ്പായി. ൮൯

൫. സുനീതി- ... കെ. അപ്പുനമ്പ്യാര. ബി. എ. ൯൪

൬. ഒരു മറുവടി (രാഷ്ട്രസന്ദേശാങ്കുരം)- വീരകേസരി. ൧൦൬

൭. മലയാളഭാഷയുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥ-
സി. ഡി. ഡേവിഡ്. ൧൧൪

൮. അസാരംതെററിപ്പോയി- ... എസ്സ്. വി ആർ. ൧൨൦

൯. വൈരാഗ്യത്രയം- ടി. നാരായണൻ നമ്പി ൧൨൮

൧൦. ഒരു വിലാപം-സി. എസ്സ. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോററി ൧൨൯

൧൧. നാഗാനന്ദം- പായാട്ട് അച്യുതമേനോൻ ൧൩൧

൧൨. ഒരു ദുർമ്മരണം. ൧൩൪

൧൩. ആത്മനിവ്വേദനം- സി. ഗോദവർമ്മൻ തിരുമുല്പാട. ൧൩൮

൧൪. പലവക. ൧൩൯

പുസ്തക പരിശോധന. ... ...

കരകൌശലം. ... ...

സ്വന്തം.

☞ രസികരഞ്ജിനിക്കു പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവരുടെ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി പിരിച്ച് പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടക്കുന്നവൎക്കു ൧൦. ഉറുപ്പികയിൽ കുറയാതെയുള്ള സംഖ്യകൾക്കു ൧൦൦ക്കു ൧൦ക വീതം കമ്മിഷനും ൩൦. കയിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടക്കുന്നവൎക്കു മേൽപറഞ്ഞ കമ്മിഷനും പുറമേ മുപ്പതിതെ ഉറുപ്പികക്കു രഞ്ജിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവീതം സൌജന്യവുംകൊടുക്കപ്പെടും.

ര. ര. മാനേജർ

PRINTED AT THE VIDYA VILASUM PRESS, ERNAKUL

൧൦൭൯-ാമാണ്ടത്തെ വരിസംഖ്യ അടച്ചവരുടെ പേരവിവരം.

			ക-	ണ-	സ
	കൊച്ചി ഇളയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു—	തൃപ്പൂണിത്തുറ—	൫	൦	൦
രാജാ-	വി. കെ. രാമൻമേനോൻ-	,,	൫	൦	൦
,,	മധുരത്താററ് തുപ്പൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.	,,	൫	൦	൦
,,	നെടുമ്പറമ്പ വാസുദേവൻ നമ്പൂരി.	,,	൫	൦	൦
,,	ഓണറമ്പ്ൾ സി. ശങ്കരൻ നായർ.	മദ്രാസ്സ്.	൫	൦	൦
,,	ശങ്കുണ്ണിമന്നാടിയാർ.	ചിററൂർ.	൫	൦	൦
,,	ലക്ഷ്മീറാണി	കൊല്ലംകോട്	൫	൦	൦
,,	ടി. കെ. എം. ചെറിയ നാരായണൻനമ്പൂരിപ്പാട്.	ദെശമംഗലം	൫	൦	൦
,,	ദാമോദരൻ നമ്പൂരി.	ഇരിഞ്ഞാലക്കുട.	൫	൦	൦
,,	വിക്ടോറിയകോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ.	പാലക്കാട.		൨	൦
,,	വെടിപ്പുര മാത്തിൽ കൊച്ചുണ്ണി ...പ്പാട.	എറണാകുളം.	൫	൦	൦
,,	രാച്ചൻകേരിൽ കുരിയാൻ കൊച്ചാണ്ടി.	ചങ്ങനാശ്ശേരി.	൧	൧൦	൦
,,	മൂത്തിയേടത്ത ദിവാകരൻ നമ്പൂരി.	കരിമ്പുഴ	൦	൮	൦